



NOV DOM ZA STAROSTNIKE V SLIVNICI

PROSTORNI DOM BO NUDIL BIVANJE 150 LJUDEM
IN PROSTORE ZA OSKRBO ZUNANJIM OBISKOVALCEM





utrinki
BREZPLAČNA REVUIJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 18, številka 5, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Mojca Rakovič
Valentina Čufar
Simona Ornik
Aleš Andlovič
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBlikOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Dom starostnikov Slivnica

TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4200 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nad-
alje vas naprošamo, da fotografij ne vstav-
ljajte v Word zraven besedila, temveč jih
posebej pripnete v elektronsko pošto v .jpg
ali drugem formatu. Navedite avtorja foto-
grafije in opis vsebine fotografije. Prispevki
naj bodo podpisani, razvidna naj bosta
datum in kraj pisanja, opremljeni naj bodo
z naslovom in avtorjem besedila. Članki
za glasilo naj bodo iz obdobja med dvema
številkami glasila in naj ne bodo daljši
od 1800 znakov s presledki (polstranske
objave) in 4000 znakov (celostranske
objave). Uredništvo si pridržuje pravico do
krajšanja člankov in spremembe naslovov.
Članki niso honorirani. Ponatis v celoti ali
posameznih delov glasila je mogoč le s
predhodnim pisnim dovoljenjem. Zadnji rok
za oddajo prispevkov za naslednjo številko
je 10. januar 2019.

Naslednja številka izide konec
januarja 2019.



Dvajset let

➡ Aleš Andlovič, urednik

Občina Hoče-Slivnica je že 20 let samostojna občina in v počastitev obletnice so se v času občinskega praznika v mesecu septembru zvrstili številni dogodki. Tekli smo na maratonu, aktivno poskrbeli za svoje zdravje, tudi tako, da smo si izmerili krvni sladkor. Najbolj zavzeti so se udeležili pohoda na Jugovo domačijo in se prepustili strokovnemu vodenju Čebelarskega društva Antona Greifa, ki je odprl svoja vrata. Številne otvoritve, forumi in proslave so bile priložnost za druženje. Priložnost, da se čas ustavi in poklepetamo s svojimi sosedi, prijatelji in znanci, s katerimi sobivamo v Občini Hoče-Slivnica.

Občina je v fazi razvoja in rasti in s ponosom lahko pogledamo na čas, ko se je razvijala in prišla do točke, da se povzpne na lestvici in postane ena izmed najboljših občin v Sloveniji. Vsekakor mamljivo in željeno. Pričakovano? Popolnoma. Vse se odvija v tej smeri. Ne moremo mimo dejstva, da se v zadnjih 20 letih pozna razvoj, da so se Hoče, Slivnica, Reka-Pohorje, Orehova-Hotinja vas in Rogoza razvili v konkurenčne lokacije, ki vabijo tako novo priseljene, turiste in obenem omogočajo, da se živi spodobno in vredno.

Vesel sem, da sem lahko del tako velike zgodbe in da lahko skupaj z ekipo Uredniškega odbora Utrinkov na dva meseca v vaše domove prinesem sveže informacije in poročila o dogodkih. Ponosen sem, da sem lahko del zgodbe Občine Hoče-Slivnica in obenem ne morem mimo dejstva, da še vedno občutim grenkobo, ki se me je dotaknila pred štirimi leti, ko so se Utrinki »zlorabili« za politične namene in so bili v gospodinjstva poslani tako imenovani »lažni« Utrinki! Kje je smisel, da se uničuje delo uredniškega odbora? Ali res ni boljše ideje in programa, da bi se delalo na dobrih zgodbah? Bomo videli.

Ponosen sem, da z vsako številko razveselim 3980 gospodinjstev. To je navdihujoča številka in prav zato sem vesel vsake pohvale in kritike, da smo lahko za vas, dragi bralci in bralke, še boljši.

Hvala za zaupanje in se beremo.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 4 **Po 20 letih med najboljšimi na vzhodu**
Vanja Jus
- 8 **Naša prva častna občanka**
Majda Strašek Januš
- 10 **Preteči maraton in biti doberdelen**
Vanja Jus



6 / Novi dom bo tudi v ponos

NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 13 **Prispeval k enotnosti slovenskega jezika**
Simona Ornik
- 17 **Prostor kot odskočna deska**
Vanja Jus
- 19 **Domače je res drugače**
Klavdija Gornik



20 / Največja pokrita športna površina v Sloveniji

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 31 **Zgodovinski bron Metke Lobnik**
Mario Rudl
- 33 **Okno v pohorski svet**
Zdenka Trinko
- 36 **Strokovno v kočevske gozdove**
Drago Ornik



30 / Gajser ostaja magnet

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 38 **»Dober učenec sprejema znanje kot vrednoto«**
Mojca Rakovič
- 44 **Otroško dejanje, vredno posnemanja**
Petra Trstenjak
- 46 **Novi bobni in kitara**
Mira Prel



40 / Novo šolsko leto brez stiskanja

ZANIMALO VAS BO

- 47 **Lepotec nad Martuljkom in trentski velikan**
Boštjan Glodež
- 50 **Ne boj za mesta, ampak za cilj**
Valentina Čufar
- 49 **Vodovod, ki praznuje abrahama**
Zdenka Trinko



53 / Prihajajo inovativne hitrostne ovire

Po 20 letih med najboljšimi na vzhodu

Občinska proslava in podeljena priznanja in nagrade

Okrogla obletnica nas zaznamuje v letošnjem, prazničnem letu. 20 let samostojne občine je za nami. 20 let prehojene poti in 20 let prizadevanj za občanke in občane. Smo med najboljše uvrščenimi občinami v vzhodni Sloveniji.

Letošnje praznovanje je bilo še posebej slovesno. 20. obletnica. 20 let razvoja in rasti za kraj, občino, občanke in občane. Občina sledi zastavljeni poti razvoja. Čudoviti, čustveni poti pa je sledil bogat kulturni program osrednje občinske proslave, ki ga je začel z Zdravljico mladinski zbor OŠ Dušana Flisa Hoče pod vodstvom Maje Pavlič. Voditelj prireditve Stane Kocutar je po uvodnem pozdravu napovedal osrednjega govorca župana dr. Marka Soršaka, ki je poudaril pomen razvoja občine, povezovanja med kraji in občani ter s pregledom opravljenega dela zaključil govor. Sledila je podelitev nagrad v okviru razpisa Zlati kostanj. Lepi okolici je sledila božansko zapeta

pesem Petre Kozar Bežan »Med iskrenimi ljudmi« ob spremljavi pianistke Božene Pirjevec; obe sta kasneje publiko razvajali še s klasiko »Prinesi mi rože«. Podelitvam občinskih priznanj je sledila pesem »Sladka kot med«, ki jo je ob vrhunski interpretaciji zapel Miha Leitinger ob spremljavi kitaristov Jureta Gračnerja in Nika Poštraka. »Večja od neba« pa je bila njihova priredba, ki je publiko elegantno pripeljala do zaključka prireditve in slovesnega druženja ob lokalno pridelani hrani in pijači.

Skozi celotno prireditev pa so izstopali nagrajenci. Prejemnike priznanj Občine Hoče-Slivnica je tudi letos, na podlagi prejetih predlogov, izbrala Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občine Hoče-Slivnica. Na občinski proslavi v mesecu septembru pa sta jih podelila predsednik komisije in župan dr. Marko Soršak. Občinski nagrajenci v letu 2018 so:

Častna občanka je postala Anica Koren, ki je humanitarka z velikim H, saj je za njo več kot 40 let humanitarnega dela. Na pot prostovoljstva je stopila davnega leta 1971 in leta 1979 prevzela vodenje Krajevne organizacije Rdečega križa Rogoza. Njen vsakdanjik je bil v vseh teh letih obarvan z dobrodelnostjo in pomočjo sočloveku. Pri delu jo vsa leta vodijo optimizem, zadovoljstvo, human odnos, poštenost in iskrenost.



Zlati grb je prejela nadžupnija Hoče

Nadžupnija Hoče je skupnost, ki tesno sodeluje s Krajevno skupnostjo Hoče. Leta 1959 je Krajevni skupnosti podarila zemljišče in ponudila vso potrebno pomoč za izgradnjo prepotrebne zdravstvene doma. Prispevala je k izgradnji novozgrajene mešane kolesarke pešpoti, ceste do vrtca. S svojimi prispevki je pripomogla k razvoju družbenih dejavnosti v kraju Hoče in širše.

Spominska plaketa je v rokah Antona Demšiča,

ki že 30 let deluje na kulturno-umetniškem področju. Pesem ga spremlja že od mladosti in s čistim tenorjem prispeva k spevnim melodijam moškega pevskega zbora in mešanega pevskega zbora KUD Hoče. Poleg petja je bil zaradi svoje skrbnosti imenovan za gospodarja društva in tako je postal »motor društva«.

Srebrni grb je prejelo Športno društvo Rogoza

Korenine športnega društva izhajajo iz leta 1974. Najprej se je s prostovoljnimi prispevki, prostovoljnim delom, prispevki obrtnikov in podjetij zgradil športni park z igrišči in stavba športnega društva Rogoza. Ob zgradbi se je simbolično zasadilo 88 dreves. Vsaka družina je dobila svoje drevo. Z leti se je v športnem parku Rogoza dograjevalo, obnavljalo in v letošnjem letu se je zaključila zgodba legalizacije objekta in obnovile so se sanitarije in garderobe.

Bronasti grb dobi družabno društvo Simpatija

Družabno društvo Simpatija je letos praznovalo deseto obletnico. Člani in simpatizerji društva so iz vseh koncev naše države. Po napornem tednu je prijetno srečati znane obraze, poklepetati in se zavrteti ob glasbeni spremljavi.

Priznanja občine so dobili:

Civilna iniciativa rešimo Rogoški gozd, ki je nastala ob izgradnji tovarne v Občini Hoče-Slivnica. Inicativo je družila želja po ohranitvi Rogoškega gozda in kvalitetnega življenjskega okolja.

Aleksandra Merc Mernik, ki jo je službena pot pripeljala s Pohorja v Rogozo. Najprej je delo patronažne medicinske sestre opravljala pod okriljem Zdravstvenega doma Adolfa Drolca in leta 2006 se je odločila za samostojno pot.

Stanislav Štandeker, ki je dolgoletni aktivni član Društva upokojencev Rogoz. Od upokojitve dalje daje energijo in svoje znanje za uspešno izvajanje društvenih dejavnosti. Svoje zadolžitve sprejme z resnostjo, zagnanostjo in predanostjo.

Majda Strnad, ki je s pisanjem poezije in proze pričela že v najstniških letih. Ob upokojitvi pa se je posvetila tudi pisanju pesmi, kratkih zgodbic in pravljic.

Slavko Škorc, ki je kot dolgoletni član Društva upokojencev Slivnica prevzel številne odgovorne funkcije v društvu. Bil je član upravnega odbora, podpredsednik in tudi član športnih sekcij. Sedaj opravlja podpredsedniško funkcijo in funkcijo predsednika komisije za šport v Društvu upokojencev Slivnica.

➡ Vanja Jus ➡ Jurij Dolenc

Priznanje župana Občine Hoče-Slivnica je prejel

Pavel Ledinek – gospodarstvenik in podjetnik v Občini Hoče-Slivnica. Že s sedemnajstimi leti je izdelal prvi stroj za obdelavo lesa za lastne potrebe. Kasneje se je izkazalo, da trg potrebuje takšne inovativne rešitve, zato so stroji za obdelavo masivnega lesa postali osrednja usmeritev mladega podjetja. Od leta 1967 pa do danes je Pavel Ledinek s pomočjo svojih sodelavcev in družine prerasel okvirje gospodarske cone Občine Hoče-Slivnica. Uspelo mu je, da se je prebil v svetovni vrh lesne industrije in ponesel ime Občine Hoče-Slivnica na svetovni gospodarski zemljevid.



Novi dom bo tudi v ponos

Na Martinovo soboto slavnostno odprli večnamenski objekt na Bohovi

Bohova je že od nekdanj kmečka vas na obrobju mesta Maribor. Kmetje so se že v preteklosti povezovali, da so lažje obdelovali svoja polja. Da pa bi si v primeru nesreč hitro pomagali, so ustanovili leta 1932 gasilsko društvo. Na začetku vasi so zgradili majhen gasilski dom z lesenim stolpom za sušenje mokrih cevi. Prvi gasilski dom na Bohovi je bil zgrajen leta 1933. Motoriziranost je prišla hitro na vrsto, saj so leta 1934 dobili prvi avto znamke Buick in leta 1967 je bila nova pridobitev IMV Austin z dvojnimi kolesi na zadnji osi. Leta 1969 so člani preuredili in povečali obstoječi gasilski dom, zgradili so visok zidan stolp, na katerem je bila sirena. Leta 1976 pa se je pričela obnova že adaptiranega doma v obliko, ki jo ima še danes in je svoj krst doživela v letu 1978. Ob 70. obletnici društva leta 2002 so uredili še zunanji videz doma. Pobarvali so fasado doma, zamenjali okna na severni fasadi, ostala okna pa na novo pobarvali. Leta 2005 so gasilci skupaj z obrtniki preuredili še stranski vhod. Dve leti kasneje pa so na podestu nad veliko dvorano naredili pisarno, ki je služila za seje upravnega odbora in skromna druženja. Kot zanimivost lahko napišemo, da ima Bohova okrog 60 hiš, skoraj od vsake hiše je nekdo gasilec. Gasilstvo pa se nadaljuje iz roda v rod, z očeta na sina.

Otvoritev večnamenskega objekta Bohova

Martinovo soboto smo na Bohovi proslavili svečano. Po manj kot 300 dneh gradnje smo svojemu namenu predali Večnamenski objekt Bohova, v katerem bo tudi nov gasilski dom Bohova. Šotor za proslavo smo postavili kar na stari cesti, nasproti novega objekta, seveda z vsemi dovoljenji. Proslava je potekala pod okriljem Občine Hoče-Slivnica in PGD Bohova. Tako so za kulturni del poskrbeli domači izvajalci: otroški pevski zbor vrtec Rogoza, Trio veseli gasilci in pevka Petra Kozar Bežan. S svojim prihodom so nas ob našem občinskem vodstvu počastili minister za obrambo Karl Erjavec, predstavniki Gasilske zveze Slovenije in Gasilske zveze Maribor, gasilska društva, krajanji ... Po uradnih govorih smo prerezali svečani trak pred garažo, zvok sirene pa je »glasno« oznanil svečani dogodek. Podelili smo tudi zahvale v obliki fotografij vsem botrom in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali pri uresničitvi tega večletnega projekta. Po uradnem delu je sledila zabava in ogled novih prostorov. Poskrbeli smo tudi za jedačo in pijačo, saj smo razdelili več kot 400 porcij kosil in ogromno pijače. Nova pridobitev bo vsekakor služila svojemu namenu in že sedaj lahko zapišemo, da je arhitekturno najlepši objekt daleč naokrog. Prav gotovo bo občini v ponos, saj je postavljen tudi na odlični lokaciji, na vstopu v našo občino.

➡ Boštjan Frangež 📷 Fotostudio Panda





Naša prva častna občanka

Ob 20-letnici naše občine se je zgodilo nekaj velikega – dobili smo prvo častno občanko Anico Koren iz Rogoze

Najraje bi zapisala, da se je zgodil s tem priznanjem revolucionarni dogodek, pa bi verjetno zvenela preveč feministično. Toda vse lepo in prav: končno smo med toliko aktivnimi in delovnimi ženskami našli pravo. Predlagala so jo vsa društva – vsi, ki aktivno delujejo v družbenem življenju na Rogozi. Njeno 35-letno vodenje Krajevnega odbora Rdečega križa (KO RK) Rogoza je samo zunanji okvir tega častnega priznanja, v njem pa je bolj ali manj skrito nešteto dejavnosti, zato je prav, da vam to našo prvo častno občanko in njeno delovanje vsaj malo predstavim.

Iz težkega otroštva v babičino zavetje

Anica je prava Rogožanka, čeprav je rojena v Ljubljani. Mama Ižanka se je z njo že prvo leto preselila na Tezno, toda v svoji težki naravi ji ni znala dati materinske ljubezni. Oče se je odselil na Švedsko in je nanjo pozabil, zato je bilo njeno otroštvo zaznamovano z grobostjo in revščino. Iz tega pekla tepeža in joka jo je rešila očetova mama, ki je živela na Rogozi. Tako je z desetimi leti našla pravi dom, babičin drugi mož jo vzel za svojo, saj ni imel svojih otrok.

Ob spominih na otroštvo se ne zadržuje dolgo, »da se ne bi ponovno zjokala«, vendar takoj doda, da ji je prav ta težka travma pomagala v življenju razumeti vsakega človeka. Hvaležna je za svojo odločno naravo, ki ji je pomagala, da se je lahko pravočasno iztrgala iz krempljev maminega življenja. Šele čez dolga leta se je srečevala z mamo, čeprav do pravega zbližanja ni moglo priti – a v zadnjih letih ji je bila še v pomoč ... Morda se vam ne zdi prav, da pišem tako odkrito, vendar se prav o teh groznih krivicah, ki jih mnogi otroci doživljajo še danes, veliko premalo govori. Zato je Anica tudi zelo mlada začela svoje humano življenjsko poslanstvo.

Namesto šolanja v uk

Želja po šolanju je bila neuresničljiva, saj babica ni imela sredstev za to. Treba je bilo iti v uk: še najbolj priročno je bilo kuhanje, zato se je šla učiti za kuharico na Poštarski dom, sedanji hotel Tisa. Veliko dela v letih, ko je dom bil lepo obiskan, in z odliko opravljena gostinska šola so ji dali dobro osnovo za poklicno delo. Z leti je vedno bolj lahko ugotavljala, da s svojim poklicem odpira vrata do ljudi: ne samo v družini, tudi v družbenem življenju 'gre ljubezen skozi želodec' ... Koliko prireditvev je poživila s svojo kuho in peko, koliko srečan je bilo ob njeni kuhi prijetnejših, toplejših! Službovala je v kar nekaj kuhinjah. »Najbolj se me je dotaknilo delo v kuhinji pri poklicnih gasilcih. Ko sem spremljala njihovo delo, sem šele začela prav dojemati prostovoljstvo. Poklic gasilca ni samo poklic – kot mnogi drugi poklici, kjer se človek razdaja ljudem – to je pogosto žrtvovanje, darovanje. Kaj šele delo pri prostovoljnih gasilskih društvih ...«

Slovenska vojna in begunci 'v živo'

Medtem ko je večina čas naše osvobodilne vojne preživela lepo na varnem, je Korenova Anica kuhala za teritorialce v Šentilju. Tista leta je namreč službovala pri Kompas v Šentilju – in v času vojne si je nabrala ur za mesece dopusta. V njej je bilo vedno dovolj poguma, obenem pa malo avanturističnega duha, ki ji ne da miru v domačem zapečku. Med

dopustom, ki si ga je prislužila, pa je kuhala za begunce na Makedonski v Mariboru, kjer so bili nastanjeni. Skupaj s Tattjano Bolšec in drugimi je zanje v okviru RK zbiral hrano. »Mnogi so bili zelo odprti in so velikodušno pomagali,« se rada spominja teh dni. Prav za to požrtvovalno delo je KO RK Rogoza – pa tudi ona osebno – dobil priznanje, bronasti znak Civilne zaščite.

Tudi leta 2015 so z rogoškim RK dežurali in delili hrano beguncem v Šentilju: opravili so okoli 200 prostovoljnih ur, pridružile so se tudi prostovoljke iz drugih KO. Delo v dneh največjega pritoka beguncem je teklo usklajeno s Slovensko vojsko in Karitas, delali so dobra dva meseca. Izkušnje iz tega časa ji povedo, da se ljudje radi odzovejo: »Vedno sem dobila dovolj žensk za sodelovanje. V spomin na stike z begunci mi ostaja njihova hvaležnost, predvsem mater, ki so bile tako hvaležne za plenice, topel čaj, mleko za otroke.«

Družina in prostovoljne dejavnosti

»Če preživljaš takšno otroštvo, kot je bilo moje, se še bolj trudiš, da si ustvariš ljubečo družino za otroke,« spregovori Anica o svoji življenjski želji. Z možem, ki izvira iz Hotinje vasi, imata dva sinova. Kar vsi so ostali Rogožani, dva vnuka in dve vnukinji živijo prav blizu babice in dedka. Kljub službi, družini in vrtu že vse življenje dela prostovoljno – toda ob tem takoj poudari: »Doma je bilo za moje delo vedno veliko razumevanja, četudi sem hodila tudi na mnoga usposabljanja.«

»Vedno sem gledala na to, da družina ne trpi. Če človek rad dela, veliko zmore ...«

Že s 23 leti je začela delati pri KO RK Miklavž, kjer je postala poverjenica v odboru – in tudi krvodajalka. In potem je dala kri čez sedemdesetkrat! Po osmih letih dela v Miklavžu pa so ustanovili KO RK na Rogozi, kjer je postala prva predsednica. Tako je do danes zbrala 43 (+3) let prostovoljnega dela – za kar dobro delovno dobo ...



Tako je kot poklicna kuharica (levo) sodelovala leta 2002 na tečaju o zdravi prehrani na OS Dušana Flisa v Hočah.

Aktivnostim ni konca

Rogoza je (bil) manjši kraj, mnoge dejavnosti se med seboj prepletajo. Tako je KO RK sodeloval pri vseh skupnih projektih, akcijah, prireditvah ... Sodelovali so pri urejanju KS, Športnega parka, gramoznice, telefonskega omrežja ... Uredili so si svoje prostore v zapuščenih prostorih bifeja.

- S krvodajalstvom so začeli leta 1983 predvsem zaradi KPD; pri prvi akciji so imeli 129 krvodajalcev. Od takrat ostajajo akcije dvakrat letno, čeprav je danes število veliko manjše – okoli 20.
- Leta 1998 so začeli tudi z meritvami tlaka, holesterola, sladkorja ... Dve leti so merili po celi občini, nato so delo začele opravljati druge KO. Za organizacijo teh meritev so leta 2002 prejeli zlati grb občine.
- Delavnice zdrave prehrane so se začele kar v eni od domačih kuhinj leta 2002, nato so uredili zanje svoje prostore. Gostovali so tudi v OŠ Hoče.
- Za druženje in spoznavanje članov, predvsem krvodajalcev, so organizirali krvodajalske športne igre; dogajale so se v Športnem parku, prihajalo je tudi do 60 udeležencev.
- Članice so pogosto pekle pecivo za najrazličnejše dogodke, tudi za vse tri nove maše, za odprtje Centra RK na Cesti Pariške komune, pa seveda za vse večje prireditve v kraju.
- Skrbijo tudi za prostore občinskega skladišča za obleko, posteljnino, obutev ... Zaradi majhnih zmogljivosti je vedno treba prepeljati višek v centralno skladišče RK ali na Karitas, na Rogozi ostaja je za 'potrebe' občanov.
- Skupaj z DU in Karitas obiskujejo trikrat letno občane nad 80 let, bolnike doma in po domovih. Posebej se z veseljem spominja let, ko so obiskovali devetdesetletnike skupaj z županom.
- Ob vsem tem so potekale mnoge 'drobne' akcije, kot je Drobtnica, sodelovanje z vrtcem, pomoč ob nesreči, pogorelim ...



Tatjana Bolšec, ki je po 35 letih prevzela vodenje KO RK na Rogozi, je ob slovesu nagovorila go. Anico (desno), ki je za nasmehom komaj skrila svojo ganjenost.

»Rogoza je bila nekoč veliko bolj obvladljiva, ljudje so bili drugače zadovoljni kot danes, veliko manj je bilo sebične gonje za denarjem, veliko več je bilo soseske solidarnosti, tovarištva ...«

Ženska močnega karakterja

»Sem resnicoljubna, rada povem vsakemu v obraz; nisem zamerljiva, sprejem tudi opravičeno kritiko. Rada sem z ljudmi, če le morem, pomagam,« skuša svoje poslanstvo opisati ga. Anica. Da je lahko to delo opravljala toliko let, mora imeti veliko razumevanja, sočutja, humanosti. »Človek, ki dela pri RK, mora biti vreden zaupanja, če ne, se delo izniči. Dolga leta sem delala tudi v Izvršnem odboru Okrajne organizacije RK Maribor in v Občinskem štabu Civilne zaščite.«

Povezana je tudi z domačo župnijo, kjer je sodelovala pri različnih dogodkih, med drugim pa je tudi pridno čistila cerkev, dokler ji je njena hrbtenica to dopuščala. »Težko delo v kuhinjah, prenašanje iz skladišča, kleti – vse to mi je pustilo posledice.« Vendar ne tarna, s tem živi – in je še vedno ustvarjalna. Kot da bi udejanjala rek, ki ga tako rada citira: »Reka, ki teče, si najde pot – tudi naše življenje.« Nikoli se ne smemo zapustiti ...

Vedno je znala živeti tudi za svojo dušo: dolga leta je s Katico Zavec in drugimi pripravljala proslave, sodelovala v dramski skupini. Še vedno ima abonma v Narodnem domu, saj jo vlečejo komedije, obiskuje predstave v Pekrah, gre v opero, na bolj ali manj znane koncerte ... »Najraje pa imam cvetje, živali in našo sosesko, saj sem tako rada med ljudmi.«

»Reka, ki teče, si najde pot – tudi naše življenje.«

Ob novici, da bo postala častna občanka, se je sebi zazdelo nekam premlada, čeprav si je naložila že sedem križev. Pa so ji Rogožani povedali, da je to častna funkcija – da je to potrditev njenega dela, obenem pa tiha obveza, da jo tudi kaj še čaka. Nekdo ji je rekel, da je na Rogozi kot (nekoč) VEGETA – delala je povsod, povsod je bila prisotna. Sedaj bo treba izbirati in izbrati tisto, za kar so še ostale moči, želje, ljubezen. Ostaja žlahtna SOL za mnoge, ki hodijo po njeni poti in se včasih gotovo vprašajo: »Le kako je vse to zmogla?«

V imenu vseh, ki smo ponosni na svojo častno občanko, izrekam še enkrat iskrene čestitke. Bog te živi!

➡ Majda Strašek Januš
📁 Iz osebne arhiva

Preteči maraton in biti dobrodelen

Projekt 42 maratonov v 42 dneh je gostoval tudi v naši občini

Preteči maraton in biti dobrodelen. Kaj je lahko lepšega. V petek, 21. septembra, je med 16. in 20. uro Občina Hoče-Slivnica gostila največji športno-dobrodelni projekt 42 maratonov v 42 dneh. Športno-dobrodelni projekt 42 maratonov v 42 dneh je največji tovrstni projekt v Sloveniji v letošnjem letu in je namenjen pomoči ustanovi Mali vitez in njenim malim vitezom. Tudi naša občina ima tri male viteze in smo lahko tekli za domačine, ki potrebujejo našo pomoč.

Športno-dobrodelni projekt se je začel 25. avgusta z uvodnim tekaškim dogodkom v Velenju, nato so se nadaljevali dnevni tekaški dogodki po različnih krajih Slovenije, zaključek pa je bil 5. oktobra s tekom na trasi Trojane-Velenje, kjer se je maratonec z večjo skupino tekačev podal proti cilju v Velenju, tam pa je bil zaključek z dobrodelnim koncertom in programom na mestnem trgu. Posamezniki, posameznice, skupine so se lahko maratonceu pridružili kadarkoli in za kolikor krogov so želeli in zmogli. Vsak krog šteje in vsak krog pomaga, da bodo mali vitezi lahko dobili pomoč, ki jo potrebujejo – so bile besede na vsakem koraku maratona.

Idejni oče prireditve je Bogomir Dolenc, tekač, triatlonec, vrhunski ekstremist in predvsem človek. V dvainštiridesetih dnevih je odtekel dvainštirideset maratonov. Za tiste, ki se ne ukvarjajo s tekom ali ne poznajo teka tako podrobno – maraton je tekaška disciplina v dolžini 42,195 m. Vrhunski maratoncei, ki tečejo na tekmovanjih, se v enem letu udeležijo največ dveh ali treh maratonov. Za tekaškega rekreativca, ki gre na kakšnega od slovenskih maratonov (najbolj poznani je ljubljanski ali maraton v Radencih), pomeni en tak maraton kar nekaj tekaških priprav, večmesečnih – in ko se ga odteče, sledi vsaj nekaj dni, če ne več kot en teden, tekaškega počitka. Bogomir pa je takšne teke izvedel iz dneva v dan, kjer je na pripravljenih krožnih tekaških progah tekell maratone.

Projekt poteka pod častnim pokroviteljstvom predsednika države g. Boruta Pahorja, saj je predsednik prepoznal delo, trud in prizadevanje tekača in s tem nazivom daje projektu prav poseben pomen. Pomembno vlogo ima tudi ambasadorica in podpornica projekta ga. Vlasta Nussdorfer, varuhinja človekovih pravic, ki s tekačem že sodeluje; v tednu otroka (med 1. in 5. oktobrom) so pripravili tekaške dogodke, v te aktivnosti so bili vključeni tudi otroci.

Pravijo, da je najboljša teči v družbi, zato je bil dogodek še boljši, saj se je poleg Bogomirja Dolenca zbralo kar nekaj nadobudnih tekačev, ki so na široko odprli svoje srce in pomagali na malo drugačen način. Nekateri so se maratonu pridružili za nekaj metrov, za nekaj krogov in najboljši so maraton pretekli v celoti. Bilo je nepozabno, odlično in predvsem koristno, so opisali projekt udeleženci in gledalci.

Več o projektu si lahko preberete na www.42maratonov.si.

➡ Metka Oberlajt ➡ Jurij Dolenc



Trening poslovnega komuniciranja

Občina v zadnjih mesecih organizirala še dva podjetniška foruma z zanimivima vsebinama

Dvanajsti podjetniški forum Občine Hoče-Slivnica se je odvijal v četrtek, 25. oktobra, v zgodnjih jutranjih urah. Glavna tematika foruma, poleg podjetniškega povezovanja, je bil trening dobrega poslovnega komuniciranja, kjer so udeleženci na praktičnih primerih spoznali in se naučili: »Kaj sporočamo z besedami in kaj z govorico telesa? Kako nas vidijo in razumejo drugi? Zakaj nemalokrat koga ne razumemo ali on ne razume nas? Zakaj je nasmeh v vseh sredinah, tudi v službi, najpomembnejši za gradnjo in vzdrževanje dobrih medosebnih odnosov? Zakaj je prijazno biti prijazen?«

Kratki trening dobrega poslovnega komuniciranja je bil namenjen vsem, ki so si želeli:

- govoriti jasno, glasno, razumljivo in brez mašil, da bodo slišani in razumljeni;
- vedeti, kaj izraža telesna drža in kako govorico telesa uskladiti s tem, kar govorijo;
- spoznati, kaj odlikuje odličnega poslušalca (in zakaj je to pomembno);
- vedeti, kako se pogovarjati, da bo cilj pogovora čim lažje dosegljiv.

Izobraževanje je bilo po mnenju udeležencev nepozabno in polno praktičnih primerov. Uradnemu delu je sledilo tradicionalno poslovno mreženje ob lokalnih prigrizkih.

Že konec septembra pa je potekal 11. podjetniški forum, ki se ga je udeležil prav poseben gost: Zmago Batina (Bojan Emeršič), ki je pričaral poslovno vzdušje in na sproščen način predstavil uspešno podjetniško pot. V okviru uradnega dela je potekala tudi kratka javna predstavitev promocijskih filmov izbranih podjetij: Mibra, Kričej, Elpro Lepenik, Prangl in Lestro Ledinek.



➡ Vanja Jus 📺 Jurij Dolenc

Ustvarjanje skupnih zgodb

Povezana forum nevladnih organizacij in forum za razvoj kmetijstva in turizma

Septembrski forum nevladnih organizacij in forum za kmetijstvo in turizem je poleg strokovnih tematik, vezanih na posamezna področja, povezovala skupna rdeča nit izobraževanja, kako uspešno poslovno komunicirati na posameznem področju, s forumom nevladnih organizacij. Občina Hoče-Slivnica povezuje, ustvarja skupne zgodbe, krepi in mreži organizacije, društva in klube Občine Hoče-Slivnica. Podobno velja za forum za razvoj kmetijstva in turizma. Srečanja v okviru forumov povezujejo, omogočajo sodelovanje in krepijo posamezne organizacije, kmetije in podjetja. Naša društva, organizacije so s skupnimi močmi močnejše in prodornejše, dogodki in prireditve pa odmevnejši. Skupaj z vami ustvarjamo zgodbo o uspehu.



➡ Vanja Jus 📺 Jurij Dolenc

Že zunanji videz je pristen

Otvoritev razširjene Pohorske tržnice, ki zadosti tudi najzahtevnejšim kupcem

V okviru Regionalno razvojnih zgodb – LAS Lastovica smo v soboto, 29. septembra, ob 10. uri slovesno odprli razširjeno Pohorsko tržnico, ki je locirana pred Botaničnim vrtom Univerze v Mariboru v Pivoli. Slavnostna gostja je bila ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dr. Aleksandra Pivec.

Gre za regijsko povezovanje. Povezovanje okoliških občin. Nova pridobitev Pohorske tržnice je 10 novih hišk, ki jih bodo v brezplačno uporabo dobili ponudniki domačih izdelkov in pridelkov iz Občine Hoče-Slivnica, Občine Miklavž, Občine Starše in Občine Rače-Fram. Otvoritveni trak je prerezala ministrica dr. Aleksandra Pivec v družbi županov (Občine Hoče-Slivnica, Občine Starše in Občine Miklavž) ter Fakultete za kmetijske in biosistemске vede in Univerze v Mariboru.

Pohorska tržnica je odprta vsako soboto med 9. in 12. uro. Ob odprtju razširjene tržnice in vsako tretjo soboto ponudniki pripravijo brezplačne degustacije svojih izdelkov. Hiške so na razpolago vsem, ki želijo prispevati lokalne pridelke ali izdelke. Gre za zgodbo povezovanja lokalnega okolja s širše regijskim sodelovanjem.

Občina Hoče-Slivnica je združila na skupni imenovalec ponudnike domačih izdelkov in pridelkov, Univerzo v Mariboru in okoliške občine v projekt Pohorska tržnica. Pohorska tržnica je locirana pred Botaničnim vrtom v Pivoli in obratuje vsako soboto med 8. in 12. uro. Zunanji videz tržnice je pristen, pohorski: lesene hiške, kjer se lahko kupci ustavijo, poklepetajo in kupijo zelene izdelke.

Ponudniki na Pohorski tržnici razvijajo s pristnimi regijskimi okusi narave z ekološko pridelanimi izdelki. Izbor je bogat in

raznolik, da zadosti tudi najbolj zahtevnim kupcem. Pohorska ponudba je namenjena vsem, ki jim ni vseeno, kaj jedo, in ki cenijo kakovost biološko pridelanih sestavin. Kupci najdejo domače naravne proizvode, sezonsko zelenjavo in sadje, kakovostna olja, vino, pekovske dobrote ter mesne specialitete. Ne manjka pa tudi ponudba lesnih izdelkov ter strojene ovčje kože. Prijazni kmetovalci in ponudniki so vam na voljo tudi za nasvete in dodatna vprašanja v zvezi z zdravo prehrano in kakšnim dobrim kuharskim ali pekovskim receptom.

»Vesel sem, da se znamo povezovati v dobre Pohorske zgodbe in da vidimo prednosti v lokalno pridelani hrani in izdelkih. Smo občina, prislonejena ob Pohorje in Pohorje imamo v krvi. Verjamem, da bomo to znali izkoristiti tudi na področju gostinstva in turizma in bo naša zgodba o Pohorski tržnici odmevala regijsko,« je ob otvoritvi Pohorske tržnice povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

➡ Vanja Jus 📷 Jurij Dolenc



Prodajalna tudi na Pohorski tržnici

Začeli s prodajo sadik sadnega drevja in jagodičevja priznanega slovenskega drevesničarja

Iz prodajalne pred Botaničnim vrtom Fakultete za kmetijske in biosistemске vede sporočajo, da se je s 26. oktobrom začela prodaja sadik sadnega drevja in jagodičevja priznanega slovenskega drevesničarja (sadike starih in novih sort jablan, hrušk, kutin, sliv, češenj, marelic, breskev in nektarin, kostanja, orehov, ribeza, malin, joste, kivija ...)

Trenutni ostali prodajni sortiment obsega: jabolka (elstar, gala, zlati delišes, pinova, jonagold, braeburn, fuji s certifikatom Izbrana kakovost ter topaz, opal in hruška uta s certifikatom ekološke pridelave), 100 % bučno olje, jabolčni kis, jabolčni sok, ekološko ajdovo moko in ajdovo kašo, pražena slana bučna semena, čokoladirana bučna semena, jabolčne krljce, vino iz Vinske kleti Meranovo, žganja in likerje ter okrasno cvetje. Vsi pridelki in izdelki so lastne pridelave. Odpiralni čas je vsak dan, razen nedelje, od 9. do 16. ure. Kontakt: 051 696 272 v odpiralnem času in Internetna stran: www.prodaja-pridelkov.si Novost pa je trgovina Trgovina Meranovo, ki so jo slovesno odprli 21. septembra v kletni etaži TPC City (pri izhodu na bla-

gajno garažne hiše). Odpiralni čas je od ponedeljka do petka od 8. do 17. ure in soboto od 8. do 12. ure in izberete lahko identično prodajno ponudbo kot v trgovini poleg Pohorske tržnice v Pivoli. Kontakt: 051 362 513.

➡ Vanja Jus



Prispeval k enotnosti slovenskega jezika

Razstava Življenje in delo dr. Antona Murka bo v hoški knjižnici na ogled do aprila prihodnje leto

V knjižnici Hoče je bila v četrtek, 27. septembra, ob 17. uri otvoritev razstave Življenje in delo dr. Antona Murka. Dogodek je potekal v sklopu počastitev 20-letnice Občine Hoče-Slivnica in je nastal v sodelovanju med Mariborsko knjižnico, Knjižnico Hoče, občino, Marjanom Čandrom, Majdo Strašek Januš, Simono Ornik, podjetjem Ledinek in nadžupnikom Alojzom Petričem. Razstava je v Knjižnici Hoče na ogled do aprila 2019. Dr. Anton Murko (1809-1871) je bil slovenski slovničar, jezikoslovec, nadžupnik in dekan v Hočah, bорец za enoten slovenski črkopis. V pravopisni in besedični zmedbi, ki je vladala v drugi tretjini 19. stoletja, je s svojimi prizadevanji pripomogel k preprostejšemu zapisovanju slovenščine in k enotnosti slovenskega jezika. Po dr. Antonu Murku je poimenovana tudi ulica v novem naselju v Hočah, prav tako pa je v načrtu še postavitve informativnih tabel kulturnim znamenitostim in pomembnim občanom v občini.

➡ Simona Ornik



Župnijski praznik v Slivnici

Krona praznovanja je bila slovesna sveta maša, ki jo je daroval upokojeni nadškof dr. Marjan Turnšek

V nedeljo, 9. septembra, smo slovesno praznovali rojstni dan naše Matere Marije, saj je cerkev posvečena prav Marijine-mu rojstvu. Naše praznovanje sovпада s praznikom Krajevne skupnosti, zato je septembra mnogo različnih prireditev, ki so vselej dobro obiskane. Župnijsko praznovanje smo začeli v petek z monologom igralca Gregorja Čušina »Vera levega razbojnika«, v katerem izpoveduje svojo vero, pa tudi vero vsakega od nas, ki se marsikdaj znajde na »napačni strani« kot levi razbojnik. Njegova razmišljanja: Kaj verujem? V koga? In zakaj?, ki jih je obogatil s svojo duhovitostjo, sta tudi poslušalcem dala razmišljati o svojem odnosu do vere. Krona župnijskega praznovanja je bila slovesna sveta maša, ki jo je v nedeljo daroval upokojeni nadškof dr. Marjan Turnšek, somaševal pa domači župnik Jože Šömen. V pridigi nam je osvetlil lik Matere Božje, naše zavetnice in priprošnjice pri Bogu.

Po maši je sledilo druženje faranov pred cerkvijo. V prijateljskem pomenku, pogostitvi, poslušanju originalne judovske etno glasbe Kontra kvarteta je čas kar hitro mineval. Župnijska Karitas je pripravila bogat srečelov, animatorji, zakonske skupine, pevski zbor, birmanci, biblijska skupina in Slomškova trgovina so predstavili svoje dejavnosti na stojnicah in skušali animirati župljane za sodelovanje v dejavnosti, ki jih zanima in veseli.

V soboto, 6. oktobra, je dr. Simona Kostanjšek Brglez v cerkvi predstavila tri dragocene slike znanega avstrijskega slikarja Leopolda Kupelwieserja, ki so bile deponirane v cerkvi in jih je leta 2010 med terenskim delom odkrila. Z odlično predstavitvijo slikarja, njegovega dela in izjemne umetniške vrednosti slik smo tudi zaključili naše župnijsko praznovanje.

➡ Milena Crnjac



»Glasba iz duše odpravi umazanijo«

Cerkveni zbor svetega Jurija iz Hoč ima že bogato tradicijo

Ludwig Achim von Arnim je dejal: »Glasba je posrednica med duhovnim in stvarnim življenjem.«

Pevci mešanega cerkvenega pevskega zbora svetega Jurija imamo čast in nalogo, da z »dušo« prenašamo sporočilo Božje besede med ljudi.

Biti pevec je poslanstvo, ki ni dano vsem ljudem. A tistim, ki imamo talent, glasba, bolje rečeno petje, daje občutek svobode, ljubezni, lepote ...

»Glasba iz duše odpravi umazanijo vsakdanjega življenja«, je dejal Berthold Auerbach. To zagotovo drži. Ni ga občutka, ki ga ne bi povezali z umetnostjo, ni misli, ki je ne bi povezali s pesmijo.

Sama lahko povem, da je meni moja povezanost z glasbo velikokrat pomagala in mi še. Ko sem najbolj otožna in žalostna – pojem in ob tem se v meni budijo najrazličnejši občutki. Tudi jočem in vem, da se takrat moja duša čisti. Ko sem srečna – pojem in v mojem srcu zaigra radost.

Svojo ljubezen do glasbe rada prenašam na otroke v šoli kakor tudi na pevce v zborih, katere vodim. Pevci mešanega cerkvenega zbora so še mi posebej pri srcu, saj sem z njimi povezana že od rane mladosti, ko sem jih poslušala in kasneje z njimi pela v zboru. Danes je moja vloga popolnoma drugačna – sem njihova zborovodkinja.

Malokdo ve, da ima cerkveno petje v Hočah bogato tradicijo. Zbor obstaja že desetletja, če ne kar stoletje. Do mojega prihoda so zbor vodili številni zborovodje in zborovodkinje. Dr. Anton Strašek je eden izmed njih. Sama se ga zelo dobro spominjam in me je kot deklico prevzel s svojo pojavo in prijaznostjo, ko pa sem izvedela, da je glasbeni samouk, še ga toliko bolj spoštujem, saj je smisel za cerkveno petje resnično nosil v srcu.

Po njegovi smrti je zbor za nekaj let prevzela Ivanka Kutnjak, ki je izhajala iz glasbene družine in so z vodenjem cerkvenega petja v Hočah imeli opraviti tudi njeni starši.

Pred mojim prevzemom, do leta 2002, je zbor vodila profesorica glasbe Pavla Premzl. O delovanju zbora bi lahko zapisala še marsikaj, a bi bil članek preobširen. Zato naj povem, da nastaja kronika, katere idejna vodja je Marija Cvetko. Kronika bo kmalu natisnjena in iz nje boste lahko razbrali marsikaj zanimivega.

Ko sem se leta 2002 odločila, da prevzamem zbor, me je bilo sprva strah. Ni me bilo strah glede moje strokovnosti, saj sem profesorica glasbe. Največji izziv mi je predstavljala avtoriteta. Vsak dober zborovodja jo mora imeti, saj drugače se lahko poslovi od svojega dela. Glede na to, da sem v zboru tako rekoč odrasčala, so me pevci sicer poznali, a v njihovih očeh sem bila še vedno otrok. Po nekaj uvodnih težavah je tudi to steklo in danes sem z njimi že pol drugo desetletje. Navezani smo drug na drugega, dobro se poznamo in uživamo v skupnem ustvarjanju.

Dejstvo je, da se vsi staramo – in veseli bomo novih, pevskih moči. Vaje imamo v župnišču ob sredah, ob 18. uri. Pri mašah pojemo vsako nedeljo, ob večjih cerkvenih in državnih praznikih pa tudi dvakrat v istem dnevu. S tem sem želela izpostaviti, da je s petjem v zboru povezana pevčeva odgovornost do zbora, kajti pričakuje se, da v zboru ravnamo po načelu »vsi za enega eden za vse«.

Prav tako v zboru ne more peti vsak, saj moramo pevci imeti razvit melodični in harmonični posluš, tudi smisel za ritem je enako pomemben. Če pevec svoje petje nadgradi še z občutenim petjem, lahko poslušalca za trenutek popelje v raj. Pevci hoškega cerkvenega zbora imajo to sposobnost, ta talent in zanj sem neizmerno hvaležna.

Velikokrat ljudje mislijo, da je petje enostavno, a če pojemo pravilno – s pevskim nastavkom, s prepono, po notah, in še bi lahko naštevala – govorimo o pravem garanju. Za laika je to »španska vas«, a vsak, ki ima vsaj malo posluha, smisla za umetnost in estetiko ter sposobnost empatije, ve in zna ceniti pevčev trud. Takšnega mnenja je bil tudi Anton Martin Slomšek, ki je zapisal: »Ptico boš spoznal po petju, pa človeka tudi: ako ima lepo petje, ima tudi lepo srce. In kar se o človeku posamezno – se lahko reče o vsem ljudstvu. Iz obilnosti srca se glasijo usta, in kjer ni čednih pesmi, tam tudi prebivati ni veselo.«

Ob koncu nagovarjam vse bralce tega članka: »Če se čutiš sposobnega in poklicanega za petje, se nam pridruži. Veseli te bomo. Ne išči izgovorov in ne govori, da nimaš časa, kajti leta bežijo in bridka so spoznanja, da nam je v življenju zmanjkalo časa za reči, ki jih ljubimo.«

➡ Petra Kozar Bežan ➡ Osebni arhiv

... »Če se čutiš sposobnega in poklicanega za petje, se nam pridruži...



Izbrana prva mis noči čarovnic

Čeprav so mnogi godrnjali o negativnem vplivu praznovanja noči čarovnic, pa se je izkazalo ravno nasprotno

Karkoli se planira in pred dogodkom objavi, nekdo pričakuje, da bo to izpeljano, da si bo to ogledal – mogoče pa tudi nekaj nasprotnega od tega. Ampak to nasprotno gledanje je lahko samo v primeru, če sami v prikazanem ne najdemo svojega interesa. Če je naše delo namenjeno širši množici, se seveda veselimo obiska vseh, katerim je namenjena, po svojih zmožnostih storimo vse, da bi bili zadovoljni, osebno zadovoljni kot organizatorji, predvsem pa tisti, katerim je namenjena prireditve.

Člani Združenja rezbarjev-modelarjev lesa smo imeli v teh lepih jesenskih dnevih kar pestro planiran programski izziv. V začetku oktobra smo imeli otvoritveni program mednarodne razstave rezbarsko-kiparskih del v Narodnem domu Maribor. Sodelovali so avtorji iz Avstrije, Madžarske in Slovenije. Izkoristil bom to priložnost in se zahvalil Alojzu Leskovarju, Antonu Koletniku, Marijanu Krajncu, Alojzu Grabrovcu, Martinu Krajncu, Petru Barušiču kot pripravljalnim nosilcem izpeljave. Še posebej moram pohvaliti Martino Belšak, ki je v Narodnem domu zelo lepo vodila program prireditve. Učenci Osnovne šole borcev za severno mejo, Osnovne šole Franc Lešnik Vuk Slivnica, Osnovne šole Dušana Flisa Hoče ter dramska skupina Samotarji iz Hoč (sedaj že skoraj naši stalni spremljevalci), pevci DU upokojencev Slivnica ter med ostalimi pova-

neenotni, prav nasprotno. Vreme in z njo vremenska napoved nam je kar precej 'stopila na živce', kot se temu reče. Dragi bralci – kar nekajkrat sem že od različnih ljudi slišal marsikaj glede na zgodovinske dogodke prepletenosti naše vere in negativnega vpliva praznovanja noči čarovnic. Ob tej priložnosti imam možnost to demantirati: v našem programu tega popoldneva ni bilo in ne sme biti kakršnega koli pokazatelja, ki bi šel v to smer. Predšolski in tudi šolski otroci so bili prav srečni, ko sta dve deklici z raznimi srčki in ne vem s čim še poslikavali te nežne obraze. Klovn Jaka jih je med ostalim popeljal v svet živali in verjetno še kam. Prav lep je bil pogled na to njihovo sodelovanje – vse to mi je dalo vedeti, da sodelujejo 'sto na uro' in so po žarečih obrazih sodeč srečni. Ob pogledu na to njihovo sodelovanje mi je ušla misel: Mogoče bi pa v osnovnih šolah bilo dobro, da bi učiteljice uporabljale oblačila klovnov? Nikoli ne veš!

Nadgradnja programa iz preteklega leta je bilo tekmovanje v kuhanju golaža. Prav vesele štiri kuharske ekipe so posebej poskrbele za pestro popoldne dolgo v noč. V tej nadgradnji programa je bilo tekmovanje za mis čarovnice Občine Hoče-Slivnica za leto 2018/19. Ja, pa jo imamo! Druga spremljevalka je postala Sora Soršak, prva spremljevalka Mija Krempel in prva mis čarovnic Občine Hoče-Slivnica je Aleksandra



bljenimi naš župan dr. Marko Soršak so dali otvoritvenemu programu ton, ki si ga je po mojem mnenju zaslužil – hvala vam. Razstavni prostor je bil odprt osem dni in po pripovedovanju odgovornih v Narodnem domu zelo lepo obiskan. V nedeljo, 21. oktobra, je Turistično društvo Makole organiziralo otvoritveni program za skulpturo rudarja v kraju Šega pri Makolah. V kraju Šega je še po drugi svetovni vojni deloval rudnik rjavega premoga, ki pa je imel zelo veliko kalorično vrednost ter je bil po takratnem opisovanju zelo iskan. Skulpturo rudarja sem izdelal v Makolah pred tremi leti in sedaj je našla svoje mesto pred vhodom v rudnik. Zanimivo pa je, da je ohišje za skulpturo financirala sosednja Občina Poljčane kot občina, ki ima dobre soseske odnose in jih želi tudi nadaljevati.

Že četrtič po vrsti je bila izpeljana Noč čarovnic v Slivnici pri Mariboru. Tako kot predhodne smo tudi to izpeljali podobno, ne glede na težave. Niso bile težave, da bi bili organizacijsko

Saša Tudija iz Rogatca. Je učiteljica na osnovni šoli v Rogatcu in članica Društva čarovnic Rogatec. Prav iz tega društva je k nam po pogovoru v Slivnico prišlo šest čarovnic, imele so tudi svoj program in bile so prava popestritev dneva. Njihova obljuba – bilo je lepo, naslednje leto se zopet vidimo še v večjem številu.

Mogoče ob koncu še nekaj besed. Čudno – nekdo pričakuje, da lahko že izdelane buče, opremljene z razsvetljavo, v večernih urah lepo pospravi in odnese domov. Te buče so namenjene vsem krajanom – in ko sem nekega starejšega gospoda opozoril, da se pač v življenju lahko pospravijo stvari, ki so tvoje – in da bi on to že lahko vedel (medtem ko je žena nesla bučo v vozilo), me je poslal na mesto, ki si ga, dragi bralci, glede na naše 'lepo kulturno izražanje' zlahko predstavljate sami.

➡ Srečko Ornik

Preventiva je pomembna naloga gasilstva

Letošnji oktober kot mesec varstva pred požari je namenjen tematiki za klic v sili na številko 112

V Utrinkih smo pred enim letom, v oktobru 2017, zapisali: »Poletje in čas dopustov je za nami, na splošno je bilo dokaj mirno brez večjih intervencij. Smo pa prevozili veliko vode v vodohrame. Občani se, žal, še vedno ne držijo opozoril glede prepovedi polnjenja bazenov, pranja vozil ...«

Letos lahko zapišemo, da veljata samo prvi dve misli. Pred poletjem se je vodstvo občine odločilo in spremenilo sistem polnjenja bazenov. Gasilci smo prevažali vodo v bazene na območju vodohramov, krajani so plačevali samo porabo vode, občina pa je krila materialne stroške gasilcem. Na ta način je vzpostavljen celovit sistem. Cilj je, da se niso praznili vodohrami za »nenujne primere«. Dandanes so bazeni že večje prostornine kot pa nekateri vodohrami. Smo pa poleti prevozili veliko vode v vodohrame, ker so bili dotoki vode premajhni. Predvsem v Radizelu. Upamo, da bo drugo leto bolje. Pomagali so nam tudi kolegi iz Rač in Razvanja.

Mesec oktober je mesec varstva pred požari. Letos je tematika namenjena številki za klic v sili 112. Ob klicu na številko 112 ostanite mirni in povejte: kdo kliče, kaj se je zgodilo, kdaj se je zgodilo, koliko je ponesrečencev, kakšne so poškodbe, kakšne so okoliščine na kraju nesreče in kakšna pomoč je potrebna.

Na številko 112 lahko kadarkoli (24 ur dnevno, vse dni v letu) brezplačno pokličite v katerikoli državi Evropske unije. Operaterji se na 90 odstotkov klicev odzovejo povprečno v 5,97 sekunde. Klici se sprejemajo v 13 regijskih centrih za obveščanje; pri nas je seveda najbližji mariborski. Sicer se pa avtomatsko odzove center, ki je najbližji vaši lokaciji.

V oktobru se po društvih izvajajo razne aktivnosti, od pregledov hidrantov do dneva odprtih vrat. Na sporedu je nekaj



gasilskih vaj, vaje evakuacije in predstavitve na šolah in vrtcih. Ena pomembnejših nalog gasilstva je preventiva, ki dobi poudarek ravno v tem mesecu.

V okviru GPO nadgrajujemo poligon oziroma kontejner za vadbo. Zaradi izgradnje novega gasilskega doma Bohova smo ga prestavili bolj severno. Še konec leta bomo imeli skupno vajo vseh treh društev.

V oktobru smo imeli večji požar zapuščene starejše hiše v Slivnici. Požar je bil že dokaj razvit, vendar smo ga hitro lokalizirali in pogasili. Prisotni smo bila vsa tri domača društva ter poklicni kolegi iz Maribora.

➡ Boštjan Frangež

Za naravo skrbeti skozi vse leto

V soboto, 15. septembra, smo se med 9.00 in 13.00 uro pridružili Društvu Ekologi brez meja, ki so priredili čistilno akcijo pod sloganom Še zadnjič. Kljub temu da Občina Hoče-Slivnica priredila lastno čistilno akcijo v spomladanskih mesecih, se zavedamo, da je potrebno skozi vse leto skrbeti za naravo. Zato smo se z veseljem odzvali povabilu in se priključili svetovni čistilni akciji. Prostovoljci 150 držav smo združili moči in smo čistili na isti dan. Letos smo čistili s pomembno ambicijo: Naj Slovenija ostane čista za vedno! Akcija je uspešna, o čemer pričajo tudi številke:



Očistimo Slovenijo 15.9.2018

32.475 prijavljenih posameznikov

138 divjih odlagališč

63 % slovenskih občin

37 organizatorjev-prostovoljcev

➡ Vanja Jus

Nove klopi in koši

Odprli pet točk večgeneracijskega sodelovanja v Občini Hoče-Slivnica

Občina Hoče-Slivnica je v sredo, 3. oktobra, ob 19. uri odprla vse točke večgeneracijskega sodelovanja. Simbolična otvoritvena slovesnost je bila v Hotinji vasi (ob Kulturnem centru). Sredstva za postavitev večgeneracijskih točk so bila pridobljena iz evropskih virov, in sicer v višini 4.900 evrov. Prostor omogoča druženje, preživljanje prostega časa na prostem vsem generacijam občanov in občanek Občine Hoče-Slivnica. Postavljene so enotne klopi, koši, in sicer na lokacijah, ki so priljubljene in omogočajo druženje ali umirjen počitek.

Medgeneracijsko povezovanje in druženje je temelj dobrega sodelovanja med posameznimi generacijami. Omogoča prenos znanj, kakovostno preživljanje prostega časa in predvsem daje priložnost, da se občanke in občani med seboj spoznavamo in iščemo skupne točke sodelovanja. Večgeneracijsko druženje ni omejeno na zaprti prostor, tako smo iskreno veseli, da smo bili uspešni pri pridobivanju sredstev za postavitev klopi in košev na prostem, ki bodo omogočali, da se bodo generacije srečevale na različnih točkah v občini.

Uradna otvoritev petih točk večgeneracijskega sodelovanja je potekala v Hotinji vasi. Ostale štiri večgeneracijske točke so postavljene v ostalih štirih krajevnih skupnostih, in sicer: v Hočah (pod lipo ob Kulturnem domu), na Rogozi (ob VeGeC – Krajevna skupnost, Reka-Pohorje (na stari gmajni, v bližini upravne zgradbe) in v Slivnici (ob vhodu v Športni park). Točke so povezane z enotno podobo in z željo, da se tam ustvarjajo nove ideje, prijateljstva, ljubezen ali obujajo spomini.



»Medgeneracijsko sodelovanje je tista vrednota, ki v današnjem času pomeni veliko in je prav, da si zanjo vzamemo čas. Večgeneracijsko povezovanje pa poleg dobre volje ob druženju prinese tudi nova znanja, izkušnje in spoznanja. Še posebej so dragocene izkušnje, ki jih dobimo na drugačen način, in sicer sedaj, v konkretnem primeru na prostem in na udobnih klopcah. Se srečamo na kakšni točki večgeneracijskega sodelovanja,« je ob otvoritvi povedal župan dr. Marko Soršak.

➡ Vanja Jus ➡ Bojan Dolenc

Prostor kot odskočna deska

Odprt večgeneracijski center VeGeC – Rogoza

Prvi večgeneracijski center v Občini Hoče-Slivnica je uradno luč sveta ugledal v petek, 24. avgusta, ob 17.30 uri. Večina sredstev za vzpostavitev VeGeC je bila pridobljenih iz prispevkov posameznikov, podjetij ter Evropskega sklada za regionalni razvoj. Prostor bo omogočal druženje, učenje vsem generacijam občanov in občanek Občine Hoče-Slivnica.

Medgeneracijsko povezovanje in druženje omogoča prenos znanj, kakovostno preživljanje prostega časa in predvsem daje priložnost, da se občanke in občani med seboj spoznavamo in iščemo skupne točke sodelovanja. Skupaj z vami smo uspeli urediti prvi prostor za večgeneracijsko druženje v naši občini, ki bo omogočal, da bo večgeneracijsko druženje zaživelo v praksi. Uradna otvoritev prostora VeGeC je odskočna deska za aktivnosti in programe, ki se bodo v prihodnosti odvijali v VeGeCu v Rogozi. VeGeC je odprt vsak dan med 9. in 15. uro. Aktivnosti so primerne za vse generacije: odrasli bomo lahko poklepetali ob dobri kavi, otroci pa se bodo lahko igrali z najrazličnejšimi družabnimi igrami.

»Druženje in povezovanje je tista vrednota, ki v današnjem času pomeni veliko in je prav, da si zanjo vzamemo čas. Večgeneracijsko povezovanje pa poleg dobre volje ob druženju prinese tudi nova znanja, izkušnje in spoznanja. Vesel sem, da lahko

odpremo vrata prvega večgeneracijskega centra. Dobili smo uradno dnevno sobo Občine Hoče-Slivnica«, je ob otvoritvi povedal župan dr. Marko Soršak.

➡ Vanja Jus



Od igre do kmečkega dvorišča

Urbanistično-arhitekturna delavnica postregla z idejo o domu starostnikov s petimi osnovnimi območji

Predstavitveni projekt »Medgeneracijsko naselje Hoče-Slivnica« so pripravili študentje 2. letnika 1. stopnje študijskega programa arhitektura Fakultete za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo univerze v Mariboru. Projekt obravnava problematiko pospešenega staranja prebivalstva in trenutno pomanjkanje prostih kapacitet institucionalnega varstva starejših.

Starostniki so zelo občutljiva skupina prebivalstva, katerih kakovost življenja je pogosto zmanjšana, saj predvsem v institucionalni oskrbi njihove potrebe niso v celoti zadovoljene. Na podlagi izdelanih analiz in predstavljenih teoretičnih osnov je izdelana idejna zasnova medgeneracijskega naselja v Slivnici pri Mariboru s poudarkom na zasnovi centra za bivanje in aktivnosti starostnikov. Zasnova daje poudarek sodobnemu načinu bivanja starejših v manjših stanovanjskih enotah po zgledu domov četrte generacije, ki spodbujajo socialno interakcijo med stanovalci in hkrati nudijo zasebnost v večinoma enoposteljnih bivalnih sobah.

Zasnova medgeneracijske soseske združuje pet osnovnih območij: športno območje, območje razširjenega središča naselja z javnim programom, stanovanjsko območje, sestavljeno iz različnih stavbnih tipologij, območje centra za bivanje in

aktivnosti starostnikov ter zeleno povezovalno območje z vrtniki, akvaponskimi vrtovi, živalmi na kmečkem dvorišču ter urejenimi kotički za igro in sproščanje ob vodotoku, ki poteeka skozi območje.

➡ izr. prof. UROŠ LOBNIK, univ. dipl. inž. arh.



Zimske razmere so pred vrati

Pluženje se bo v Občini Hoče-Slivnica tudi letos izvajalo po posameznih prioritetah

Zimska služba obsega sklop dejavnosti in opravil, potrebnih za omogočanje prevoznosti cest in varnega prometa v zimskih razmerah. V zimskem obdobju, ki praviloma traja od 15. novembra in 15. marca naslednjega leta.

Na območju Občine Hoče-Slivnica je izvajanje zimske službe urejeno s Koncesijsko pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe.

Za učinkovito izvajanje zimske službe ima koncesionar (Kipertrans Rajšp Anton, s.p., in Marijan Šotiček, s.p.) organizirano operativno vodenje zimske službe, stalno dežurno službo in stalno pripravljenost na domu. Dežurna služba v času trajanja zimske sezone spremlja razmere na voziščih in v primeru poledice ali pričetka sneženja v najkrajšem možnem času aktivira dežurne posipalce za preprečevanje poledice.

Glavni dežurni telefon za zimsko vzdrževanje: 041/ 647-168.

Občani lahko uporabijo posipno mešanico za posipavanje, ki se nahaja v namenskih zabojnikih na najbolj nevarnih odsekih cest. Vzdrževanje prevoznosti posameznih cest v zimskih razmerah je opredeljeno s prednostnimi razredi. Pluženje se v občini Hoče-Slivnica izvaja po naslednjih prioritetah:

- **Prioriteta 1** so glavne ceste ter ceste k bolnici, zdravstvenemu domu, gasilskim domovom, vzgojno-izobraževalnim ustanovam in drugim javnim ustanovam ter pločniki.
- **Prioriteta 2** so ceste, ki povezujejo višje ležeče predele z dolino.
- **Prioriteta 3** so ostale javne poti ter gozdne ceste javnega pomena, ulice, trgi, pločniki, in druge javne prometne površine, ki so v postopku kategorizacije.

Nasvet vsem voznikom: umaknite svoja vozila s cest in omogočite prost prehod plugom in vozilom za posipanje, očistite vhode v poslovne in stanovanjske stavbe, če je le mogoče, se v času močnega sneženja ne odpravite na pot, obvestite dežurno službo pluženja, če opazite nesplužen ali poledenel del cestišča.

Naprošamo vas za strpnost, udeleženci v cestnem prometu upoštevajte predpise o zimski opremljenosti vozil, prav tako prilagodite hitrosti razmeram na cesti, saj lahko neupoštevanje posledično pripelje do prometnih nesreč kljub rednemu vzdrževanju cest v zimskih razmerah.

Voznikom priporočamo, da sledijo prometnim obvestilom, se na pot opravijo pravočasno oziroma nekoliko prej. Računajo naj tudi na posipne in plužne skupine.

➡ Podjetje Kipertrans

Domače je res drugače

Pogovor o zdravih obrokih in pomenu gibanja za zdrav življenjski slog

Lokalna akcijska skupina LAS Lastovica je v četrtek, 18. oktobra, v okviru projekta »Jem drugače, jem domače!« na OŠ Dušana Flisa Hoče pripravila delavnico za otroke in njihove starše z naslovom »Zdrava prehrana in gibanje z roko v roki«. Rdeča nit delavnic s predšolskimi otroki ter tretješolci, ki jo je vodila Klavdija Gornik z Zavoda Mariborska razvojna agencija, je bil pogovor o zdravih obrokih ter pomenu gibanja za zdrav življenjski slog. Na povabilo sta se k sodelovanju prijazno odzvala člana Odbojarskega kluba Hoče Domen Repa in Timi Franc, ki sta otrokom iz izkušenj povedala veliko koristnih napotkov. Na koncu vsake delavnice so otroci skupaj s članicami Društva žena Hoče-Slivnica pripravili zdrav obrok.

Medtem ko so otroci uživali v hrani in druženju s športniki, je starše na začetku pozdravila organizatorka prehrane ga. Joca Lipuš, nato pa so starši prisluhnili predstavitvi Lokalne akcijske skupine LAS Lastovica, Vesni Gorjup Janžekovič, ter predavanju Danijele Kocuvan o samooskrbi v Sloveniji. Srečanje je bilo priložnost, da so starši osebno spoznali lokalne ponudnike ter nato skupaj z otroki poskusili njihove dobrote. Predstavili so se: Čebelarstvo & kmetija Bračko, Čebelarstvo Cesar in Šampinjoni Krevh.



➡ Klavdija Gornik

🇸🇮 Vesna Gorjup Janžekovič, Danijela Kocuvan



Pohorci najboljši v brodetu

Darja Pokorni, članica Turističnega društva gostincev Pohorja, zmagala na tekmovanju v pripravi jedi v kotličku

V začetku oktobra je bil v Portorožu 65. gostinsko-turistični zbor. V tekmovanju v pripravi jedi v kotličku je tekmovala tudi članica Turističnega društva gostincev Pohorja Darja Pokorni, sicer zaposlena v Hotelu Zarja. Tekmovala je v pripravi brodetu in pometla z vso konkurenco. Bila je absolutna zmagovalka, saj je osvojila največje število točk in prejela zlato priznanje in zlato kolajno. Tekmoval je prav tako naš član Siniša Peradin, tudi zaposlen v Hotelu Zarja, ter osvojil bronasto priznanje v kategoriji jedi po naročilu – magic box.

➡ Maksimiljan Klančnik



Brezplačna pravna pomoč za občane

Občina Hoče-Slivnica sofinancira pisarno za brezplačno pravno pomoč in tako omogoča svojim občanom brezplačno pravno svetovanje v okviru poslovalnic Zavoda PIP v Mariboru. Do brezplačnega pravnega svetovanja so upravičeni vsi občani Občine Hoče-Slivnica.

Kontaktne podatke pravne pisarne so:

Zavod PIP, Gosposvetska cesta 83, 2000 Maribor

T. +386 2 234 21 46 (med 9. in 13. uro)

e. pip@zavodpip.si

Vabljeni.



Največja pokrita športna površina v Sloveniji

Otvoritev Multisport arene v Rogozi privabila znane obraze iz voda politike in športa

V septembru je potekala slovesna otvoritev novega kompleksa MULTISPORTARENA ROGOZA za različne športne aktivnosti in rojstnodnevne zabave. Otvoritve so se na povabilo lastnika objekta Uroša Kokovnika in njegove žene Danice Kokovnik udeležili dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica, Bogdan Gabrovec, predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije, Dejan Germič, predsednik Medobčinske nogometne zveze Maribor in podpredsednik Nogometne zveze Slovenije, Danilo Kacijan, predsednik Medobčinske nogometne zveze Murska Sobota, Tomaž Barada, podpredsednik Olimpijskega komiteja in predsednik Športne zveze Maribor, Milan Jarc, podpredsednik Nogometne zveze Slovenije, Zlatko Zahovič, športni direktor NK Maribor, Jožef Merkuš, predsednik Športne zveze Občine Hoče-Slivnica, in ostali gostje.

Multisport Arena je sodobno opremljena športna arena z dvema nogometnima igriščema, igriščem za badminton in odbojko, modernim gostinskim objektom v dveh nadstropjih, velikimi napihljivimi igrali za otroke ter privlačno vsebino za vse generacije. Odlikuje jih drugačnost, domačnost in toplina do vseh gostov. Športniki se tam počutijo kot doma. Z otvoritvijo tako eminentnega športnega objekta sta Občina Hoče-Slivnica in tudi Športni park Rogoza pridobila dodatne bonus točke na slovenskem športnem zemljevidu, saj bodo lahko občanke in občani uporabljali za trening kakovostni športni objekt.



Otvoritvena tekma v Multisportareni je pripadla nogometnim veteranom in občanom Občine Hoče-Slivnica. Rezultat naj ostane skrivnost. Vse prisotne pa je dolgo v noč zabavala skupina Modrijani.

Vsi, ki se želite športno udeleževati, zabavati ali zgolj popiti dobro kavo, pijačo, ste vabljeni, da se oglasite v Multisport Areni, Cesta ob ribniku 50, Rogoza. Za dodatne informacije jih lahko pokličete na +386 40 481 700 ali jim pišete na info@multisportarena.si – ali pridobite informacije na FB strani.

➡ Vanja Jus

REDNE LOKALNE VOLITVE 2018

Predsednik Državnega zbora mag. Matej Tonin je razpisal redne volitve v občinske svete in volitve županov, župan dr. Marko Soršak pa redne volitve v Svete Krajevnih skupnosti.

Redne lokalne volitve 2018 bodo v nedeljo, 18.11.2018, med 7.00 in 19.00 uro. Predčasno glasovanje bo potekalo v Kulturnem domu Občine Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče in sicer v **torek, 13., sredo 14., in četrtek 15.11.2018 med 7.00 in 19.00 uro.**

Volivci in volivke Občine Hoče-Slivnica bodo lahko v skladu z obvestilom, ki ga bodo prejeli na dom, svoje glasove oddali na enem od navedenih voliščih, ki jih je s sklepom potrdila Občinska volilna komisija Občine Hoče-Slivnica.

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA
OBČINE HOČE-SLIVNICA
predsednik
Danijel LORBEK, univ. dipl. prav.

Oddajte
svoj glas!



Lidl v Občini Hoče-Slivnica

Gradbeno podjetje Drava iz Ptuja je v mesecu juniju 2018 pričelo graditi večji trgovinski center v središču Hoč. Nemški trgovec si je za lokacijo izbral prostor v glavnem cestnem križišču. Pred pričetkom del je bilo potrebno porušiti dotrajano in na pol razpadajočo stavbo in pripraviti teren za gradbena dela. Nova stavba, ki je predvidoma velika 1100 kvadratnih metrov in se razprostira na površini 1.700 do 1.800 kvadratnih metrov. Gradbena vrednost projekta je ocenjena na 2,5 milijona evrov. Dela so potekala v skladu z načrti in pričakovanji investitorja. Delo je v trgovini dobilo 20 do 25 ljudi. Svojo prodajno mrežo želijo razširiti po Sloveniji, zato tudi vseskozi iščejo nove priložnosti in ena izmed njih se je pokazala v Občini Hoče-Slivnica. Odprtje trgovine pa smo težko pričakovali in smo se ga zelo razveselili, saj se je s prihodom trgovske verige izboljšal videz "vstopnice" v Občino Hoče-Slivnica.



➡ Vanja Jus

Priložnost za društva

Konec avgusta je na Občino Hoče-Slivnica prispelo po elektronski pošti vljudno pismo povabilo s strani Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede. Občinska uprava je povabilo »Priložnost za društva: Obiranje jabolk« posredovala društvom v občini. V sporočilu je bilo navedeno, da potrebujejo v sadovnjakih Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede v Pivoli obiralce jabolk. Delo bi potekalo vsak dan od ponedeljka do petka od 7.00 do 17.00 in tudi v soboto, od 7.00 do 15.00. Za vsakega člana, ki bi se udeležil delovne akcije, bi društvo prejelo 5,00 € na uro in vsak dan prejme vsak udeleženec tudi topel obrok. V kolikor bi društvo organiziralo člane k udeležbi, bi s tem pridobilo dodatna sredstva za razvoj dejavnosti, hkrati pa je to dobra priložnost za prijetno druženje.

V Občini Hoče-Slivnica je 64 društev. Od vse te množice, se je odzvalo samo eno društvo. Ostala društva niso pokazala dobre volje, niti toliko zainteresiranosti, da bi poklicali glede udeležbe na obiranju jabolk. Edino Društvo za razvoj Občine Hoče-Slivnica je izkazalo dobro voljo, s tem pa tudi ni bilo prave priložnosti za medsebojno druženje z ostalimi društvi. Ob navedenem lahko razmišljamo, da je žalostno, da društva ne znajo ali nočejo izkoristiti priložnosti ter samo čakajo na



proračunska sredstva s strani Občine Hoče-Slivnica. Po drugi strani pa ni čudno, da se nekateri občani hudujejo, kako z lahkoto se zapravljajo proračunska sredstva.

Lepo bi bilo, da bi se lahko srečali v prihodnje tudi na takšnih plačanih delovnih akcijah, ki društvom prinašajo dodatna sredstva in dajejo priložnost za druženje.

➡ Janko Jurgec - Barbara, predsednik društva

Obisk vodstva NZS

V torek, 23. oktobra, je bil v prostorih Multisport Arene v Rogozi sestanek vodstva NZS, ki ga je organiziralo vodstvo Medobčinske nogometne zveze Maribor. Prvič se je tak sestanek odvijal kar na igrišču za nogomet. Po delovnem sestanku je bila odigrana tudi prijateljska tekma med NZS in MNZ Maribor, rezultat ni bil pomemben. Nato je se druženje nadaljevalo še ob manjši zakuski in žlahtni kapljici.

➡ Bojan Geiser



September je mesec praznovanj

Krajevni utrinki iz Krajevne skupnosti Reka-Pohorje

Mesec september je mesec naših praznovanj. Tako kot vsako leto smo tudi letos v sodelovanju z društvi, podružnično šolo in občino izvedli praznovanje 39. rojstnega dne krajevne skupnosti (KS) Reka-Pohorje, delno pa smo bili aktivni tudi v okviru 20. praznika Občine Hoče-Slivnica.

Začeli smo s 1. septembrom in skupaj z AMD Pohorje so bile izvedene tradicionalne traktorske dirke. Lepo nedeljsko dopoldne (še vreme nam je služilo) smo pripravili srečanje traktoristov z zaključkom v dvorani AMD Pohorje, kjer smo najboljšim podelili pokale in priznanja, vsem prisotnim pa dobro malico iz gostilne Kobalej Gajser.

V ponedeljek, 3. septembra, smo na Mariborski koči (uradni rojstni dan – praznik KS Reka-Pohorje) pripravili krajšo slovesnost v spomin na padle žrtve NOB in požig Mariborske koče. Po krajšem kulturnem programu (Ustvarjalne kresničke, podsekcija TD Reka-Pohorje in dramska skupna Samotarji) je župan dr. Marko Soršak s predsednikom Združenja borcev za vrednote NOB OO Hoče-Slivnica položil venec, nato smo se ob lepi partizanski pesmi, dobri kapljici, domačem kruhu in zaseki malo družili in prijetno poklepetali. Pravzaprav smo ugotovili, da nas je prišlo kljub 17. uri v ponedeljek kar lepo število obiskovalcev (telovadke so namesto telovadbe prišle na Pohorje) in z dobro voljo, pozitivno energijo smo si ob slovesu rekli »Pa drugo leto spet«.

Strelci z zračno puško so se pod vodstvom Demšiča in Krajinca pomerili 5. septembra v prostorih AMD. To je neke vrste »uradni trening« pred občinskim tekmovanjem. Oba mentorja sta bila z udeležbo in rezultati zadovoljna. Že dan kasneje smo izvedli srečanje starejših občanov v gostilni Kobalej Gajser. Pripravili smo kratek kulturni program z mladimi glasbeniki (Jani Frešer in Luka Toplak Gselman) ter Samotarji, muzikant Marko je poskrbel, da smo se lahko tudi zavrteli, zapeli in seveda brezmejno klepetali. Sledil je 8. september in krajevna organizacija Rdečega križa Reka Pohorje je izvedla meritve krvnega sladkorja in holesterola, število obiskovalcev je bilo rekordno (kakšnih 50).

Istega dne je Jeep club Pohorje organiziral srečanje drznih voznikov, ljubiteljev džipov in divje vožnje po pohorskih strminah in tudi letos opravil zanimivo vožnjo.

Prav tako smo 15. septembra združili dva dogodka, pohod po poteh mlinov in žag (TD Reka Pohorje) in otvoritev ceste. Pohodniki so tokrat »ubrali« malo drugo smer, saj je bila ob 12. uri napovedana uradna otvoritev ceste od Hočke koče mimo kmetij Trbis, Major, Gradišnik vse do Korenove Terezije. Pri lovskem domu LD Hoče smo se zbrali pohodniki TD Reka Pohorje, okoliški kmetje, drugi stanovalci, izvajalci del, vabljeni gostje in drugi mimoidoči ter župan dr. Marko Soršak z družino in župnik Alojz Petrič. Po uvodnih govorih predsednice KS, župana, ki je podal informacijo o vrednosti ceste (okoli 325.000 EUR), o novi boljši tehnični izvedbi kot tudi boljših materialih za ceste je župnik opravil kratek obred in v duhu Cerkve cesto tudi »požegnal«, rekoč "naj bo varna in srečna pot za vse njene uporabnike«. Podpredsednik KS Slavko Grašič in župan dr. Marko Soršak sta prerezala trak ter uradno »predala« cesto v uporabo. Tukaj sta kmetija Gradišnik in Korenove vnukinje poskrbele za postrežbo aperitivčka in sladkega peciva.



Vsi prisotni smo se peš ali z avti napotili po cesti naprej, kjer so nas pri Majorjevih odlično pogostili z domačimi dobrotami (sok – sladki jabolčnik, jabolka, domače pecivo pa tudi na »kratkega« niso pozabili).

Tako nam je bilo lažje nadajevati pot vse do cilja TK Gradišnik. Na novo asfaltiranem dvorišču so bile pogrnjene mize, šank in seveda pečeni pujski, za katere so poskrbeli fantje iz bližnjih vikendov. Zelo dobro so se organizirali, pripravili so veliko jedače in tudi pijače ni zmanjkalo, poskrbeli so tudi za »ta pravo« muziko Godci ljudskih pesmi iz Rošnje.

Ne glede na sobotno popoldne je učiteljica Lidiji uspelo pripraviti kratek kulturni program, kar pa ji ob sodelovanju s starši prav gotovo ne bi, za kar še enkrat hvala.

S tem so in smo ponovno dokazali, da je v slogi moč – in če »skup stopimo«, naredimo pravo »fešto« za novo cesto, za kar so seveda vsi hvaležni, kar smo pokazali tudi z dobro organiziranim zaključkom praznika KS Reka-Pohorje na Pohorju.

Nebesa pod Pohorjem

V ponedeljek, 24. septembra, smo v sodelovanju učiteljic podružnične šole Reka-Pohorje organizirali predstavitev knjige Pohorje Kozjak avtorja Andreja Guliča. Učiteljica Miriam je profesionalno vodila »intervju« z avtorjem knjige, ki je prijeten in zanimiv sogovornik. Prisotni posušalci (razred je bil polno zaseden) so se vključili v »debato«, posebno ob fotografijah Pohorskega doma, Ruške koče, Mariborske koče itd. Knjiga je čudovita zbirka starih fotografij, razglednic, računov in vsebine izpred 1. in 2. svetovne vojne vse do leta 1945. Prisotna ravnatelj šole Alojz Velički in župan dr. Marko Soršak sta izrazila pohvalo dobri organizaciji, zanimivi predstavitvi in tudi dobremu obisku v našem kraju »v nebesih pod Pohorjem«. Zgoraj smo pisali, da smo odprli novi del asfaltne ceste



Pa še dva utrinka s Pohorja

Kmetija Dovnik Jekuver

Nad ostrim ovinkom nad Kaplo zavijete desno in se peljete skozi gozd, nakar se vam odpre nov svet, svet cvetja in lepo urejene kmetije Jekuver. Tukaj so tri generacije, poleg mame Eve je glavni gospodar Peter z ženo Svetlano in sinom Lukasom. Peter se poleg kmetijstva ukvarja še z dopolnilno dejavnostjo »Vulkanizerske storitve«. S ponosom pokaže vzorno opremljene in urejene delavnice, v katerih v glavnini popravlja kmetijske stroje in traktorje okoliških kmetij. Na travnikih se pasejo krave, v hlevu se oglašajo pujski in zahtevajo svojo hrano. V njihovi kuhinji diši po domačih salamah, zaseki in dobri kmečki juhici. Ponosni so na Jekuverjevo domačijo, za katero lepo skrbijo vsi pri hiši, od babice Eve, pa vse do malega Lukasa in ni bojzani da bi le-ta ostala brez naslednika in pridnih rok.

(Pripis: Opravičilo Uredniškega odbora (družini Dovnik in avtorici teksta Zdenki Trinko), pri prenosu besedil po pomoti izpuščena kmetija Jekuver (Utrinki št. 3, naslov članka Pohorje bo živelo naprej, kmetije imajo naslednika, podnaslov: Osem pohorskih kmetij tokrat v spomladanski sliki in besedi, objavljeno pa je bilo sedem kmetij. Za neljubo napako se vsem iskreno opravičujemo).

na Hočkem Pohorju, asfaltiranje ceste pa se je začelo na Slivniškem Pohorju na relaciji Štern-bukva. Predvidena je 1. etapa asfaltiranja od kmetije Štern do potoka, v naslednjih letih pa se le-ta nadaljuje proti republiški cesti Hoče-Areh. Veseli september je mimo, toda v KS bomo še kar intenzivno nadaljevali s svojim delom. Čaka nas še otvoritev prizidka pri podružnični šoli Reka-Pohorje, seveda se že na tiho pripravljamo in se zelo veselimo novega dogodka in ponovnega snidenja na dvorišču naše 120 let stare lepote, ki je dočakala svojo preobrazbo.

Čeprav še nismo odprli novega prizidka in obnovljenega igrišča, so »veseli« obiskovalci že »testirali« trdnost nove zelenice med prizidkom in igriščem, potrebno bo razmisliti še o ograji, da ne bo tako lahko dostopna pot na igrišče.

Kakšno vodo pijemo?

Izvajanje imisijskega monitoringa tal, podzemnih in površinskih voda od leta 2001

V zadnjih letih, ko se srečujemo z raznimi naravnimi nesrečami in nesrečami, ki jih povzroči človek, se sprašujemo, kakšno vodo pijemo. Ob tem vprašanju največkrat pomislimo na okus, vonj in videz vode. Odgovor pa je kompleksnejši. Kakovost vode je izraz za fizikalne, kemične in biološke značilnosti vode, ki jih ocenjujemo glede na namen uporabe.

Za ohranjanje kakovostne pitne vode je potrebno zavarovati vodne vire, vzpostaviti monitoring podzemnih voda in izvajati notranji nadzor pitne vode.

S svojim delovanjem človek vpliva na kakovost in količino podzemne vode in posledično pitne vode. Na kakovost pitne vode vplivajo: kakovostno stanje vodotokov, padavine, poseljenost, odvajanje in čiščenje odpadnih voda, kmetijstvo, industrija in ne nazadnje vpliva tudi to, kako sta vzdrževana vodovodno omrežje in interna inštalacija pri uporabnikih pitne vode.

Varovanje vodnih virov

Vodno viri – podzemna voda na območju Mestne občine Maribor, Hoče-Slivnica, Lovrenc na Pohorju, Miklavž na Dravskem polju, Rače-Fram, Ruše, Slovenska Bistrica in Starše, iz katerih se črpa voda v vodovodni sistem, so zavarovani s skupno državno Uredbo o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobave in Dravskega polja. Za Selniško dobavo pa je sprejeta Uredba vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Selniške dobave. V uredbah predpisani pogoji onemogočajo poseganje na najožjih vodovarstvenih območjih in omejujejo dejavnosti na ožjih in širših območjih.

Izvajanje imisijskega monitoringa tal, podzemnih in površinskih voda

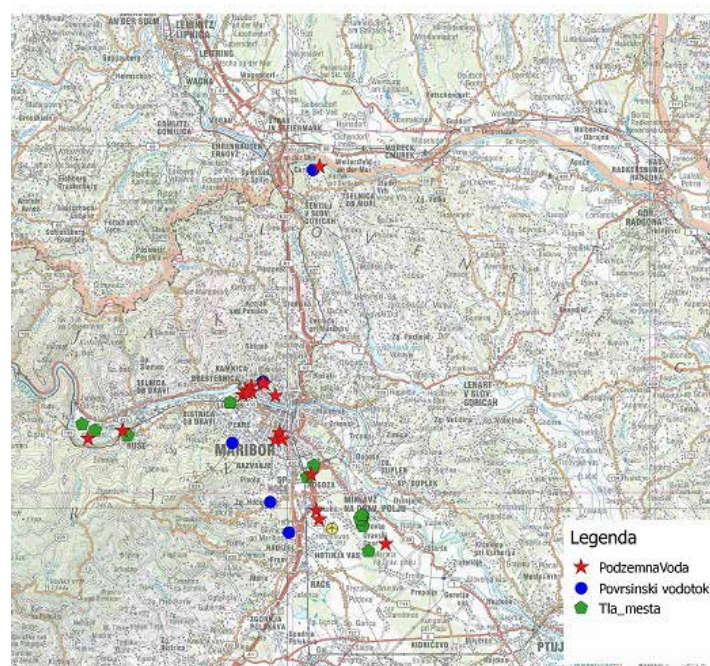
Imisijski monitoring je preventivni program, s katerim prepoznamo tveganja, ki vplivajo na kakovost pitne vode. Program imisijskega monitoringa je načrtovan na podlagi določil slovenskih predpisov in evropske direktive o vodah. Izvaja se na državnem in lokalnem nivoju.

Medobčinski urad za varstvo okolja in ohranjanje narave (MUVOON) imisijski monitoring na vodovarstvenih območjih črpališč Mariborskega vodovoda izvaja v skladu z Zakonom o varstvu okolja neprekinjeno od leta 2001. Poleg mariborske monitoringa sofinancira še 13 občin severovzhodne Slovenije (Hoče-Slivnica, Miklavž, Duplek, Lenart, Sv. Trojica, Benedikt, Gornja Radgona, Sv. Ana, Šentilj, Sv. Jurij, Pesnica, Kungota in Ruše), ki se oskrbujejo s pitno vodo iz vodnih virov Selniška dobava, Ruše, Vrbanski plato, Betnava, Bohova, Dobrovce. Vodni viri so povezani v skupni vodovodni sistem, s katerim upravlja in izvaja notranji nadzor lokalna gospodarska služba oskrbe s pitno vodo – Mariborski vodovod (MV). Občine sofinancirajo izvajane imisijskega monitoringa po deležu porabljene količine pitne vode. Čista podzemna voda, ki je vir pitne vode, je skrb vseh občin, ki se oskrbujejo iz teh vodnih virov.

Pri izvajanju imisijskega monitoringa sodelujejo različne strokovne institucije, in sicer: MUVOON, Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano (NLZOH), Inštitut za ekološki inženiring (IEI), Kmetijsko gozdarski zavod Maribor (KGZ) in MV.

Imisijski monitoring se izvaja v pomladanskem in jesenskem času. Tla se vzorčijo na 17 mestih in na 3 globinah. Analizirajo se mineralni dušik in fitofarmacevtska sredstva – pesticidi

(sredstva za uničevanje škodljivcev). Za podzemne vode se odvijajo vzorci iz 18 vrtin (piezometrov) in so namenjene tudi izvajanju avtomatskega merjenja nivojev podzemnih voda. Vzorci podzemnih voda se analizirajo na: osnovne parametre, mikroelemente, pesticide, hlapne organske snovi (lakci, topila, razna premazna sredstva in druge substance), na ostanki zdravil ter se izvajajo hidrometeorološke meritve. Odvijajo se tudi vzorci površinskih voda, in sicer na 5 potokih: Hočkem, Ceršaku, Radvanjskem, Polanskem in Vinarskem. Vzorčna mesta so prikazana na spodnji sliki 1.

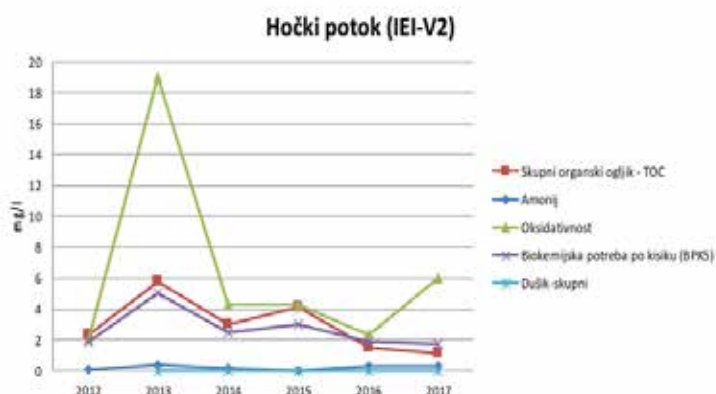


Slika1: Merna mesta izvajanja imisijskega monitoringa tal, podzemnih in površinskih voda

Rezultati izvajanja imisijskega monitoringa v Občini Hoče-Slivnica

Tla imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju dobrega kemijskega stanja podzemnih voda, saj se vse, kar zlijemo, stresemo ali na kakšen drugačen način dodajamo tlorisu in rastline ne porabijo, spere v podzemne vode. Na obravnavanem območju se analize tal v okviru imisijskega monitoringa izvajajo na štirih odzemnih mestih, kjer so bili glede na rezultate dognovanja pri nekaterih kmetovalcih opravljeni informativni razgovori in predlagani agrotehnični ukrepi za zmanjševanje izpiranja v podzemne vode. Prav tako so bile izmerjene nekoliko višje vrednosti ostankov pesticidov v tleh. Kmetijsko-svetovalna služba je organizirala izobraževanja in obveščala pridelovalce o pomenu kolobarjenja zaradi zmanjšanja možne rezistence pesticidov, uporabljenih večkrat na isti njivski površini.

Imisijski monitoring površinskih voda, ki pomembno vplivajo na količinsko in kakovostno stanje podzemnih voda, se je izvajal na Hočkem (slika 2) in Polanskem potoku. Nakazan je trend zmanjševanja obremenitve potokov. Skladno z rezultati oprevaljenih fizikalno-kemijskih analiz lahko vodo iz Hočkega in Polanskega potoka uvrstimo v razred »dobro ekološko stanje«.

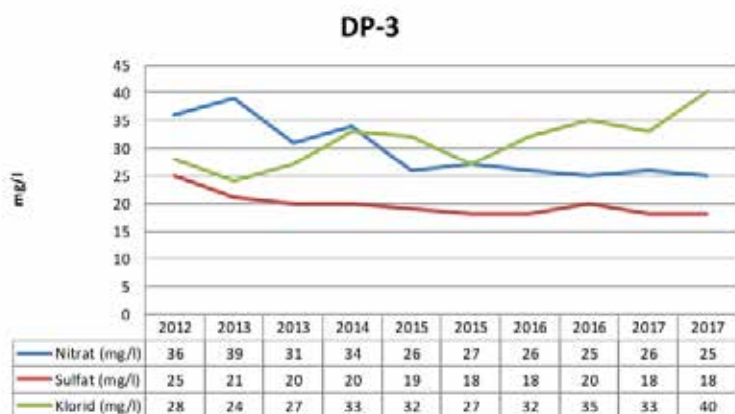


Slika 2: Prikaz nihanja osnovnih kemijskih parametrov na odzemnem mestu Hočki potok v letih 2012–2017

Kakovost podzemnih voda

Občina Hoče-Slivnica se oskrbuje s pitno vodo pretežno iz vodnega vira Dobrovce in v manjši meri iz Bohove ter lastnih vodnih virov. Vodni viri Dobrovce in Bohova so zavarovani z vodovarstvenimi območji.

V podzemni vodi vse se od leta 2006 kaže trend upadanja nitratov (slika 3) in pesticidov (atrazina ter desetilatrazina). Pesticidi kot so metolaklor in terbitilazon so v porastu. Predpisani mejni vrednosti za nitrate (50 mg/l) in prav tako mejna vrednost za pesticide (0,1 µg/l) v letu 2017 nista bili preseženi. Klorid in sulfat sta v podzemni vodi naravno prisotna, višje koncentracije pa so lahko posledica človekove dejavnosti, in sicer je lahko vzrok neurejena kanalizacije in pa soljenje cest. V letu 2017 smo v vzorcih vod, odvzetih na območju Bohove in Dobrovca, ugotovili prisotnost naslednjih aktivnih snovi v pesticidih: atrazina, njegovega metabolita desetil-atrazina ter razgradnih produktov metolaklora-OXA in ESA.



Slika 3: Vsebnost nitrata, sulfata in klorida (mg/l) v podzemni vodi na opazovalni vrtini DP-3 (vrtina pred črpališčem Dobrovci) v letih 2012–2017

Ugotovitve in zaključki

Z imisijskim monitoringom spremljamo glavne dejavnike, ki vplivajo na kakovost podzemne vode in s tem pitne vode v Mestni občini Maribor in okoliških občinah.

V podzemnih vodah poleg nitratov in pesticidov iz kmetijske dejavnosti, spremljamo še industrijska onesnažila (težke kovine, organska topila) ter druge snovi iz urbanega okolja (npr. zdravila).

Ugotavljamo, da se vpliv urbanega okolja na kakovost podzemne vode večja, vpliv kmetijske dejavnosti pa manjša. Občuten je vpliv človeškega delovanja na količinsko stanje podzemne vode. Posegi v okolje, regulacija površinskih vodotokov, večje asfaltne površine, izkoriščanje podzemne vode so dejavniki, ki vplivajo na zaloge podzemne vode. Nivo podzemnih voda na območju Dravskega polja se niža. Na zaloge podzemne vode pa bistveno vplivajo tudi podnebne spremembe.

Na splošno lahko ugotovimo, da je podzemna voda na območju Dravskega polja obremenjena z nitrati in pesticidi, vendar so mejne vrednosti le redko presežene.

Ugotovljeno je, da rezultati analiz ustrezajo kriterijem, ki opredeljujejo dobro kemijsko stanje podzemnih voda, v skladu z Uredbo o stanju podzemnih voda.

Doprinos izvajanja monitoringa:

- vzpostavili smo mrežo odzemnih mest za kontinuirno izvajanje,
- kontroliramo vnos viškov mineralnega dušika v tla in svetovanje kmetovalcem glede dognojevanja, zaradi zmanjšanja izpiranja nitratov v tla, kar je pripomoglo k zniževanju nitratov v podzemnih vodah,
- raziskave o transportu pesticidov iz tal v podzemno vodo in svetovanje kmetom o kontrolirani uporabi je pripomoglo k znižanju pesticidov,
- raziskujemo in osveščamo javnost o pojavu zdravil in drugih snovi v podzemni in pitni vodi,
- monitoring je pokazal prevladujoč vpliv kmetijske dejavnosti v ožjem vodovarstvenem območju (VVOII), zato je bila dana pobuda o prilagoditvi kmetijske strategije na tem območju,
- iščemo rešitve in osveščamo o sožitju med kmetijsko dejavnostjo in varno oskrbo s pitno vodo,
- informiramo strokovno in širšo javnost o problematiki varovanja in upravljanja z vodami,
- osveščamo uporabnike vodovodnega omrežja o problematiki internega hišnega omrežja,
- izdelan je bil osnutek načrta varne oskrbe s pitno vodo.

➡ Medobčinski urad za varstvo okolja in ohranjanje narave

JAVNI RAZPIS ZA ZBIRANJE PONUDB ZA NAGRADE NAJBOLJŠIM ŠPORTNICAM IN ŠPORTNIKOM ZA LETO 2018

Nagrade bomo podelili v naslednjih kategorijah: najboljši športnik/športnica, najboljši športni kolektiv, perspektiven športnik/športnica do 16 let, perspektivni športni kolektiv dečki/deklice do 16 let, trije zaslužni športni delavci, priznanje za izredne dosežke v vrhunskem športu.

Vabimo vsa športna društva oziroma klube s sedežem v Občini Hoče-Slivnica in so člani Športne zveze Občine Hoče-Slivnica, da sodelujejo s svojimi predlogi.

Predlog mora vsebovati obrazložitev z navedbo dosežkov v letu 2018. Predlagani so lahko le tisti posamezniki,

ki, ki nastopajo za športna društva oziroma klube s sedežem v Občini Hoče-Slivnica.

Vse prispеле predloge bosta obravnavala Komisija za kadrovska vprašanja, priznanja in odlikovanja ter Izvršni odbor Športne zveze Občine Hoče-Slivnica.

Prijave pošljite do 10. 12. 2018 na elektronski naslov: bojan.geiser@siol.net.

ŠPORTNA ZVEZA OBČINE HOČE-SLIVNICA
predsednik Jožef Merkuš

Sabotaža dviguje prah

Opravičilo zaradi neprimerne članka pitna voda za vse občane

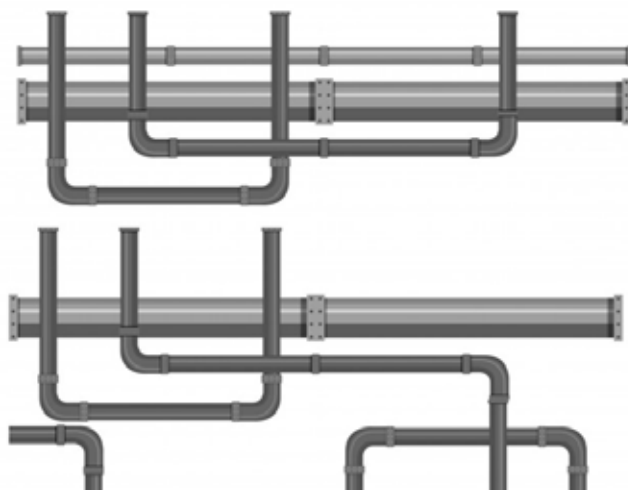
V 5. številki Utrinkov, avgusta 2018, je bil na strani 11. objavljen članek z naslovom »Pitna voda za vse občane«, ki so ga obravnavali na 14. seji sveta Krajevne skupnosti Slivnica in sprejeli sklep: »Svet KS Slivnica ostro obstoja in zahteva v imenu krajanov KS Slivnice javno opravičilo v naslednji številki Utrinkov za neprimeren članek z naslovom Pitna voda za vse, napisan v Utrinkih avgusta 2018 na str. 11 glede sabotiranja oskrbe z vodo.«

Članek »Pitna voda za vse občane« je bil raziskovalne narave in pri pripravi le-tega smo se oprli na objavljena dejstva, pridobljene analize stanja in pričanja občanov in občanov, ki so se obrnili s tematiko na strokovne službe. V članku je bilo med drugim zapisano: »Poglejmo primer: Vodohran Mikuš sodelavci zaradi problema z zagotavljanjem zadostne količine pitne vode praviloma kontrolirajo dvakrat dnevno. Skozi celoten teden je bil vodohran poln vode. Tudi v soboto, 18. avgusta 2018 zvečer, v nedeljo 19. avgusta 2018 dopoldne pa je bil vodohran kapacitete 90 m³ prazen. Je to naključje ali gre zaradi bližajočih se lokalnih volitev za sabotažo? Upamo, da ne gre za sabotažo, vendar ne izključujemo te možnosti, saj je preteklosti že bil primer, ko je dokazano šlo za sabotažo na vodovodnem sistemu, ki jo je izvedel »poznavalec« na način, da je onemogočil enega od dovodov vode v enega od vodohranov. V želji, da pridemo zadevi do dna, prosimo vse, ki imate kakršnokoli informacijo ali sum na namerno izpuščanje vode mimo števca, da o tem informirate direktno direktorja občinske uprave na 02 616 53 25. Uprava namreč trenutno opravlja analize ter zbira obvestila ter na terenu išče dokaze in bo v primeru suma storitve kaznivih dejanj predala zadeve organom pregona. Upamo, da v naši občini ne obstajajo osebe, ki jim ni mar za probleme ljudi in bi s svojimi nespametnimi dejanji ustvarjali težave.«

Članek je med drugim pozival k temu, da se uredi stanje in da ne prihaja do pomanjkanja vode zaradi človeškega faktorja. Beseda sabotaža je bila uporabljena v skladu s slovarjem slovenskega knjižnega jezika, ki opredeljuje, da je sabotaža namerno, navadno prikrito dejanje, ravnanje, s katerim se zlasti iz političnih vzrokov povzroča gospodarska škoda.

Pri tem poudarjamo, da je beseda sabotaža in celotna situacija »vzeta iz konteksta« in da je bilo zapisano besedilo raziskovalne narave (s pomočjo metode zbiranja podatkov in analiziranja) in so se pri pripravi članka uporabili tudi ustni viri, ki so potrdili, da je v preteklosti prihajalo do takšnih situacij. S člankom smo želeli zgolj opozoriti na problematiko in nikakor nismo želeli nikogar užaliti ali obtožiti. Za nastalo situacijo se vsem prizadetim iskreno opravičujemo in bomo v prihodnje bolj pozorni na izbor besed.

➡ Vanja Jus



Prepričal z miniaturnim botaničnim vrtom

Boštjan Fanel del je dobil naziv najlepše urejenega okolja – Zlati kostanj za leto 2018

Občina Hoče-Slivnica je letos že drugič izpeljala tekmovanje za naziv najlepše urejenega okolja – Zlati kostanj 2018. Prizadevamo si, da s tovrstnimi akcijami prispevamo k urejeni okolici in da se okolice hiš, ki so zgledno in estetsko urejene, lahko pokažejo tudi širši javnosti. Ocenjevanje lepih in urejenih okolic je bilo izjemno težko, saj so bili vsi predlogi čudoviti. Najlepše urejeno okolico v Občini Hoče-Slivnica so imeli naslednji: **Boštjan Fanel del**, ki ima v okolici svoje hiše posajen pravi botanični vrt nizkih grmovnic in dreves, ki so velika hortikultura in biotska zbirka. Okoli hiše je zaznati veliko hortikulturo posebnih rastlin, ki tej zasaditvi da prav posebno vrednost ohranjanja kulturne krajine in našega urbanega okolja. Okoli hiše je tudi veliko skrbno izbranih koticov za posedenje in uživanje v prelepem izgledu moderno posajenih nizkih in visokih grmičkov, ki pa so tudi zelo skrbno negovani. Prav posebno noto daje vrtu tudi posebnost hiše, ki se prav pravljjično zlije z zunanjim okoljem, ki je skrbno načrtovano. Boštjan Fanel del prejme bronasto priznanje zlati kostanj za najbolj urejeno okolje stanovanjske hiše v Občini Hoče-Slivnica v letu 2018. **Okolica hiše Slavice Rečnik iz Zgornjih Hoč**, ki je pravi nabor biotskih pestrosti in raznovrstnosti. Ob ogledu okolice smo zaznali njeno skrb za vse rastline, ki jih skrbno neguje, tako enoletnice kot tiste z daljšim stažem na njenem vrtu. Njen vrt

z vodnim motivom spominja na japonske vrtove, ki ponujajo hkrati hortikulturo doživetje kot umirjenost in skladnost, ničesar ni premalo in ničesar ni preveč. Vsega je ravno prav in na pravem mestu za uživanje v biotski raznovrstnosti. Slavica Rečnik prejme srebrno priznanje zlati kostanj za najbolj urejeno okolje stanovanjske hiše v Občini Hoče-Slivnica v letu 2018. **Stanovanjska hiša Rebeke Fergula** je bila izbrana na osnovi celotne ureditve hortikulture okolja, usklajenosti barv in doblanega izbora zasaditve glede na arhitekturo hiše. Pri uporabi zasaditev na balkonu zaznamo sledenje modnim trendom pri izbiri enoletnih cvetočih rastlin, ki se dobro ujemajo z okolico hiše in ribnikom, saj le-ti niso izstopajoči. Prav posebno pozornost Rebeka namenja vzdrževanju ribnika in njegove okolice. Pri izbiri hortikulture rastlin je zaznati skladnost med cvetočimi rastlinami, drevesi in skrbno negovano trato. Rebeka Fergula prejme zlato priznanje zlati kostanj za najbolj urejeno okolje stanovanjske hiše v Občini Hoče-Slivnica v letu 2018.

Za sodelovanje v okviru tekmovanja za naziv »zlati kostanj 2018« se vsem najlepše zahvaljujemo in vas vabimo, da se pridružite zopet naslednje leto.

➡ Metka Oberlajt ➡ Irena Muršec



Nekaj drugačnega za naše otroke

Fit Kids je nov, plesno usmerjen gibalni program

Gibanje otrok je izrednega pomena in prav vsaka priložnost, da se udeležijo športnih aktivnosti, je zaželena in dobrodošla. Letos je na obeh osnovnih šolah in podružnici v Občini Hoče-Slivnica zaživel nov plesno usmerjen gibalni program, ki že štiri leta navdušuje otroke in starše v sosednjih občinah. Program Fit Kids zajema celostni pristop učenja zdravega življenjskega sloga in otroci se lahko naplešejo, nastopajo, naučijo, kako se poslužiti funkcionalnega gibanja za zdravo hrbtenico, se odločiti za pravo prehrano in se predvsem sprostiti. Otroci so se lahko na prvih, brezplačnih delavnicah поблиže spoznali s tehnikami plesa in gibanja. Predvsem pa se bodo lahko še pridružili na druženjih izven šole, kar se slišijo mamljivo in nepozabno: božičkovanje, kinoparty, končni izlet. Več o programu si lahko starši in otroci preberejo na spletni strani: <http://mojcas.si/dance-kids/>, kjer je posebej poudarjen zdrav način življenja, veliko gibanja in druženja. Otroci iz naše občine že pridno vadijo za prvi nastop.

➡ Vanja Jus



Aktivno in pestro skozi celo leto

Zadnjih sedem mesecev v Društvu upokojencev Slivnica od kolesarjenja, preko piknika do merjenja krvnega tlaka

Ker se naše delo v Društvu upokojencev (DU) Slivnica počasi premika k zadnjemu kvartalu, je prav, da opišemo delo, ki smo ga opravili v tem času.

V mesecu aprilu so pričeli z delom kolesarji, ki s srečujejo vsak torek od 9. do 12. ure. S kolesi se vozijo po Dravskem polju in odkrivajo posamezne zanimivosti po teh krajih. Običajno se kolesarjenja udeležuje od 12 do 16 kolesarjev. Na kolesarjenju opravijo od 20 do 40 kilometrov.

Naši ribiči so se ponovno aktivirali pod vodstvom Franca Vogrina. Naše društvo zastopajo na raznih tekmovanjih. Na izbirnem tekmovanju v Račah so osvojili prvo mesto in se uvrstili na državno prvenstvo, ki je bilo na Škalskem jezeru pri Velenju. Tam so osvojili ekipno tretje mesto, med posamezniki pa je Vlado Horvat osvojil prvo mesto. Ekipo so sestavljali Franc Vogrin, Vlado Horvat, Milan Lovrenčič, Janko Urbič in Jože Robnik.

Mešani pevski zbor (MePZ) DU Slivnica je v mesecu aprilu organiziral »Pozdrav pomladi«. Na festivalu so še sodelovala društva iz naše občine in OŠ FLV Slivnica. V mesecu maju je pevski zbor nastopal na reviji pevskih zborov v Mariboru in dosegel odlično oceno. V juniju je imel zaključni koncert ob koncu sezone. Na koncertu so sodelovali pevci iz Ruš in pevke iz Oplotnice. Koncert je dobro uspel. Zbor je še v mesecu septembru sodeloval v okviru občinskega praznika na tradicionalnem koncertu pevskih zborov in požel zahvalo za svoj nastop po vodstvom zborovodje Ervina Šege. Pevci v svoje vrte vabijo nove glasove, predvsem moške.

V mesecu juniju je društvo izvedlo piknik za člane. Piknika se je udeležilo 110 članov in članic. Druženje sta popestrila bogat srečelov in glasba. V mesecu maju smo naše starejše člane peljali na izlet v Logarsko dolino in njeno okolico. Na kmetiji Selišnik v Podvolovljeku smo li ogledali si pridelavo zgornjesavinjskega želodca. Tam smo si še ogledali multivizijski film o lepotah Logarske doline ter Kamniško-Savinjskih Alp. Bili smo še v cerkvi svetega Antona Puščavnika, nato smo šli do slapa Rinke in Orlovega gnezda. Po prijetnem kosilu smo počasi zaključili izlet s postankom v Tepanju. Pri izvedbi izleta je sodelovala KS Slivnica. V septembru smo sodelovali na prireditvah ob prazniku KS Slivnica in praznikih Občine Hoče-Slivnica. Ribiči so organizirali tekmovanje ob Slivniškem ribniku. Sodelovalo je 16 ribičev, med njimi je bila ena ženska. Zmagal je Srečko Molih z najtežjim krapom, ki je tehtal 3,64 kg, količinsko pa je največ ulovil Sebastjan Matjašič – 11,60 kg.

Šahisti so izvedli mini turnir, zmagal je Bruno Kremavc, drugi je bil Ivan Furrh in tretji Franc Breznik. Tekmovanje v kegljanju na vrvici – Vinkov memorial je bilo v petek, 15. septembra. Sodelovalo je deset moških in osem ženskih ekip. Pri ženskah so zmagale: Modra jesen z Dravskega polja – 502 keglja, druge so bile DU Slivnica – 495 kegljev, in tretje DU Tezno – 493 kegljev. Med posameznicami je bila najboljša Zdenka Polenik iz DU Dravski dvor. Podrla je 117 kegljev. Pri moških ekipah so bili najboljši DU Hoče – 586 kegljev. Drugi so bili DU Duplek A – 575 kegljev, in tretje DU Fram 572 kegljev. Najboljši posameznik je bil naš član Ivo Kosi – 122 kegljev.

Tekmovanje v balinanju je bilo 13. septembra, nastopale pa so tri moške in dve ženski ekipi. Pri moških so zmagali tekmovalci DU Tabor, drugi so bili DU Hoče in tretji DU Slivnica. Pri ženskih ekipah pa so zmagale balinarke DU Hoče. V odbojki so zmagali DU Hoče, drugi so bili DU Fram in tretji DU Slivnica.

V okviru praznika naše občine smo še organizirali merjenje krvnih vrednosti in merjenje krvnega pritiska. V dveh dneh se je akcije udeležilo več kot 150 občanov. Pri izvedbi akcije so pomagale KO RK Rogoza in KO RK Slivnica. Gospe Ireni Topolovec pa se zahvaljujemo za pomoč pri izvedbi akcije.

Naše članice ročnodelskega in slikarskega krožka so organizirale dvodnevno razstavo našega društva. Razstava je bila na zelo visokem strokovnem nivoju, saj so se članice skupine Pikapolonice zelo potrudile in pripravile pester prikaz svojih izdelkov. Ob obisku so za spomin na ogled in obisk razstave vsakemu gostu izročile različno cvetje, narejeno iz posebnega papirja.

Udeležili smo se tudi slavnostne proslave ob 20. obletnici naše občine in bili ponosni, da je prejel nagrado občine za dolgoletno in marljivo delo v DU Slivnica naš član Slavko Škorc.

V našem društvu se je dogajalo še veliko stvari: aktivni so bili pohodniki, rekreativci in planinci. Skozi vse leto deluje skupina Starejši za starejše, ki se sestajajo vsak mesec skozi vse leto in obiskujejo naše člane starejše nad 69 let in tiste, ki si to želijo.

V množici dogajanj morda koga nisem omenil, ki je prav tako pripomogel k pestrejšemu dogajanju v našem društvu. Ob koncu vabim, še ostale, da se nam pridružite v aktivnostih.

➡ Peter Kovaček



Z visokimi cilji tudi v novi sezoni

Odbojkarice Formisa želijo v skladu z ambiciozno vizijo kluba storiti tudi letošnjo sezono korak naprej

Odlični rezultati v pretekli sezoni so nam pred pričetkom nove v veliko spodbudo. V konkurenci s številnimi finančno močnejšimi klubi je osvojitve 3. mesta v državnem prvenstvu in pokalnem tekmovanju preprosto sanjska. Na koncu sezone smo morali premoč priznati le Novi KBM Braniku in Calcitu iz Kamnika, kluboma, ki v slovenskem prostoru predstavljata finančna mogotca, saj sta sponzorsko izjemno pokrita. Kljub temu smo obema tekmečema med sezono večkrat predstavljali izjemno velik izziv, od Calcita pa smo bili na enem izmed medsebojnih obračunov tudi boljši. Kljub temu da v mlajših selekcijah rezultata ne postavljamo v ospredje, pa se tudi naše mlajše selekcije redno uvrščajo med (naj)boljše v svoji kategoriji in kažejo željo, da bodo tudi same nekega dne stopile v čevlje svojih vzornic. Ponovno smo odločno zakorakali v novo sezono, v kateri smo si zastavili visoke cilje. S člansko ekipo želimo v prihajajoči sezoni preseči rezultate minule sezone. Zavedamo se, da to ne bo lahko, a v skladu z ambiciozno vizijo kluba želimo storiti tudi ta korak naprej.

Tako v pokalnem kot državnem prvenstvu si želimo stopiti na najvišjo stopničko ali tik pod njo. V mednarodnem tekmovanju Challenge Cup želimo uvrstitve v 1/8 finala. Ekipa je v letošnji sezoni nekoliko spremenjena – v ekipi ni več: Darje Eržen, Nine Kotnik, Valentine Vrbanc, Ane Pehneč, Line Pajnik, Ane Štern in Špele Bukovec. Posledično smo se okrepili z Ano Marijo Vovk, Majo Košenino, Nušo Trlep, Laro

Kovačec, Angelino Ajnihar, Ronjo Štampar, Danijelo Džaković, v ekipi pa so še vedno Ana Sešel, Anja Ertl, Pia Pravdič, Žana Zdovc Sporer, Teja Bavdaž in Hanna Tupikina.

Menjava se je zgodila tudi na trenerskem položaju. Vlogo glavnega trenerja je prevzel Iztok Kšela, pomočnica trenerja pa je Aleksandra Milosavljević. Prizadevali si bomo vsako tekmo prikazati kot atraktivno timsko igro in ponuditi priložnost za razvoj mladim slovenskim igralkam, ki bi v prihodnosti lahko postale nosilke igre v državni reprezentanci. S tem bomo poskušali iz tedna v teden napolniti tribune in pridobiti še kakšnega srčnega navijača.

➡ OK Formis



Rasti z odbojko

Nove odbojkarske žoge in mreži za obe občinski osnovni šoli

Odbojkarski klub Hoče je bil letos uspešen na razpisu Rasti z odbojko Odbojkarske zveze Slovenije in je v zahvalo za dobro sodelovanje in uspešno izvajanje odbojkarskega programa pridobil odbojkarske žoge, ki so jih podarili otrokom Osnovne šole Frana Vuka Lešnika v Slivnici, Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče in podružnični šoli Reka.

Projekt Rasti z odbojko je namenjen otrokom med 6. in 14. letom starosti, ki se še niso pobliže spoznali z odbojko, njegov osnovni cilj pa je vsakomur ponuditi možnost, da se ukvarja s to športno panogo, brez potrebe po posebni infrastrukturi in brez strogih pravil. Projekt otrokom odbojko približa skozi zanimive odbojkarske vsebine in aktivnosti, čar odbojke je tudi druženje z vrstniki obeh spolov, pomembna dejavnika pa sta izmenjava športnih vrednot in močan pridih, za odbojko značilnega, fair playja.

Evropska odbojkarska federacija CEV želi odbojko uporabiti tudi kot sredstvo za izboljšanje socialnih in zdravstvenih razmer po vsej Evropi in otrokom dati priložnost, da so lahko športno aktivni. Hkrati jih vzgaja v odgovorne državljane in jih spodbuja živeti bogatejše družbeno življenje.

V projekt Rasti z odbojko bodo vključeni odbojkarski trenerji, učitelji in osnovnošolci, pri čemer bodo odbojkarski trenerji z ustrezno izobrazbo obiskovali šole in bili učiteljem in pedagogom na voljo za morebitne nasvete, prikaze izvedbe posameznih vaj in z idejami za odbojkarsko igro. Vsi učitelji in pedagogi, ki se bodo vključili v projekt, bodo prejeli še dostop do izobraževalne spletne platforme CEV Campus Coaching Platform.

➡ Matej Savec



Gajser ostaja magnet

Najboljši motokrosisti so se znova pomerili v Radizelu

Avto-moto društvo Orehova vas je po uspešno izpeljani dirki pokalnega in rekreativnega tekmovanja v motokrosu, ki je bila konec maja, prvi oktobrski vikend na motokros progi v Radizelu organiziralo še finalno dirko državnega prvenstva. Na dirki državnega prvenstva pod okriljem AMZS se je pomerilo več kot osemdeset motokrosistov iz Slovenije in sosednjih držav, vključno s svetovnim prvakom Timom Gajserjem, ki je postal zmagovalec in državni prvak v kraljevi kategoriji MX open. Po zaslugi Gajserja in ostalih odličnih slovenskih tekmovalcev si je dirko tudi letos ogledalo veliko število ljubiteljev motokrosa.

Člani AMD Orehova vas so še enkrat poskrbeli za odlično organizacijo, posebej pa so se izkazali s pripravo proge, na kateri so zadnjič letos moči merili najmlajši udeleženci v kategorijah MX 50, MX 65 in MX 85, mladinci in člani v kategorijah MX 125, MX 2 in MX open ter veterani.

Na dirki sta tekmovala tudi člana društva: Tjaš Belšak je bil osmi v kategoriji MX 65 in dvanajsti v kategoriji MX 85, Daniel Fermolšek pa je v konkurenci mlajših veteranov osvojil deseto mesto. Radizelčan Sašo Kragelj, ki sicer tekmuje za svoje društvo ŠD Motokros Akademija Sašo Kragelj, je poskrbel, da je zmaga med veterani ostala doma, saj je v obeh vožnjah prepričljivo opravil s konkurenco in razveselil domače navijače.

Organizatorja in tekmovalce so s svojim obiskom počastili župan Občine Hoče-Slivnica Marko Soršak, župan občine Starše Bojan Kirbiš in predsednik Avto-moto zveze Slovenije Anton Breznik, ki so najuspešnejšim tekmovalcem na koncu podelili tudi pokale in medalje.



➡ Andreja Prel

Na kolesu do velikanke v Planici

Nadaljevanja projekta družinsko kolesarjenje

V mesecu avgustu smo se podali na kolesarske podvige v Kranjsko Goro. Seveda gre za kolesarjenje po urejenih kolesarskih poteh, kar je za družinsko kolesarjenje izrednega pomena, saj z otroki niti enkrat ne kolesariš po glavni cesti. Nova pridobitev je tudi kolesarska steza vse do velikanke v Planici. Veseli smo, da nam je uspelo v Kranjsko Goro privabiti še eno družino iz Hoč, čeprav smo si želeli vsaj 2 cilj je pa 3. To

leto nismo kolesarili le po Sloveniji in Italiji, ampak smo se podali še v Avstrijo proti Beljaku. Ta pot je zahtevnejša glede vzponov in spustov in jo priporočamo boljšim rekreativcem.

➡ Lea Oblak

📷 Vinci Oblak in Iztok Oblak



Zgodovinski bron

Metka Lobnik tretja na mladinskih olimpijskih igrah

V Buenos Airesu (Argentina) so v mesecu oktobru potekale mladinske olimpijske igre. Naš klub je zastopala Metka Lobnik v kategoriji – 78 kg. Pod vodstvom trenerja Mitje Jenuša je osvojila odlično 3. mesto. Na poti do medalje je premagala nasprotnice iz Egipta, Irana in Češke. Poraz je doživela samo v polfinalni borbi proti kasnejši zmagovalki iz Nemčije.

Za Judo klub Apolon Hoče je ta rezultat zgodovinskega pomena. Poleg osvojene medalje na evropskem kadetskem prvenstvu je to prva medalja na mladinskih olimpijskih igrah. Tekmovalci, trenerji, starši in simpatizerji kluba smo pripravili velik sprejem pred Osnovno šolo Dušana Flisa Hoče. V času odsotnosti Mitje in Metke pa so mlajše selekcije osvajale odlične rezultate na turnirjih doma in v tujini. Mario Rudl in Anja Mesiček sta poskrbela, da je ekipa osvojila 3. mesto na pokalu Beltincev in 4. mesto na pokalu Dupleka. Nastopili smo še na turnirjih v Komendi in na močnem mednarodnem turnirju v Beočinu (Srbija).

Na najvišjo stopničko so se na turnirjih povzpeli: Rok Knaflič, Neža Mesiček, Maj Kušter, Neo Safin, Jani Černe, Lara Dogša in Živa Soršak.



➡ Mario Rudl

Novo ozvočenje in osvetlitev

Revija pevskih zborov zaznamovala pridobitev, ki bo omogočala izvedbo kvalitetnih kulturnih in drugih prireditev

Kdor poje, zlo ne misli, je odmevalo na reviji pevskih zborov Občine Hoče-Slivnica, ki se je odvijala v okviru prireditev 20. občinskega praznika. Dogodek je zaznamovala otvoritev novega ozvočenja in nove osvetlitve dvorane Kulturnega doma Hoče, ki je bila financirana iz projekta LAS LASTOVICA, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, in sicer v višini 14.789,10.

Uresničila se je velika želja pevcev in pevk, da dobijo novo, modernizirano ozvočenje in odsko osvetlitev za kakovostno izvajanje kulturnih in umetniških programov, ki se odvijajo v dvorani Kulturnega doma Hoče. Ozvočenje dvorane bo urejeno v skladu s potrebami današnjega časa in bo omogočalo izvedbo kvalitetnih kulturnih in drugih prireditev, tako bo hram kulture živel za svoj namen.

➡ Vanja Jus ➡ Andreja Kavaš



Starejši za starejše – prostovoljstvo

Humanitarno-socialnemu programu priznanje podelila celo Evropska unija

Spomnila bi rada, da smo 1. oktobra obeležili mednarodni dan starejših oseb, ki ga je bilo le malo kje zaznati. Prispevek starejših v naši družbi je neprecenljiv in se odraža na raznih področjih, eno najpomembnejših je v programu Starejši za starejše, ki je humanitarno-socialni program, temelji na prostovoljstvu in medsebojni pomoči starejših svojim starejšim sovrstnikom, izvajamo ga v naših društvih upokojencev pod okriljem Zveze društev upokojencev Slovenije.

Po 14 letih delovanja, kolikor poteka naš program Starejši za starejše v Sloveniji, nam je priznanje državljana Evrope podelila Evropska unija z naslednjo utemeljitvijo: »Evropski parlament ugotavlja, da program predstavlja izjemen primer dobre prakse na področju prostovoljstva, ki omogoča bolj kakovostno in neodvisno življenje starejših. Skozi prizadevanja za boljše razumevanje in razvoj kulture sodelovanja med generacijami pa odseva pomembne evropske vrednote prostovoljstva, humanizma, solidarnosti, povezanosti, vzajemnega razumevanja in sočutja.«

Na to priznanje smo upravičeno ponosni, iskreno pa si želimo večjega priznanja tudi v našem domačem okolju.

Toda v tem času, kar delujemo, se ni postaral le program, postarali smo se tudi prostovoljci. Zato vabimo, predvsem mlajše upokojence, k sodelovanju v programu Starejši za starejše, prostovoljce potrebujemo danes in jih bomo tudi v prihodnje. Novost je tudi ta, da smo odslej prostovoljci pri opravljanju svojega poslanstva tudi zavarovani. Vsi sodelujoči v programu se po običaju mesečno sestajamo, izmenjujemo izkušnje in se izobražujemo. Koordinatorke, ki vodimo delo na področju izvajanja programa, pa se še dodatno izpopolnjujemo, tudi na področju vodenja in supervizijskih srečanj. Tudi ta potekajo v

skupinah 10 PK po pokrajinah, mesečno, v 18 zaporednih srečanjih, in so neprecenljive vrednosti za lažje izvajanje našega programa in reševanje problemov, s katerimi se srečujemo. V letošnjem letu smo opravljale in uspešno zaključile supervizijsko izobraževanje pri nas v Hočah, kjer smo lahko koristile sejno sobo, saj je bila pisarna DU Hoče premajhna.

V naši občini že od 2009. leta sodelujemo v programu Starejši za starejše le društva upokojencev Hoč, Slivnice in Rogoze s 33 aktivnimi prostovoljkami in prostovoljci. V tem času se je število starejših nad 69 let povečalo za 24 odstotkov, ta rast pa se iz leta v leto povečuje.

Samo v letošnjem letu smo obiskali 593 starejših oseb, od tega smo nudili raznovrstne oblike pomoči 112 osebam. Največ, kar 75 odstotkov, je bilo te s strani članov naših društev upokojencev; le za četrtnino smo poiskali pomoč ostalih vladnih in nevladnih organizacij.

Vedno znova ugotavljamo, da je največ obiskanih oseb osamljenih in potrebnih družjenja – osamljenost posledično povzroča številne bolezni. Prav zato je nujno, da poskušamo kar najbolj in največ starostnikov, ki so osamljeni, čim pogostej obiskovati, jih pritegniti k družanju in k raznim dejavnostim, ki jih izvajamo v društvih upokojencev, potrebno pa bi bilo tudi medgeneracijsko sodelovanje, kateremu bi morali dati večji pomen.

Ne smemo pozabiti: starost prenaša izkušnje iz življenja na mlajšo generacijo, ta pa na starejše znanje; z medsebojnim sodelovanjem pa oboji vselej pridobimo.

➡ Zdenka Gajzer

Razstava ročnih in likovnih del

Vsakemu obiskovalcu razstave društva upokojencev papirnati cvet

V društvu upokojencev (DU) Slivnica deluje ročnodelska sekcija Pikapolonice. Sestajamo se vsak torek med 16. uro in 17.30. Na naših srečanjih se poslužujemo različnih tehnik ročnih del. Rezultate naših del pa zelo rade pokažemo tudi drugim, zato vsako leto v okviru občinskega praznika predstavimo svoje izdelke na ročnodelsko-slikarski razstavi.

Letos je bila razstava kot običajno v prostorih DU Slivnica 29. in 30. septembra. S pomočjo naših članov smo najprej uredili in pripravili prostor. Nato smo pričeli razporejati eksponate po dvorani. V soboto je bila otvoritev. Na otvoritvi je bilo precej ljudi, ki so si z veseljem ogledali naše izdelke. Razstava je potekala dva dni. V tem času si jo je ogledalo precej ljudi. Vsakemu obiskovalcu smo podarile cvet, ki smo ga izdelale iz papirja.

Na razstavi so bili razni izdelki. Veliko je bilo kvačkanih prtičkov, kvačkanih oblačil in raznih okrasnih izdelkov. Razstavljeni so bili tudi pleteni izdelki. Veliko je bilo vezenih izdelkov z različnimi tehnikami vezenja. Videli smo še lahko vizitke in izdelke iz pergamano papirja. Trije umetniki so predstavili tudi svoje slikarske izdelke. Razstava je bila zelo osvežujoča in



raznolika. Še posebej smo občudovali slike in pleteni prti naši pokojne Angele Medved. Svoje izdelke je zaradi svoje telesne omejenosti napravila z nogami. Omenila pa bi še Pavlo, ki je slepa in je prav tako izdelala čudovite pletene izdelke.

➡ Simona Šifrar

Okno v pohorski svet

Pisana jesen v Turističnem društvu Reka Pohorje

V našem društvu se v vsakem četrletju nekaj dogaja, še posebej je zanimiva jesen in veseli prihajajoči december. Tako smo 15. septembra izvedli tradicionalni pohod po poteh mlinov in žag. Z veselo zbrano družbo so pohodniki veselo krenili proti prvi veliki »postaji« do družine Koren (pod Pušnikovo kmetijo), kjer so jih pričakali nasmejani Slavica, Natalija, Peter z eno besedo cela »ta mlada« družina s svojimi dobrotami. Vsako leto pripravijo lepo obloženo mizo, tudi če jim ne bi nič rekli, so to »obveznost« vzeli za svojo, in ve se, da se pri njih vedno kaj dobrega dobi. Hvala vam in seveda drugo leto »vajo« ponovimo.

Nato so naredili plan za »novo traso«, saj so morali do 12. ure biti že pri lovski koči na Pohorju. Vendar navada je »železna srajca«, pri vsaki hiši kljub drugi poti, so jih čakali nasmejani krajanji in jim postregli s »tekočimi zadevami«. Pot je bila vesela in morali so se prav potruditi, da so prišli ob pravi uri na cilj. Ob 12.00 so že bili na otvoritvi nove ceste proti Gradišnikovim oziroma Korenovim in skupaj z ostalimi prisotnimi nadaljevali pot do cilja, kjer smo lani, letos pa »dodatno obdelali« »okno v svet« s pogledom iz turistične kmetije Gradišnik na drugi konec Pohorja, ki vabi, da si naredite svojo »fotko v svet«.

In že je tu veseli oktober, mesec »čarovnic«. Predsednica Martina je s svojo ekipo (pet družin) in ustvarjalnimi kresničkami (mladi talentirani igralci) pripravila čudovit pohod in predstavo pri Šafaričevih v Zgornjih Hočah. Bračkova hiša je bila dva meseca gostitelj za vaje, za pripravo kostumov, scene in ni da ni. Treba je povedati tudi to, da je besedilo za poučno zgodbo in ves scenarij spisala naša Martina, res iskrene čestitke, sploh ne vemo, koliko »skritih« talentov se skriva prav v naši krajevni skupnosti Reka Pohorje. Kljub dežju in slabemu vremenu je bilo obiskovalcev proti vsem pričakovanjem izredno veliko, tako, da so že začeli »kaj bomo drugo leto naredili, kam bi dali vse te obiskovalce, če bi bilo lepo vreme«. Velik obisk, izjemno dober odziv med obiskovalci, navdušenje otrok, je nagrada in »plačilo« za vse, ki so se res potrudili in izvedli nastop kot tudi

pohod brez »napak«. Martina je včasih rekla, »veš, koliko je to dela, pa vsa navodila, pa vse priprave«, pa sem si mislila, »eh pretiravaš«, toda, ko sem tudi »malo pomagala« sem videla, res je, veliko je dela in dobre volje, toda Martinina ekipa je »zakon« in še enkrat hvala za čudovit dogodek za naše najmlajše in vabljeni na naš mali oder, da predstavo ponovite, saj je odlična.

➡ Zdenka Trinko



Pa še kratko povabilo TD Reka Pohorje na dogodke veselega decembra: vsako nedeljo adventna svečka v Zg. Hočah, predstava na »Pohorski tržnici«, Božični pohod do Svetega Lenarta, pa še kakšno presenečje vmes. Vsi ste že vnaprej lepo vabljeni, pridite, saj je dokazano, da znamo, zmoremo in da je z nami v naši KS vedno lepo.

Dobra letina

Že čriček prepeva, ne morem več spat, v trgatev veleva, spet pojdemo brat, nam je zapel Slomšek. Potomka »stare trte« in naše brajde so dozorele. Člani Turističnega društva Oreh smo skrbno potrgali grozdje, ga zmleli in močno stisnili. Veselili smo se dobre letine, saj bo zagotovo ena boljših. Komaj smo čakali sv. Martina, da nam je iz mošta naredil vino.

➡ Ivan Zidarič



Z novim šolskim letom novi člani

Hoški gasilci imeli predavanje o raku na dojki, o nujenju prve pomoči in izvajanju temeljnih postopkov oživljanja s praktičnim prikazom

Še vedno smo v našem jubilejnim 130. letu delovanja, zato smo se ob koncu poletja in začetku novega šolskega leta odpravili na društveno ekskurzijo. Za letošnjo destinacijo smo izbrali Pomurje in najprej nas je pot vodila v PGD Gornja Radgona, kjer so nam pokazali njihovo opremo, vozila ter ob tem razložili, s koliko intervencijami se srečujejo, kakšne narave so ... Kasneje smo se odpravili v Radgonske gorice, kjer smo ob ogledu kleti imeli tudi degustacijo. Po poti do stolpa Vinarium v Lendavi nam je malo zagodlo vreme, ampak dobre volje in smeha ni manjkalo, nato smo se povzpeli na stolp. Za konec smo odšli na turistično kmetijo Puhan, kjer smo ob dobrem kosilu imeli degustacijo njihovih hišnih vin.

Z novim šolskim letom smo tudi pospešeno začeli s pridobivanjem gasilske mladine, zato smo organizirali dve uvodni srečanja za gasilske pripravnike, mladince in pionirje. Ponosno lahko rečemo, da se je v naše vrste pridružilo kar nekaj novih članov. V soboto 8. septembra je potekalo regijsko mladinsko tekmovanje iz orientacije v Staršah. Naša mladina je osvojila čudovita mesta. Pionirji so izmed 27 ekip osvojili tretje mesto, mladinci so med 21 ekipami osvojili osmo mesto, pripravniki pa med 9 ekipami četrto mesto.

Ob mesecu požarne varnosti – oktobru, je letošnja tematika namenjena številki za klic v sili 112 smo letos organizirali »Roznato popoldne«, saj je oktober tudi mesec boja proti raku na dojki in smo prepletli dve stvari. Imeli smo predavanje o raku na dojki ter predavanje o nujenju prve pomoči, izvajanju temeljnih postopkov oživljanja s praktičnim prikazom. Vsa zahvala gre vsem obiskovalcem, ki so se dogodka udeležili, še



posebej pa predsednici Europa Donna Slovenije gospe Tanji Španić, gasilki iz PGD Hotinja vas Aleksandri Rudolf in Žanu Čandru. Iskrena hvala še enkrat tudi vsem za prostovoljne prispevke, ki bodo namenjeni organizaciji Europa Donna Slovenija.

Tako kot vsako leto ob mesecu požarne varnosti smo skupaj z gasilci iz PGD Bohova in Hotinja vas izvedli vajo, evakuacijo Osnovne šole Dušana Flisa Hoče. Učenci so vajo zelo aktivno in z zanimanjem spremljali, zato jih vabimo, da se nam čimprej pridružijo.

➡ Iris Samastur

Uspeh na jesenskih turnirjih

Na mednarodnem moškem balinarskem turnirju nastopilo 20 ekip iz Slovenije in sosednje Hrvaške

Balinarski klub Hoče je ob občinskem prazniku Občine Hoče-Slivnica organiziral v soboto, 29. septembra, mednarodni moški turnir, na katerem je nastopalo 20 ekip iz Slovenije in sosednje Hrvaške. Našemu vabilu sta se prvič odzvali ekipi Voltino Zagreb in Otok Prelog, Prelog. Turnir je trajal ves dan in v poznih večernih urah je zmagala ena od treh domačih ekip v zasedbi: Miro Hrvatin, Alojz Škofljanec, Janez Košmrlj in Maks Topolovec. Na drugo mesto se je uvrstila ekipa iz Kosez, tretja je bila ekipa AMD Trbovlje, četrta pa ekipa Voltino Zagreb.

Uvod v turnir je bil tudi zaključek projektov Las Lastovica v katerih sta sodelovala tudi Občina Hoče-Slivnica in Športna zveza Občine Hoče-Slivnica. V teh projektih je bilo izvedeno barvanje nadstrešnice nad baliniščem, zamenjava mrež ob igriščih, asfaltiranje okoli objektov balinišča in kegljišča, nabava športne opreme, za kar se zahvaljujemo tako občini kakor tudi Športni zvezi Občine Hoče-Slivnica in vsem ki so pri projektih sodelovali. Ob zaključku projektov nam je priskočila na pomoč tudi Osnovna šola Dušana Flisa z otroškim pevskim zborom, iskreno se jih zahvaljujemo za nastop. Prav tako se zahvaljujemo dramski skupini SAMOTARJI, da so poskrbeli za vedro vzdušje ob kosilu. Seveda pa gre zahvala tudi vsem našim članom za pomoč pri organizaciji in izvedbi vseh aktivnosti ob zaključku projektov in turnirjev.

V nedeljo, 30. septembra, je bil organiziran ženski balinarski turnir, na katerem je zmagala prav tako ena od hoških ekip, ki je igrala v zasedbi Angela Jelen, Danica Pavalec in Olga Tusulin. Na turnirju je sodelovalo 8 ekip iz štajerske regije.

Pred tem je bil dne 25. septembra organiziran dan odprtih vrat tako za učence Osnovne šole Dušana Flisa Hoče kakor tudi za starejše krajanke Občine Hoče-Slivnica. S tem bi želeli balinanje približati tako mladim kot starejšim krajanom, da bi na in ob balinišču našli prostor za tekmovanje, rekreacijo in druženje.

➡ Štefan Harič



Uspeh kegljačev in bombašev

Pripadniki slivniške enote Zveze slovenskih častnikov na tradicionalnem tekmovanju veteranov v Brinju

Dolgo smo se zbirali in končno zbrali. Sreda, tudi tista 26. septembra, je bila za mnoge delovni dan. Obvestilo veteranske organizacije Zveze slovenskih častnikov iz Slovenske Bistrice, organizatorja že tradicionalnega tekmovanja v dveh disciplinah (ruskem kegljanju in metu šolske bombe na cilj), je bilo: zbor udeležencev ob 15. uri. Veteransko ekipo kegljačev Maribora so tokrat zastopali Drago Kvas, Leopold Lederer in Darko Kokolj, ve se, iz katere občine, ekipo bombašev pa Venčeslav Ogrinc, Branko Milenkovič in jaz, Bruno Kremavc. Z nami je bila tudi Marija Koprek, prav tako članica enote OZSČ Maribor – Slivnica. Da spomnimo in ne pozabimo – zmagovalka v ženski konkurenci v ruskem kegljanju na lanskoletnih XVI. veteranskih športnih igrah Slovenije v Hočah. Zvito smo z dvema bombašema, Slavkom in Brankom, tudi članoma omenjene slivniške enote, sestavili kegljaško ekipo enote Slivnica. V Brinje smo se popeljali z dvema osebnima voziloma, prispeli pa mnogo prezgodaj. Tudi gob ni bilo videti. Zapeljali smo se v mesto, blizu Tovarne olja Gea, si brezalkoholno zavezali dušo in se spoštljivo vrnili v Brinje, ko so prihajali tudi prvi domačini. Tekmovanje sta oznanila predsednik veteranske organizacije Slovenska Bistrica, Miran Krušič, in predsednik Vzhodnoštajerske pokrajine Vlado Žgeč, tudi predsednik veteranov Ptuja. V obeh disciplinah je nastopilo po 9 ekip iz območij Ormoža, Ptuja, Šentilja, Pesnice, Kungote, Maribora, Hoč-Slivnice, Ruš in Slovenske Bistrice. V ruskem kegljanju je mariborska veteranska ekipa zasedla 3. mesto s 151 podrtimi keglji in prejela priznanje. Boljši sta bili ekipi iz Ormoža (173) in Slovenske Bistrice (154). Lahko bi bili drugi, je marsikdo pripomnil. Slivniška ekipa je zasedla 4. mesto, toda kegljačica Marija Koprek, da, prav ona, je z 58 podrtimi keglji v posamični konkurenci osvojila odlično drugo mesto. Kapo dol, naša Hočanka! V posamični konkurenci jo je le za 5 kegljev premagal odlični kegljač iz Ormoža. Veliko vprašanje je, če jo bo uspel še enkrat. Stave kažejo že njej v prid. In kako je bilo pri metu šolske bombe na cilj? Tekmovanje je avtoritativno vodil predstavnik Slovenske vojske, ki je odlično pripravil tekmovališče.

Slivniška bombaška ekipa se tudi tokrat ni dala. V ekipni konkurenci smo s 76 točkami dosegli 3. mesto in prav tako prejeli priznanje organizatorja. V posamični konkurenci pa je slavil odlični bombaš, tudi stalni član ekipe na veteranskih športnih igrah, tako Slovenije kakor tudi Vzhodnoštajerske pokrajine, Branko Milenkovič. Zbral je 36 točk. Izjemni dosežek, ko je na mali cilj zadel tudi z razdalje 25 metrov. Čestitke, naš Hočan! Boljši od nas v metu bombe sta bili le ekipi iz Ruš in Slovenske Bistrice. Ob koncu tekmovanja smo prav bombaši naše ekipe pomagali pospraviti bombišče osamljenemu sodniku, vojaku, ki je bil pomoči še kako vesel. Tudi fotografije s priznanji niso izostale. Razglasitev rezultatov in vselej prijetno druženje ob jedači in pijači je uspešnemu zaključku pristavilo piko na i. Tudi kapljica rujnega je spregovorila.

Organizator za naslednje leto napoveduje še dodatno disciplino. Nekakšno metanje obročkov na cilj/palico. Nekateri so se že preizkušali. Vsaj en zadetek v polno že veliko pomeni. Bomo videli.

➡ Bruno Kremavc



Izlet gostincev na Primorsko

Člani Turističnega društva gostincev Pohorja, smo se za jesenski izlet potepali po slovenski obali. Društvo namreč za svoje člane organizira spomladanski in jesenski izlet po Sloveniji. Tokrat smo obiskali Piran, kjer nas je naš član Mitja popeljal z panoramsko turistično ladjo po slovenski obali. Tako smo si lahko ogledali tudi podvodni svet naše obale. Obiskali smo tudi sečoveljske soline, kjer smo se seznanili z vsem o pridelavi soli. Prijeten izlet pa smo seveda zaključili v Merezigah, kjer smo degustirali primorska vina na fontani vin. Preživeli smo krasen jesenski dan in seveda se že veselimo spomladanskega izleta v kak drug kotiček naše Slovenije.

➡ Maksimiljan Klančnik



Strokovno v kočevske gozdove

Člani Društva borcev za ohranjanje vrednot NOB Hoče so si z zanimanjem ogledali Kočevski rog – Bazo 20

Kočevski rog je ime za več kot petsto kvadratnih kilometrov razgibanega kraškega sveta med Kočevsko-Ribniškim poljem, Suho krajino, Novomeško kotlino in Belo krajino. Zaradi težke prehodnosti, gozdnatosti in ostre klime je bil gosteje poseljen šele v 14. stoletju, ko so ga naselili nemški koloni. Ob napadu na Jugoslavijo leta 1941 je to območje pripadalo Italiji, zato so se kočevski Nemci v zimi 1941/42 preselili v spodnje Posavje, od koder je bilo poprej izgnanih več tisoč zavednih Slovencev. Po izselitvi Kočevjarjev je na Rogu ostalo nad štirideset izpraznjenih vasi in zaselkov.

Prve skupine partizanov so se na Rogu pojavile že avgusta 1941, ko pa je maja 1942 na Dolenjskem, Notranjskem in v Beli krajini nastalo veliko osvobojeno ozemlje, je Rog postal središče odpora. Zato je bila med drugo svetovno vojno Baza 20 sedež vojaškega in političnega vodstva slovenskega narodnoosvobodilnega gibanja in drugih partizanskih ustanov. Danes je edini ohranjeni tovrstni spomenik odporniškega gibanja v Evropi. Zgrajenih je bilo 26 barak. Vloga in pomen Baze 20 sta danes predstavljena s stalno razstavo v baraki št. 16, v baraki št. 22 pa je s stalno razstavo prikazana vsa pestrost partizanske dejavnosti v Kočevskem Rogu. V bližini sta bili partizanski bolnišnici Jelendol in Zgornji Hrastnik, nekaj dlje pa bolnišnica Pugled.

Vsa ta dejstva so napeljala naše društvo, Društvo borcev za ohranjanje vrednot NOB Hoče, da si je izbralo prav Bazo 20 za našo strokovno ekskurzijo. Tako smo se v soboto, 15. septembra, odpravili na pot v kočevske gozdove. Pot nas je vodila mimo Ljubljane, po dolini Krke do Dolenjskih Toplic, kjer smo se začeli

vzpenjati vse do parkirišča pred vhodom. Postanek in čakanje na vodiča pa smo izkoristili za obilno okrepčilo (okusne pečene svinjske rebrce in domači kruh), kar je pri teh zadevah že naša stalnica. Po prihodu vodiča smo se seznanili s potekom ogleda ter se odpravili po dobro označenih in vzdrževanih poteh do prvih barak. Vodič, ki je dobro seznanjen z razmerami, ki so takrat vladale na tem področju, nam je zelo dobro predstavil pomen in izbiro tega področja, tako da je naš čas vse prehitro mineval. Na hitro smo se vodiču zahvalili, se poslovili ter se odpravili še na drugi del te naše poti. Prečkali smo Kočevske gozdove, se peljali skozi Kočevje ter se po dolini reke Kolpe podali v deželo Petra Klepca, kjer smo imeli postanek v Osilnici, v hotelu Kovač nas je že čakalo obilno in okusno kosilo. Počitek smo izkoristili za krajši sprehod in ogled obmejne in ene najmanjših občin v Sloveniji, žal pa smo ob reki Kolpi videli tudi po mojem mnenju veliki nesmisel naše države, bodečo žico na meji s Hrvaško.

Nadaljevali smo pot po čudoviti, novo zgrajeni cesti čez drugi del Kočevskih gozdov proti Kočevski reki in Gotenici in dalje skozi Ribnico na Dolenjskem proti Ljubljani na Štajersko. Seveda pa ne bi bili pravi Štajerci, če se ne bi ustavili na Trojanah na priznanih trojanskih krofih.

Preživeli smo čudovito lepo jesensko soboto, dolga pot nas je kar precej utrudila, vendar smo videli in slišali nekaj novega in zanimivega. Vsi udeleženci, bilo nas je za poln avtobus, pa smo se zadovoljni in polni lepih spominov razšli v želji, da s takšnimi ekskurzijami tudi v prihodnje nadaljujemo.

➡ Drago Ornik



4. revija pevskih zborov in skupin občine

Tradicionalna 4. revija pevskih zborov in skupin Občine Hoče-Slivnica je potekala v okviru 20. občinskega praznika naše občine in bila je nekaj posebnega. Župan dr. Marko Soršak je nagovoril navzoče in ob koncu govora uradno predal v uporabo novo ozvočenje in osvetljavo v dvorani Kulturnega doma v Hočah. To novo pridobitev so prisotni v dvorani, ki je bila napolnjena skoraj do zadnjega sedišča, z odobravajočim aplavzom pozdravili. Še posebej so bili novega ozvočenja veseli nastopajoči, saj je tako njihov nastop pridobil na kvaliteti.

Revijo je povezovala Urška Pliberšek, ki je s svojim prijetnim in lahkotnim glasom popeljala nastopajoče skozi program, obiskovalcem pa predstavila vsak zbor in skupino posebej. Župan Marko Soršak je vsakemu zboru in skupini Občine Hoče-Slivnica podelil zahvalo za sodelovanje na reviji.

Revijo so začeli najmlajši pevci iz vrtcev Hoče, Rogoza in Slivnica. Pod vodstvom svojih vzgojiteljic so zapeli ob spremljavi klavirja in kitare. Peli so razposajeno in ponosno o svojih igračah, ptičkih, rožicah naravi in družini.

Nastop malo starejših otrok in mladih iz osnovnih šol Franca Lešnika-Vuka iz Slivnice in Dušana Flisa iz Hoč je pričaral pomlad in prijateljstvo med ljudmi. Njihov nastop je ogrel srca prisotnih v dvorani.

Sledil je nastop mešanega cerkvenega zbora sv. Jurija iz Hoč, ki je iz svojega bogatega repertoarja pesmi zapel o človeški duši. Tradicijo ljudskega petja v Hočah so predstavile Ljudske pevke Katoliškega društva dr. Antona Murka Hoče. Njihove priprave ljudskih pesmi so prave zgodbe iz življenja v starih časih. V nadaljevanju so pevci in pevke mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Slivnica, ki jih družijo veselje do petja, zapeli o naravi in ljubezni. Prisotni so jim z veseljem prisluhnili. Program so s svojim nastopom popestrili Ljudski godci in pevci Samotarji Društva upokojencev Hoče. Zapeli in zaigrali so na stare ljudske instrumente in si zaslužili bučen aplavz.

Revijo so zaključili gostitelji iz Kulturno-umetniškega društva Hoče, zato je predsednik KUD Hoče Aleš Meglič pozdravil vse



prisotne v dvorani, se zahvalil za številčen obisk in poudaril pomen kulture v današnjem času.

Pevci in pevke mešanega pevskega zbora KUD Hoče so posebej pozdravili svojo dolgoletno zborovodkinjo Darinko Teršek, ki je zaradi dolgotrajnega zdravljenja po poškodbah že dobro leto dni odsotna. Darinka Teršek je bila pred štirimi leti glavna pobudnica za začetek revije pevskih zborov Občine Hoče-Slivnica. Zaželeli so ji dobrega okrevanja in hitre vrnitve med pevce. Svoj nastop so posvetili prav njej.

Ob koncu programa so se na odru zbrali zborovodje in vodje vseh nastopajočih zborov in skupin. Prav njim je bila namenjena posebna zahvala. S svojim strokovnim znanjem in delom skrbijo za zborovsko petje od najmlajših do najstarejših. Skupaj s pevci so pripravili lep večer ubranega petja, ki je ogrelo dušo in srce vseh prisotnih.

Polna dvorana in zadovoljni obrazi obiskovalcev so dokaz, da je prireditev uspela. Nastopajoči pa so obljubili, da pridejo tudi naslednje leto na peto revijo.

➡ Breda Germ 🇸🇮 Andreja Kavaš

Kožuhanje po samotarsko

Kot pred leti, ko je bilo kožuhanje vesel dogodek, saj so se zbrali sosede, se družili in na koncu tudi zaplesali

Kot kulturniki smatramo, da je kožuhanje koruze z rokami del naše kulturne dediščine. Eno parcelo koruze smo nalomili na domačem vrtu, kar pa je bilo očitno premalo za številne kožuhače. Dodatno koruzo smo imeli na razpolago na sosedovi njivi. Košare v roke pa hajd nad koruzo. Tako kot pred leti, ko je bilo kožuhanje vesel dogodek, saj so se zbrali sosede, se družili, katero rekli in na koncu tudi zaplesali. Zdaj pa na njihovah ogromni stroji, ki koruzo potrgajo, skožuhajo, še zluščijo in nato odpeljejo domov. A naše kožuhanje je bilo kot včasih, prijetno druženje, Samotarji so zraven igrali in peli, Hedvika je prinesla kuhane hruške in sladko pijačo (jabolčni mošt), Roman je pekel kostanje, seveda ni manjkalo kruha in zaseke, pa tudi sladice ne in plesa. Družbi Samotarjev so se pridružile telovadke TD-Reka-Pohorje in podžupanja Anita Arzenšek. Vse to se je dogajalo na mojem dvorišču. Bilo je kot nekoč.

➡ Ida Hriberšek



»Dober učenec sprejema znanje kot vrednoto«

Vodstveno funkcijo pedagoškega kolektiva OŠ Franca Lešnika Vuka je prevzel učitelj Franc Gosak

Gospod Franc Gosak, za začetek bi želeli, da se nam predstavite, da vas spoznamo kot osebnost. Nekateri vas že poznajo, nekateri vas še bodo, nekaj o vas smo že lahko prebrali v julij-ski številki Utrinkov ... Morda na začetku le na kratko osveži-va ... Potem pa smo za vas pripravili nekaj aktualnih vprašanj o vaši viziji vodenja za naprej, razvajanosti otrok, domačih na-logah in še čem ...

Ste domačin oziroma od kod prihajate? Kaj ste poučevali do zdaj? Kako dolgo? Kaj počnete v prostem času? Kaj vas vese-li? Bo sedaj ob vodstveni funkciji več oz. manj prostega časa?

»Prihajam iz Svete Ane v Slovenskih goricah, vendar že skoraj po-lovico življenja živim v Mariboru. Kot otrok sem prihajal na počit-nice v Pivolo k sorodnikom, tako da sem že takrat malo kupal v vašo (našo) občino. Na OŠ Franca Lešnika - Vuka Slivnica pri Ma-riboru sem prišel poučevat matematiko in kemijo leta 2009, eno leto prej pa na OŠ Dušana Flisa Hoče in nato 5 let delal na obeh šolah. Svojo pedagoško poklicno pot sem začel pred 13 leti v Sla-dkem Vrhu, dopolnjeval pa še na OŠ Jakobski Dol.

Veliko prostega časa mi vzame pasji mladič španskega hrta. Je pa že drugi hrt, ki je k nam posvojen iz Španije. V glavnem gre za odslužene lovce na zajce, ki jih običajno po dveh ali treh lovskih sezonah lastniki zelo grdo zavržejo (v najboljšem primeru jih pri-peljejo v azil), običajno pa jih brez vsake potrebe mučijo in se jih nazadnje znebijo (obesijo na drevesa, privežejo na železniške tire ...). Prejšnjega hrta, ki je dočakal skoraj 15 let, so kot odsluže-nega triletnega lovca rešili iz gozda pri Barceloni, zdajšnjega so-potnika pa so kot nekaj dni starega našli v smetiščnem zaboju. Rad tudi tečem, pretekel sem že nekaj polmaratonov, vendar ne nedavnega ljubljanskega, saj mi je v resnici nova služba zaenkrat jemala preveč časa, da bi se lahko na prireditve uspešno pripra-vil. Nepripravljen pa lahko hitro stakneš poškodbo. Menda je vsak september naporen, na začetku pa verjetno toliko bolj, tako da verjamem, da se bom udeležil dunajskega, ki je v začetku aprila.«

Vodstveno funkcijo pedagoškega kolektiva OŠ Franca Lešnika Vuka ste prevzeli letošnje poletje. Kakšna je dediščina, ki ste jo prejeli od ravnateljev, ki so bili pred vami? Boste uvedli ka-kšne novosti, bi želeli kaj spremeniti, ohraniti?

»Že ko sem prišel na šolo učiti matematiko, sem stopil v velike čevlje prejšnje učiteljice Anke Vindiš, ki je slovela kot odlična učiteljica. Enako sedaj. Gospod Obreht, bivši ravnatelj, je šolo zapu-stil v dobri kondiciji, mnogo stvari, ki dobro tečejo, bomo ohran-jali, nekaj pa tudi spremenili. Predvsem je trenutno čas, ko nam že zakonodaja predpisuje kar nekaj sprememb. Preveč sprememb hkrati pa se menda ne obnese najbolje. Verjetno jih ne bi bilo pre-težko uvesti, zagotovo pa mnogo težje vzdrževati. Zato jih bomo uvajali postopno. Kajti mandat ravnatelja traja pet let, zato za-res upam, da bomo takrat vsi s ponosom pogledali nazaj. Veliko odgovornost čutim do sodelavcev, ki so me podprli pri kandida-turi, in seveda do učencev in njihovih staršev, ki so mi prav tako zaupali in mi izrekli podporo.«

Kakšni so vaši pogledi na vzgojo? Kako poskušate razumeti bolj žive, problematične otroke?

»Prva in osnovna naloga šole je učenje. Učenje pa je tako širok po-jem, ki gotovo zajema tudi vzgojo. Primarno vlogo pri vzgoji otro-

ka imajo starši oziroma družina, okolje. Idealno je, če je šola tej vzgoji dobra podpora; mnogokrat pa se naši pogledi razlikujejo. Sam se rad ogibam pojmom, kot so stroga vzgoja ali permisivna vzgoja, vzgoja prevelikega popuščanja. Otrok je »lepo« vzgojen, če je sposoben vzajemnega medsebojnega spoštovanja. Tako do sebe, sošolcev, staršev, starih staršev, učiteljev ... Poudarjam pa vzajemnost. Spoštovanje si seveda zasluži vsak, vsak otrok, tudi tisti »problematičen« – kot sprašujete. Učenci takoj začutijo kri-vico in še tako težko prigarano spoštovanje zelo hitro splava po vodi. Težava je včasih tudi morebiten negativen odnos učenca do šole in učiteljev, ki ga učenec »prinese« od doma. V tem pri-meru so potrebni zelo veliki napori, da se že v začetku vzposta-vi ustrezen odnos.«

Kaj menite o domačih nalogah čez vikend: ste za ali proti?

»Domače naloge imajo izjemno vlogo pri zapisovanju strategij reševanja problemov v trajni, dolgoročni spomin. Smiselne pa so le takrat, ko so dobro načrtovane, prilagojene oziroma diferencirane različnim učencem in niso same sebi namen. Ime dneva, ko učenci prejmejo nalogo, tu ne igra nobene vloge. Če je to petek, se nalo-go lahko opravi seveda v petek popoldne. Realne situacije so pač takšne, da imajo učenci, predvsem v tretji triadi, lahko nek pred-met na urniku le v petek in z nekim splošnim pravilom prepove-di dajanja domačih nalog med vikendi bi neupravičeno jemali pri-ložnost enega od načinov utrjevanja snovi. Pri mlajših, recimo v prvem triletju, pa se verjetno res da prilagoditi delo na način, da so otroci čim več časa prosti, se družijo z družino, posvečajo čas igri ... Hkrati menim, da je čas počitnic namenjen počitku in sam za ta čas nisem nikoli dajal domačih nalog. Takšne namige sem dal tudi sodelavcem, seveda pa je njihova avtonomija, da oceni-jo, ali je treba nekaj postoriti tudi kakšno uro v prostih dnevih.«

Imate na vaši osnovni šoli problematiko romskih otrok? Kako to rešujete?

»V našo šolo je res vključenih nekaj več romskih otrok kot na šo-lah v okolici. Vendar to že vrsto let. Učitelji smo se dodatno iz-obraževali in pri delu s skupino romskih učencev smo praviloma uspešni, otroci so v razredih dobro sprejeti, tudi učni dosežki se izboljšujejo. Dejstva, da prihajajo iz drugačnega kulturnega in družbenega okolja, ni moč zanemariti. Delo z učenci Romi je po-gosto prilagojeno, nudimo jim individualno in skupinsko pomoč; posebno skrb namenjamo sodelovanju s starši z namenom dose-ganja večje stopnje zaupanja romske skupnosti do šole ... Ker pa sva se dotaknila teme o sprejemanju, naj še omenim, da so v našo šolo vključeni tudi otroci, ki bivajo v Mladinskem domu Slivnica in nosijo s seboj že v teh letih težke življenjske preizkušnje. Tudi ti otroci so pri nas dobro sprejeti in ta raznolikost gotovo bogati empatijo pri ljudeh v kraju, predvsem pri učencih in seveda vseh strokovnih delavcih šole.«

Kakšen naj bi bil po vašem mnenju dober učitelj?

»Kot sem zaključil pri prejšnjem vprašanju, za uspešno delo mora imeti učitelj razvito visoko stopnjo empatije ali zmožnosti vživlja-nja. Mora pa biti tudi navduševalec – za znanost, ki jo ima rad sam, mora navduševati mlade, iskati načine motiviranja. Motivacija je ključni element dela v razredu.«

Današnja mladina živi v dobi računalnikov, telefonov, spletnih omrežij, starši so prezaposleni ... popolno nasprotje naši mladosti. Kako ocenjujete vpliv hitrega tempa, odsotnosti staršev in računalniške dobe na učence? Se strinjate, da je rak sodobnih družbe razvajenost, kot navaja B. Žorž?

»Posploševanje ni nikoli dobro. Ne bi mogel reči, da so današnji otroci razvajeni. Razvajeni so pa nekateri otroci. In ne le razvajeni. Nekateri so zasvojeni z računalniškimi igrkami in raznimi aplikacijami na telefonih. Zato bomo v letošnjem šolskem letu uvedli splošno prepoved uporabe mobilnih telefonov v šolskem prostoru, tudi med odmori, ko so do sedaj bili dovoljeni. Če povem z manjšo mero ironije. Med glavnimi odmori je po hodnikih in v učilnicah precejšnji mir, na kar bi lahko bili učitelji ponosni, in res v popolnem nasprotju naši mladosti, ko je bil to čas glasnega vrveža. Včasih odpreš učilnico, za katero misliš, da je prosta, in se izkaže, da v njej sedi 10 učencev s telefoni v rokah, ki se sicer med seboj pogovarjajo, vendar s tipkanjem na eni od aplikacij ali socialnih omrežij, vmes si še pošljejo kak video, fotografijo ...«

Kakšen je za vas dober učenec? So učni načrti prenatrpani?

»Učni načrti so takšni, kot so. Lahko bi bilo kje kaj manj, lahko pa tudi kaj več. Verjetno bi morali uvajati računalništvo kot obvezni predmet že v osnovni šoli. So pa pri izbiri ciljev iz učnih načrtov tudi učitelji nekoliko avtonomni, le poguma je treba. In visoke stopnje strokovnosti.

Težko pa bi rekel, da sem na svoji učiteljski poti pogosto srečal otroka, ki ne bi bil dober učenec. Dober učenec je tisti, ki je zmožen sprejemati znanje kot vrednoto. Ki je do informacij kritičen, splošno vedoželjen in seveda spoštljiv do okolice in okolja. Večji del odgovornosti za to pa nosimo učitelji. Dober učitelj bo optimalno poskrbel za učni razvoj vsakega učenca. Če pa bo učenec nato tudi uspešen, pa je že precej v njegovih rokah. In tudi v rokah njegovega okolja.«

Kaj po vašem mnenju lahko naredijo oz. izboljšajo starši, da trikotnik »šola-učenec-starši« deluje v harmoniji, kaj šola kot institucija?

»Predvsem, da imajo do šole pozitiven odnos, da se skušajo čim bolj vzdržati kritiziranja šole pred otroki. Če bodo uspeli pozitiven odnos prenesti na otroke, bodo ti imeli do nas večje zaupanje, počutili se bodo varneje in gotovo se bo to poznalo na njihovih učnih dosežkih. Za dobro sodelovanje pa nosimo odgovornost oboji. Gotovo pa je eno – tako kot starši svojim otrokom, tudi vsi mi, strokovni delavci šole, želimo učencem le najboljše. Želimo si zaupanja, da vsako naše postopanje pomeni največjo korist za otroka. Pa čeprav ta korist ni zmeraj vidna navzven že na prvi pogled.«

V novembru bodo potekale volitve za župana naše občine. Kaj si želite pridobiti za vašo osnovno šolo in vrtec?

»Naša šola potrebuje nujno razširitev jedilnice in dograditev dveh učilnic. Verjetno še pomembnejši je podatek, da je v tem hipu na čakalni listi za sprejem v vrtec okrog 35 otrok iz naše občine. Tik pred uresničitvijo je bil načrt za izgradnjo oziroma preureditev prostorov v dva dodatna oddelka vrtca, vendar se je zaradi prevelikih stroškov investicije projekt nerazumno zaustavil. Starši teh otrok iščejo nemogoče rešitve in otroke vozijo v vrtce v sosednje občine. Nemalokrat se zgodi, da ti otroci nato nadaljujejo



jo obiskovanje osnovne šole v kraju, kjer so bili vključeni v vrtec. Da je za dva oddelka otrok, ki že sedaj obiskujejo sosednje šole in bivajo v našem šolskem okolišu, gotovo ni spodbuden podatek za razvoj kraja.«

Kakšna je vaša vizija vodenja za naprej? Kaj se vam zdi najpomembnejše?

»Svoj posredni vpliv v pedagoškem procesu vidim v prvi meri v zaupanju v delo in strokovnost sodelavcev, naprej pa v osvetlitvi primerov dobrih praks v vrtcu in na šoli in uvedbi medsebojnih kolegalnih hospitacij, ki učitelju ne bi predstavljale frustracije, ampak priložnost kritičnega razmisleka o možnih izboljšavah lastne prakse in hkrati velike priložnosti kolegalnega sodelovanja, zaupanja in svetovanja. Skrb bomo namenjali delu z učenci s posebnimi potrebami, izboljševanju dosežkov vseh učencev, sistematično in načrtno bomo delali z nadarjenimi učenci, učence bomo pripravljali na tekmovanja, tako športna kot v znanju, ter jih spodbujali k raziskovalnemu delu.«

Za zaključek morda kakšen vaš priljubljeni (življenjski) moto ali naslov knjige, avtorja, ki bi ga želeli deliti z nami.

»Bolj kot knjigam prosti čas namenjam filmom, predvsem v času podelitev oskarjev, ko je treba videti skoraj vse filme, ki so nominirani za katero od nagrad. Preberem pa rad (vsekakor preredko) tudi dobro knjigo. Če ne drugače, gotovo kakšno med vsakimi počitnicami in nekaj več med poletnimi. Zmeraj pa me pretresejo knjige, ki opisujejo vojne grozote na Balkanu, kot sta Balkan expres Slavenke Drakulič in Novorojen Margaret Mazzantini. V branje bi priporočil knjigo italijanskega misleca, filozofa in psihologa Umberta Galimbertija Miti današnjega časa, v kateri kritično pretresa ustaljene predstave o vrsti pomembnih vprašanj in pojavov, ki zaznamujejo naše življenje. Pa še eno njegovo, Grozljivi gost: nihilizem in mladi, kjer nastopi kritično do sodobnega šolskega sistema, potrošniške družbe in vrednostnega sistema, ki temelji na iskanju smisla posameznikovega obstoja skozi samodokazovanje in kopičenje materialnih dobrin. Moj moto, ki so mi ga privzgojili že starši, odzvanjajo pa mi besede dobre prijateljice, ki mi je na dan, ko sem dobil prvo službo kot učitelj, rekla po savinjsko: »Franc, sam' pošten bod'«.

Srčno druženje z gospodom Francem Gosakom se je počasi zaključilo. Zahvaljujemo se mu za del sebe, ki ga je delil z nami. Vsekakor verjamemo, da so otroci, starši in sodelavci ponosni, da je ravno on prevzel to funkcijo, saj ga odlikujeta široka razgledanost, izkušnje iz lastnega poučevanja in čut do sočloveka, kar je na tej poti zelo pomembno. Pri nadaljnjem vodenju šole in vrtca, prav tako pa na življenjski poti, mu želimo veliko uspeha, predvsem pa, da ohrani v sebi toplino do sočloveka in se še naprej zavzema za dobro počutje otrok. Vse dobro!

➡ Mojca Rakovič 📷 Osebni arhiv (Franc Gosak)

Novo šolsko leto brez stiskanja

Prav posebej domače šolsko vzdušje je ob pričetku novega šolskega leta v podružnični šoli v Reki

Pričela se je šola. Koledarsko so bile počitnice podaljšane za cela dva dni, saj je bila 1. septembra sobota. Župan dr. Marko Soršak je na prvi šolski dan obiskal najprej Osnovno šolo Franca Lešnika Vuka v Slivnici, ki je z novim šolskim letom dobila novega ravnatelja. Ravnateljstvo v šoli v Slivnici je prevzel Franc Gosak. Otroke in navzoče starše ter goste je v novo šolsko leto popeljala glasba in prijetna dobra volja. Prireditve, ki so jo pripravili za vse šolarje je bila prava motivacija za nadaljnje delo. Še posebej slovesna pa je bila prireditev za prvošolčke, ki so prag šole prestopili z novimi, velikimi pričakovanji.

Prijetno, slovesno vzdušje je župan dr. Marko Soršak prenesel v Osnovno šolo Dušana Flisa v Hoče. Otroci višjih razredov so bili razporejeni po matičnih učilnicah, prvošolčki pa so bili zbrani v šolski telovadnici, kjer so z velikimi pričakovanji prisluhnili ravnatelju Alojzu Veličkemu in županu dr. Marku Soršaku. Prav posebej domače in šolsko vzdušje je pričakalo župana v podružnični šoli v Reki. Otroci so prepevali, izmenjavali izkušnje doživetih poletnih počitnic in se veselili novih dogodivščin. Letos so jih pričakala nova igrala in v končni fazi je izvedba prizidka. To šolsko leto bo tako še lepše, saj se ne bodo več tako »stiskali« in bodo lahko uživali v novih prostorih. Investicije, vezane na Osnovno šolo Dušana Flisa Hoče, so v višini: 19.376,97 € – obnova ženskih sanitarij (1 nadstropje OŠ); 1.805,60 € – sanacija keramike v šolski kuhinji; 24.613,69 € – računalniška oprema – še ni v celoti izvedeno (SIO 2020); 1.810,78 € – klimatske naprave. Skupaj 47.607,04 €. Prav tako še je v teku projekt »Ureditev podstrešja podružnične šole Reka-Pohorje, kjer je v proračunu zagotovljenih 250.000 € (investicija je v teku).

Osnovna šola FLV Slivnica pa v višini: 11.338,65 € – sanacija vhoda v šolsko kuhinjo; 4.245,60 € – pomivalni stroj in zamr-

zovalna omara; 200,01 € kitara, projekt »20 za 20«; 17.102,17 € – sredstva za posodobitev računalniške in programske opreme (projekt SIO 2020). Skupaj 32.886,43 €.

Župan dr. Marko Soršak je vsem prvošolčkom v občini podaril varovalne rutice in ob tem povedal: »Ko sem bil otrok, sem se veselil počitnic, sedaj, ko sem župan, sem vesel, da imam čast, da na prvi šolski dan pozdravim prvošolčke in ostale učence, ki se podajajo na učno pot v naši občini. Trudimo se, da tesno sodelujemo s šolami in vrtci v naši občini. Zavedam se, da je izobrazba, ki jo prejmejo naši najmlajši občanke in občani, temelj za nadaljnje šolanje, zato je skrb, da imajo odlične pogoje za osnovnošolsko šolanje, zame najpomembnejša. Vsem, ki so danes prvič prestopili šolski prag, želim, da imajo na ta dan najlepše spomine, da prejmejo najboljšo znanje in da ob tem navežejo prijateljske vezi, ki trajajo celo življenje. Prav tako želim odlično novo šolsko leto vsem večjim šolarjem.«

➡ Vanja Jus



Presenetila jih je prvošolska torta

Prvi šolski dan v Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka je bil za 37 nadobudnežev drugačen kot za ostale na šoli

Prvi šolski dan v Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka je bil za 37 nadobudnežev drugačen kot za ostale učence na šoli. Sprejemni pozdrav ravnatelja Franca Gosaka se je zanje in njihove starše ob 9. uri pričel v telovadnici. Po kratkem kulturnem programu so v spremstvu prijateljev četrtošolcev pogumno zakorakali k bodočim učiteljicam in z njimi odšli v nove razrede. Kaj je bilo še novega ta dan? Igrače, lutke, pa pravljičica, šolske potrebščine, da so pomagali nagajivki Mici in njenemu prijatelju Šimnu. Prijazen pozdrav župana Marka Soršaka, ki je v imenu Občine Hoče-Slivnica zvedavčke oskrbel z rumenimi ruticami. Kotički, novi prijatelji ter kuharice, ki so jih prijetno presenetile s prvošolsko torto – kot se za ta dan sladko spodobi.

➡ Karmen Jezernik



Na prvi šolski dan v tem letu je v Osnovno šolo Dušana Flisa Hoče vstopilo 73 malčkov, od tega 10 iz podružnice Reka Pohorje. Pričakali so jih devetošolci in jih z rdečo šolsko kapo sprejeli v veliko družino šolarjev.

Prišli so v spremstvu staršev in se zbrali v telovadnici šole. Tam sta jih je pozdravila ravnatelj Alojz Velički in župan Marko Soršak. Sledil je kratek kulturni program, ki so ga pripravili učenci in učiteljica 2. a razreda. Medtem so starši odšli v razrede na uvodni posvet z razredničarkami.

Ob koncu programa so učence, polne pričakovanja, sprejele učiteljice in jih odpeljale v njihov razred na prvi klepet in sladkanje s torto, starši pa so se družili v šolski jedilnici. Ob zaključku prvega dne so si prvošolci nadeli rumene rutice za dobro vidnost v prometu, ki jim jih je podarila Občina Hoče-Slivnica. Želimo jim veliko znanja, prijateljstva in uspehov na njihovi poti učenja.

Otvoritev prostornejše podružnične šole Reka Pohorje

Krajevna skupnost Reka-Pohorje je pridobila novo, dograjeno podobo podružnične osnovne šole v Reki. Uradna otvoritev novih prostorov je bila v petek, 9. 11. 2018. Na lep, jesenski dan, ki je bil odlična iztočnica za nove, svetle in sončne prostore, ki bodo omogočali, da bodo najmlajši občani lažje pridobivali znanje in se družili ob odmorih.

V mesecu aprilu 2018 se je pričela izvedba investicije dozdave podružnične šole Reka-Pohorje. Učenci bodo tako v teh dneh dobili novo prostornejšo garderobo, prostore za računalniško učilnico. Za lažji dostop v zgornje prostore, ki bodo namenjeni društvom, bo urejeno tudi dvigalo. Višina investicije je 309.431,45 €. Od tega gradnja – 282.621,95 €, projektna dokumentacija – 20.935,20 € in izvajanje nadzora – 5.874,30 €

»Podružnična šola Reka je šola, ki je bila potreba širitve. Otroci so naše bogastvo in prav je, da jim omogočimo, da obiskujejo dobro šolo. Verjamem, da imamo odličen kolektiv in sedaj bodo tudi pogoji za delo kakovostni. Uspeh je zagotovljen,« je ob otvoritvi podružnične šole povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

➡ Vanja Jus ➡ Irena Muršec



Tretji v državi

Bron za odbojkarje na mivki Osnovne šole Dušana Flisa Hoče

Sredi oktobra je v Hočah potekal finalni turnir osnovnih šol v odbojki na mivki za starejše deklice in dečke, kamor so se uvrstili tudi naši devetošolci. Po uradni otvoritvi so prvo tekmo odigrali z OŠ Frana Albrehta Kamnik in brez večjih težav tekmo tudi dobili. Naslednjo tekmo so igrali z dečki OŠ Kanal, kjer se je bilo treba bolj potruditi za zmago, katera pa je našim fantom ušla za las. Prvi set so odigrali odlično, kljub borbeni igri pa je drugi set odnesla OŠ Kanal, in sicer le za razliko, tako je tretji set odločal o zmagi. Fantje so se trudili, a premajhna koncentracija in mogoče tudi malo strahu je zmago odnesla k dečkom iz OŠ Kanal. Zadnjo tekmo so naši fantje igrali proti OŠ Žužemberk. Vsi so bili utrujeni, a so tekmo odlično odigrali. Na koncu se je žal obrnilo v prid OŠ Žužemberk. Tako so naši dečki dosegli 3. mesto v državi osnovnošolske odbojke na mivki in prinesli bron OŠ Dušana Flisa Hoče. Čestitke vsem, ki ste igrali in pokazali zelo dobro igro, čestitke tudi vodji ekipe Boštjanu Korenu in trenerju Boštjanu Glodežu za odlično spodbudo ter motivacijo.



➡ Naja Divjak

Srebrni kuharski mojstri

V torek, 9. oktobra, je v Portorožu v Hotelu Bernardin potekalo državno tekmovanje za Zlato kuhalnico. Na tekmovanju so se med sabo pomerili mladi kuharski mojstri iz dvanajstih osnovnih šol, ki so si na regijskih tekmovanjih v mesecu maju že prislužili zlata priznanja. Glavna jed je bila rižota in sladica vanilijeva krema. Naša ekipa je pripravila odlično rižoto z jurčki in korenčkom in sladico vanilijevo kremo s prelivom gozdnih sadežev in si prikupila srebrno priznanje.

Ekipa kuharjev: Melanie Jurko (8. a), Alex Strnad (8. b) in Tai Kobal (9. a). Bravo, naši kuharski mojstri! Uspešno timsko delo naših kuharskih mojstrov je bilo nagrajeno s srebrnim priznanjem na državnem tekmovanju zlata kuhalnica.

➡ Joca Lipuš



POGLED V MODRINO

V modrem na modro zre ti pogled,
veter objema tvoje lase,
s spomini o naju ves sem zavzet,
želim si ohranit' te samo zase.

Očaraš me vedno, ponovno in spet,
s srcem sem v mrežo tvojo ujet,
pogled, ki zazrl se ti je v modrino neba,
tud' njega povrnem z močjo svoj'ga srca.

Bruno Kremavc



Vrednota, vredna negovanja

Dan zdravja in prijateljstva na OŠ Dušana Flisa Hoče

V soboto, 13. oktobra, smo učenci in učitelji OŠ Dušana Flisa Hoče preživel v duhu prijateljstva in zdravja. V okviru projekta »Zdrava šola« smo izvedli svoj prvi dan dejavnosti, ki je bil namenjen izključno zdravju. V današnjem času je za mnoge življenje zelo stresno, zato je naša šola ta dan posvetila dobrim medsebojnim odnosom, sodelovanju, prijateljstvu in gibanju.

Najmlajši so si najprej ogledali predstavo »Bodi moj prijatelj« (Društvo za boljši svet), ki je imela močno sporočilo. Učenci so zavzeto sodelovali, spremljali in na koncu ugotovili, da je prijateljstvo velika vrednota, ki jo je treba negovati.

Po predstavi je za živahno razgibavanje z elementi aerobike poskrbela naša učiteljica Lea. Učenci so odlično posnemali učiteljico in se dobro segreli, razživel ter na koncu tudi primerno sprostili. Po sproščanju in malici je v razredih potekal pogovor o pomembnosti prijateljskih odnosov in škodljivosti obrekovanja.

Bliža se mednarodni dan strpnosti, zato smo s pomočjo šolske svetovalne delavke Dragice in projekta Stop obrekovanju (Izobraževalni center Eksena) učencem ob pravlji predstavili pomembnost prijateljskih odnosov in strpnosti. Učenci so spoznali načine, kako se izogniti obrekovanju. Na podlagi lastnih izkušenj in izkušenj sošolcev so objeli misel »Stop obrekovanju!« Dan so zaključili z ustvarjanjem čudovitih risb, slik in navdihujočih pesmi.

Starejši učenci so dan začeli z ogledom filma na temo prijateljstva in sprejemanja drugačnosti. Ugotovili so, da drugačnost ne sme biti povod za obrekovanje, saj ima vsaka oseba čustva in željo po sprejemanju v družbi.

Po filmu in malici so učenci pokazali svojo ustvarjalno plat. S pomočjo učitelja Aleša so v tehnični učilnici izrezovali drevesa iz kartona. Nanje so pritrdili lističe s toplimi mislimi o

prijateljstvu. Tako je v naši šolski avli nastal pisan »Drevored prijateljstva«, ki bo učence še nekaj časa spominjal na sobotni šolski dan.

Ob koncu dneva je učence višjih razredov obiskal Tadej Oprešnik – večkratni svetovni prvak v HIP HOPU. V športni dvorani jim je približal ples, ki je med mladimi vse bolj priljubljen. Skozi zanimivo koreografijo, ki je bila podprta z duhovito besedno spremljavo, je učence uspešno motiviral k sodelovanju.

Biti športno aktiven, biti umirjen, biti ustvarjalen, biti varen, biti srečen ... Vse to pomeni ZDRAVJE. Vzdržujmo zdravje in ga ohranjamo.

Brigita Pečanac



K sreči je bila le vaja

Evakuacijska vaja na osnovni šoli in vrtcu Hoče

V skladu z Zakonom o varstvu pred požarom morajo uporabniki požarno ogroženih objektov enkrat letno izvesti praktično usposabljanje za izvajanje evakuacije iz objekta ob požaru. Tako smo v mesecu oktobru – mesecu požarne varnosti – na šoli v Hočah in v vrtcu Hoče v sodelovanju z gasilskimi društvi Hoče, Bohova in Hotinja vas izvedli evakuacijsko vajo. Vajo smo skrbno načrtovali in uspešno izvedli. Učenci in otroci so hitro zapustili šolo in vrtec ter se zbrali na določenem evakuacijskem prostoru na šolskem igrišču. Z zanimanjem so spremljali prihod gasilcev in njihovo intervencijo, še posebej prikaz reševanja poškodovanih učencev. Po končani akciji je sledila predaja raporta in analiza evakuacijske vaje. V nagovoru sem zbranim učencem, otrokom in zaposlenim poudaril pomen delovanja prostovoljnih gasilskih društev. Učenci, otroci in zaposleni so

usvojili in obnovili nova praktična znanja, za katera upam, da jih pa zares nikoli ne bodo potrebovali.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem gasilcem za vestno in požrtvovalno opravljanje prostovoljnega gasilskega dela.

Naj nam bo gasilski pozdrav na pomoč zares le pozdrav, ne pa tudi resnični klic na pomoč.

Alojz Velički



Prvič vsi skupaj

Prireditve Šport in špas premierno združila prav vse zavode Osnovne šole Dušana Flisa v Hočah

Septembrsko soboto smo tradicionalno, vendar prvič skupaj vse enote našega zavoda OŠ Dušana Flisa Hoče, izvedli prireditve Šport in špas. S tem smo želeli poudariti vrednote sodelovanja, razumevanja, druženja in gibanja. Skupaj smo ustvarjali prijetno vzdušje in nove lepe spomine. Po uvodnem nagovoru in spodbudnih besedah ravnatelja Alojza Veličkega in župana dr. Marka Soršaka nas je dodobra ogrel vzgojitelj Miha.

Otroci so se s starši, babicami in dedki odpravili na pohod ali sodelovali na športnih dejavnostih, to so judo, hokej, streljanje, nogomet, tenis, poligon Svizca, igre med dvema in štirimi ognji, za najmlajše pa poligoni in igre na dvorišču vrtca.

Po vrnitvi s pohoda in po prvem sklopu aktivnosti so se nam na stojnicah s svojimi pridelki in izdelki ter dobrotami predstavili lokalni dobavitelji našega zavoda, s katerimi skrbimo za čim bolj zdravo prehrano naših otrok. Skupaj ohranjamo zdrav in prijazen odnos do narave in s tem bogatimo našo sredino in zdrav življenjski slog. Ob tej priložnosti bi se jim vsem še enkrat zahvalila, da so se odzvali s tako dobro voljo in v velikem številu. Z nami so bili: Hecl jogurti, kmetija Lešnik, kmetija Grahor, kmetija Frešer, kmetija Žitnik, čebelarstvo Pregl, kmetija Greif, sadjarstvo Vrecl, kmetija Šilec, sirarna Čuš, KZ Rače, FKVB Pivola in hiša sladice Štekar. Zahvala tudi Rdečemu križu, predvsem gospe Ruži, ki je vsem, ki se niso ustrašili mraza, merila pritisk. Hvala članom AMD-Pohorje, da so poskrbeli, da ni bilo cestnih zapletov.

Veseli smo, da se je našemu vabilu odzvala policijska postaja Rače, ki nam je predstavila delo in opremo policijskih konjenikov, vodnikov službenih psov in svoja vozila. Tako smo lahko občudovali konje, jih božali, največji vtis pa je naredila demon-

stracija policistov vodnikov službenih psov. Seveda ni šlo brez naših gasilcev, ki so vedno pripravljeni za sodelovanje. Otroci so lahko raziskovali njihova vozila in opremo, torej hvala PGD Hoče in PGD Bohova.

Da smo imeli dovolj energije, so poskrbele naše kuharice, ki so nam pripravile izvrstno toplo malico in čaj. Podelili smo priznanja in nagrade najmlajšemu in najstarejšemu udeležencu prireditve ter najštevilčnejši družini. Čestitke vsem. Verjamem, da nas je sobotno druženje obogatilo, želim vam obilje v jeseni s čim več prijetnih občutij. Še enkrat zahvala vsem udeležencem, da smo skupaj ustvarjali nove, lepe spomine. »Svet je tako prostran in vsak od nas tako majhen – a če nas povezuje prijateljstvo, smo velikani.«

Lucija Velički



Otroško dejanje, vredno posnemanja

Slivniški učenci del svoje finančne nagrade iz oddaje Male sive celice donirali pomoči potrebnim živalim v zavetišču

Učenci osnovne šole Franc Lešnik Vuk iz Slivnice pri Mariboru – Mateo Paulec, Izak Jakolič in Leo Geissler – so pod mentorstvom mag. Petre Havaj, specialne pedagoginje na naši šoli, v lansk sezoni nastopili v finalni oddaji Male sive celice na RTV Slovenija ter osvojili drugo mesto. Prejeli so več nagrad, tudi finančno. Odločili so se, da del sredstev, to je 100 evrov, podarijo Zavetišču za živali Maribor, ki ga vodi Tomaž Kristanič. Donacije so se zelo razveselili. Vodja zavetišča je izjavil, da je v času nizkih sredstev, s katerimi razpolagajo, takšno dejanje otrok izjemno.

Petra Trstenjak



Pesmi brale sredi Maribora

Sedmošolke iz Slivnice napisale svojo pesem, ki so jo na Trgu Leona Štuklja tudi prebrale

Sedmošolke OŠ FLV Slivnica – Gaja Semprimožnik, Luna Voigrin, Eva Benotič, Maša Podvinšek – smo se sredi septembra udeležile posebnega dogodka, bralnega maratona, ki je potekal na Trgu Leona Štuklja. Spremljala nas je knjižničarka Jožica Korpar. Učiteljica Petra Trstenjak, naša mentorica, nas je spodbudila, da smo napisale svojo pesem, ki smo jo na trgu tudi prebrale. Moji občutki so bili presenetljivo dobri, saj imam po navadi veliko tremo. Tokrat pa nisem čutila treme, saj sem vedela, da zmorem. V zaključku smo prejele knjižno nagrado – vsaka je prejela svojo knjigo, česar smo se še posebej razveselile. Ga. Jožica Korpar nas je povabila še na sladoled, ki nam je vsem zelo prijal, saj je bilo precej toplo.



➡ Eva Benotič

📷 Jožica Korpar



Pesmica v zahvalo

Otroci iz slivniškega vrtca na obisku na kmetiji Šifrar

Bil je lep jesenski dan. Sonce je kar vabilo na izlet. Otroci in vzgojiteljice iz vrtca v Slivnici so konec septembra odšli na izlet skozi gozd v Čreto do domačije Šifrar.

Ko so šli skozi gozd, so opazovali naravo, ki se je že odevala čudovite jesenske barve. Pot do cilja je bila dolga dva kilometra in za majhne nogice nič kaj naporna, saj so bili v veselem pričakovanju neznane poti. Ko so šli zadnje korake proti cilju, se je že od daleč slišal njihov veseli živ-žav. Pot od vrtca do družine Šifrar je zelo lepa, saj je v celoti asfaltirana. Večina poti pa vodi skozi idilični gozd, zato so jo vzgojiteljice Petra, Maja in Katja izkoristile tudi kot učno pot.

Na cilju sta otroke pričakali Mateja in Simona. Za počitek so otroci lahko posedli po pripravljenih klopih. Okrepčali so se zokusnim domačim jabolčnim sokom. Mali veseljaki pa niso dolgo počivali. Vsak je dobil svojo kredo in so šli risat po asfaltu na dvorišču. Bilo jim je zelo zabavno. Mateja jim je še pokazala morske prašičke in ptička, ki smo ga poleti rešili pred plenilci in je ostal brez staršev.

Otroci pa se niso samo igrali. V zahvalo za lep sprejem so gostiteljem zapeli dve lepi pesmici, ki so se jih naučili v vrtcu. Ob slovesu so še vsi prejeli jabolko in majhen zavitek 'za posladkat'. Vzgojiteljice so jih ponovno postavile v vrsto in počasi so se odpravili med veselim čebljanjem proti vrtcu.

Ker je bil izlet uspešen, saj so otroci bili zelo zadovoljni, smo se z vzgojitelji dogovorili, da bo ta obisk postal tradicionalen.

➡ Simona Šifrar



Novi bobni in kitara

Marko Soršak Soki slivniški šoli podaril nove bobne v okviru projekta »20 za 20«

Bila je sreda, 10. oktober. Učenci so bili v pričakovanju, kajti vedeli so samo, da se morajo 3. uro namesto redne razredne ure zbrati v telovadnici. O dogodku, ki je sledil, niso bili podrobno obveščeni, da bi presenečenje uspelo. Le pevci so vedeli, da bodo zapeli dve pesmi, in plesalci, da bodo zaplesali. Nič več niso vedeli. Zato se je šušljalo ... Radovednost je naraščala z mnogimi vprašanji.

Na odgovore ni bilo potrebno dolgo čakati. Ob prihodu v telovadnico so učenci že lahko opazovali nove bobne. Obkrožali so nas fotografi in snemalci. Napetost še ni minila. Kmalu so v telovadnico vstopili ravnatelj OŠ FLV Slivnica Franc Gosak, župan Občine Hoče-Slivnica Marko Soršak in njegov soimenjak Marko Soršak Soki, bobnar ter član rock skupine Elvis Jackson.

Odvil se je kratek program, nato je Marko Soršak Soki s svojimi iskričastimi izjavami navdušil in nasmejal učence; z najpomembnejšo izjavo – »da so svetleči bobni od danes naši« – pa je učencem razsvetlil namen dogodka. Podaril nam je nove bobne v okviru projekta »20 za 20«, s katerim je že mnogim šolam priskrbel glasbila.

Sledil je bučen aplavz, še vrisk in neizmerno navdušenje. Nekaj učencev je povabil, da so prvič poskusili igrati na bobne. Vznemirljiv in poseben občutek.

Nepričakovanemu presenečenju je sledilo še eno presenečenje – neverjetno! Poleg bobnov smo prejeli še novo kitaro, ki jo je darovala Občina Hoče-Slivnica.

Bobni in kitara so sedaj v učilnici glasbene umetnosti. Trije učenci se učijo tolkala v glasbeni šoli in bodo sedaj naši mentorji. Svoje znanje bodo prenesli na sošolce in tako bomo širili znanje ter omogočili večjemu številu učencev glasbene dejavnosti. Tudi kitaristi so že igrali na novo kitaro in jo odlično ocenili.

Razmišljamo še, kako bi zvočno izolirali učilnico, da se bobnanje ne bo slišalo po celi šoli.

➡ Mira Prel



Skrbeli za varno pot

Člani AMD Orehova vas v prvem septembrskem tednu opozarjali na nove udeležence v prometu

Člani AMD Orehova vas so v začetku šolskega leta, prvi teden v septembru, skrbeli za varno pot v šolo. Na vseh prehodih za pešce in novem krožišču v bližini Osnovne šole Franc Lešnik-Vuk v Slivnici so opozarjali voznike, naj vozijo previdno, tako da bo pot za vse udeležence v prometu, posebno pa za najmlajše prvošolce, ki se prvič v življenju na poti v šolo srečajo s prometom, varna. Prvi šolski dan spremljajo najmlajše prvošolce tudi starši, ki se skupaj veselijo tega dogodka.

Člani AMD Orehova vas so prvi teden v septembru opozarjali voznike, naj skrbijo za varnost v bližini šol ter za varno pot skozi celo leto – torej vseh 365 dni. V okviru akcije AMZS »Še 365 dni« sta na prvi šolski dan članom AMD Orehova vas in prostovoljcem, ki so opozarjali voznike v prometu, priskočili v pomoč tudi priljubljeni maskoti AMZ Slovenije, tako da so opozorila voznikom in vsem drugim udeležencem v prometu ostala v spominu na prve šolske dni.

Želimo si, da bodo opozorila upoštevali vsi udeleženci v prometu celo leto in tako skrbeli za varno pot in srečno vožnjo.

➡ Herman Jakolič, st.

Obisk pri gasilcih

Skupina Metulji slivniškega vrtca si je skupaj z dedki in babicami ogledala gasilsko vajo

V skupini Metulji smo se z otroci odločili, da v vrtec povabimo babice in dedke. Ker je oktober mesec požarne varnosti, smo se skupaj z njimi peš odpravili do gasilskega doma v Hotinji vasi. Tam so nas prijazno pričakali prostovoljni gasilci in nam uprizorili kratko vajo. Otroci so lahko preizkušali gasilske čelade, se oblekli v gasilske obleke, dodobra ogledali notranjost gasilskih avtomobilov in gasilsko opremo. Največ veselja pa je bilo ob prikazu morebitnega gašenja, pri katerem so otroci nestrpnost čakali v koloni. Na koncu so nas gasilci prijetno presenetili in nas pogostili s čajem in rogljički. Vsi smo bili zelo navdušeni, še posebej otroci, ki so o tem pripovedovali še cel teden. Hvala gasilcem za lepo doživetje in nepozaben dan.

➡ Petra Simonič

Lepotec nad Martuljkom in trentski velikan

Hočan Boštjan Glodež s sinom raziskal celotno Slovensko planinsko pot od Maribora do Ankarana

Za konec najinega skupnega raziskovanja Slovenske planinske poti, ki je razdeljena na vezno pot od Maribora do Ankarana (okrog 75–80 točk, odvisno od leta izdaje knjižice SPP), kjer je zraven Knafelčeve markacije (rdeči obroček, belo oko, te varno pripelje gor na goro) še znamenita enka, ter na točke Razširjene Slovenske planinske poti (okrog 35 točk) sta naju s sinom čakala še dva mogočna vrhova v Julijskih Alpah.

V začetku avgusta sva se podala na Špik (2472 m), za katerega je Tine Mihelič v svojem Planinskem vodniku Julijske Alpe zapisal, da spada zraven Triglava in Jalovca med velike prvake Julijskih Alp. Špik je najlepši s severa, kjer njegova edinstvena, pravilna piramida krasi panoramo nad Gozdom Martuljkom. Zanimiva je tudi legenda o tem, kako je nastal Špik: V davnih dneh je v votlini v Široki peči v Martuljkovi skupini živel velikan z imenom Ledeneč. Vse je trepetalo pred njim, on pa se je bal le sonca in ognja. Ukazal je velikanom, svojim podložnikom, naj mu nanosijo skale, da bo z njimi zgradil goro, ki bo segala nad oblake. Velikani so se okrutneža bali, zato so se lotili dela. Ledeneč pa se je tako krohotal, da so se skale lomile s sosednjih vrhov in njegovi tlačani so imeli dela na pretek. Vendar so se nekega dne velikani naveličali. Pred Ledenečovo votlino so nanosili dračja in zakurili kres. Ledeneč se je v dimu in ognju zadušil in se začel topiti. Še danes izpod Martuljkovih gora teče potok Martuljek z dvema slapoma, ker je tudi Ledeneč imel dve nogi. Tekel bo vse dotlej, dokler se Ledeneč ne bo ves pretopil v ledenico. Nad njim pa se še danes dviga gora, ki s svojim ostrim vrhom sega do neba – Špik. Vzpon in spust na vrh sva opravila po poti skozi Kačji graben, to je okrog 1600 višincev ter pet do šest ur hoje v eno smer, saj je spust zaradi strmine prav tako zahteven kot vzpon. Na vrhu lepi razgledi v vse smeri, a najine misli so segale tja preko prelaza Vršič proti Trenti in zadnji, najtežji preostali točki Razširjene Slovenske planinske poti.

Vzpon na velikana nad Trento je bil prihranjen za konec počitnic: zagotovo spada Bavški Grintavec po višinski razliki in tehnični zahtevnosti med naše najtežje vrhove, na katere vodi markirana pot. Dodatno težo vzponu na vrh doda tudi dejstvo, da ni ob poti planinskih koč – in tako vrh ni deležen množičnega obiska. Pristop iz Soče je sicer tehnično lahek, a izredno dolg, naporen in poleti je lahko zelo vroče. Poti iz Zadnje Trente in iz Bavšice so mnogo prijetnejše, a precej zahtevne, saj je vršni del znan po svoji krušljivosti. Glede na dejstvo, da je letos zaradi novega podora pot na vrh s severa uradno zaprta, smo se na vrh podali iz vasi Soča. En dan prej smo prispeli v Bovec, kjer smo prespali, in smo tako lahko spočiti, v soju čelnih svetilk, začeli naših 1800 višincev do vrha. Pot nas je vodila skozi zapuščeni zaselek Lemovje do Planine nad Sočo, ki je približno na polovici poti do vrha. Nadaljevanje skozi kratki pas gozda in ruševje do točke, kjer se odpre pogled na vršno zgradbo ter nadaljno pot proti samemu vrhu. Tik pod vrhom še malo poplezamo, nato sledi še lažji del do samega vrha ter nato zadovoljstvo, da mi je uspelo pripeljati Nejca na njegov zadnji vrh, ki mu je manjkal v knjižici SPP. Skupaj s prijateljem, ki naju je spremljal, sta bila na vrhu prvič in upam, da ne zadnjič. Sledil je še dolg sestop, po več kot 13 urah smo zopet bili nazaj pri avtu, utrujeni, a veseli, saj je Nejc dodal še zadnji kamenček v svoj mozaik Slovenske planinske poti.

➡ Boštjan Glodež



Slike iz kapele Slivniškega dvorca

Leta 2010 odkrite slike je naslikal slavní dunajski slikar Leopold Kupelwieser, njihov naročnik pa je bil Klemen grof Brandis

Leta 2010 so bile v župnijski cerkvi Marijinega rojstva v Slivnici odkrite tri slike, ki so izstopale zaradi monumentalnih dimenzij in izvedbe, ki presega lokalni nivo. Njihov avtor je dunajski slikar Leopold Kupelwieser, naročnik pa Klemen grof Brandis. V okviru dogodka Dnevi evropske kulturne dediščine so bile slike oktobra letos prvič predstavljene javnosti.

Leopold Kupelwieser (1796–1862) velja za enega vodilnih avstrijskih umetnikov 19. stoletja. Prvo umetniško izobrazbo je pridobil v delavnici kiparja Franca Antona Saunerja, že z dvanajstimi leti, leta 1808, pa se je začel šolati na dunajski akademiji likovnih umetnosti, kjer je ostal vse do leta 1823. Kupelwieser je bil zelo talentiran in priljubljen študent, o čemer pričajo tudi tri akademijske nagrade, ki jih je prejel. V zgodnjih dvajsetih letih 19. stoletja je slikal predvsem portrete, k njegovi prepoznavnosti pa je bistveno pripomoglo to, da se je gibal v umetniškem in prijateljskem krogu skladatelja Franza Schuberta. Med letoma 1823 in 1825 je z ruskim plemičem Aleksandrom Beresininim potoval po Italiji in ilustriral njegov potopis, na njegovo nadaljnje delo pa je pomembno vplivalo šestmesečno bivanje v Rimu. Tam je sklenil poznanstva z nemškimi slikarji, predstavniki slikarske skupine nazarencov, ter študiral in kopiral freske Fra Angelica. Vsled tega je po vrnitvi na Dunaj slikal večinoma religiozne teme. Ravno sakralna dela, za katera najpomembnejša naročila je dobival od tridesetih let 19. stoletja pa vse do smrti, so tista, po katerih je najbolj prepoznaven. Kupelwieser je bil v tistih poklicnih in osebnih stikih s slikarjem Josefom Führichom, najpomembnejšim avstrijskim predstavnikom krščanske umetnosti 19. stoletja, ter z arhitektom Karlom Rösnerjem. Imel je tudi širok krog pomembnih mecenov. Med vidnejšimi so bili člani cesarske družine (posebej cesarica Karolina Augusta in nadvojvodinja Sofija), škof Josip Jurij Strossmayer in družina Brandis.

Na vprašanje, kako so slike uveljavljenega dunajskega slikarja prišle prav v Slivnico pri Mariboru, torej – upošteva njegove mecene – ni bilo treba dolgo iskati odgovora. Takratni lastnik slivniškega dvorca je bil Klemen grof Brandis (1798–1863), politik in umetnostni naročnik. Brandisovo najpomembnejše arhitekturno naročilo je bila ravno temeljita prezidava dvorca Slivnica (1859–1863), ki je veljal za takrat enega najrazkošnejših dvorcev na Štajerskem. Leta 1862 je dal ob njem postaviti kapelo Brezmadežnega spočetja Blažene Device Marije, o kateri je v svojem dnevniku navdušen napisal, da dvorec ob njej skoraj izgine in da je tako tudi prav.

Brandis je pri Kupelwieserju slike naročil ravno za svojo novo kapelo, ki jo je 30. julija 1862 posvetil lavantinski knezoškof Anton Martin Slomšek, naslednjega dne, 31. julija, pa sta se v njej odvijala dva pomembna dogodka za družino; najprej je Klemenov mlajši sin Erik, jezuitski redovni duhovnik, v njej bral novo mašo, po maši pa je v njej poročil svojega starejšega brata Antona s Terezijo Sofijo baronico Gudenus. Klemen Brandis po teh dogodkih več ni dolgo užival v svojem prenovljenem dvorcu, saj je v njem že maja naslednje leto umrl. Erik se je kot duhovnik dediščini odpovedal, dvorec pa je podedoval sin Anton. Ta ga je, skupaj z

ostalimi štajerskimi posestvi, leta 1880 prodal in se vrnil na Tirolsko. Kot kaže, je Slivnico prodal z inventarjem ali vsaj njegovim velikim delom vred, nedvomno pa vključno s Kupelwieserjevimi slikami.

Ikonografija slik je tesno povezana z družino Brandis. Namreč stranski liki nekdanjega krilnega oltarja zavzemata upodobitvi patronov Klemenovih sinov, Antona in Erika, na osrednji sliki pa je upodobljena patrona kapele, Brezmadežna z Janezom Evangelistom in angelom. Slike, ki jih je Brandis pri Kupelwieserju naročil za svojo kapelo, so bile po koncu druge svetovne vojne, malo preden je bila kapela razdejana in etažno pregrajena, prenesene v župnijsko cerkev. S priposestvovanjem so prešle v last slivniške župnije oziroma nadškofije Maribor. Za slovenski prostor so slike izjemno pomembne tako z vidika njihovega naročnika kot tudi slikarja. Ne le, da so ena redkih Kupelwieserjevih del na Slovenskem, hkrati so tudi ena njegovih zadnjih del; dokončal jih je le štiri mesece pred smrtjo. Slike so danes v izjemno slabem stanju in so v prvi fazi nujno potrebne strokovnih konservatorskih posegov.

➡ Simona Kostanjšek Brglez



Vodovod, ki praznuje abrahama

Število uporabnikov vodovoda v Zgornjih Hočah se je povečalo od prvotnih 40 na 70, danes jih pa je čez 150

Voda, bistveni element našega življenja, je še kako pomemben za vsa živa bitja na tem širnem svetu. Pred mnogimi leti je vsak zase poskrbel za svoj »vodovod«, poiskal izvir in koristil vodo za svoje potrebe. Z leti so se krajanje organizirali in s skupnimi močmi začeli »loviti« vodovodna zajetja, graditi vodohrame ter napeljali cevovode do uporabnikov vode. Tako je bilo tudi v Zgornjih Hočah.

Oktobraavnega leta 1967 je bil ustanovljen prvi upravni odbor vodovoda Zgornje Hoče v sestavi Hinko Turšič, Edi Pliberšek, Oto Turner, Mirko Glaser, Avgust Žamut, Martin Špuraj in Anton Kobalej. Prva akcija trasiranja cevovoda Gaberšek (Gselman) se je začela, ko je geometer izmeril višinsko razliko do zbirnega mesta in ugotovil, da je lokacija primerna. Material se je financiral s »samoprispevkom« krajanov, delo na trasi se je opravljalo ročno in brezplačno, samo rezervoar je bil skopan s strojem. V tistih časih so se »fantje« dogovorili, »jutri gremo na delov-

V vseh teh petdesetih letih se je spremenilo marsikaj, število uporabnikov se je povečalo od prvotnih 40 na 70, danes čez 150.

V Reki je malo drugačna zgodba, tukaj so leta 1945 nemški ujetniki kopali vodovod po naročilu gospoda Jožeta Lebeja. Leta 1985 ga je le-ta dal v uporabo vodovodnemu odboru Reka, kjer so prav tako organizirano delali »dodatne« cevovode, dodatna zajetja, skrbeli za vodovod Branko Lebe, Peter Podgoršek, Jože Predan, Drago in Egon Rečnik in še številni drugi krajanje. Leta 2000 je bilo ustanovljeno Društvo krajanov Reka-Pohorje za upravljanje vodovoda, takrat sta se v eno društvo združila »rečki in zgornjehočki vodovod«. Krajanje so se na ustavnem občnem zboru dogovorili, da bo društvo upravljalo svoj vodovodni sistem, ki je bil zgrajen z delom in denarjem krajanov in da se le-ta ne bo dal v upravljanje občini. Navedeno društvo ima skupnega predsednika Srečka Smogavca, od

Vodovodna Skupnost Zg. Hoče 1967			
26.p. 1	Gigola Stefan Zg. Hoča	350/-	
26.p. 2	Gigola Franjo --	500/-	1.10.
26.p. 3	Pukal Avgust --	500/-	1.10.
26.p. 4	Kardelic Franjo --	800/-	3.10.
26.p. 5	Kozel Saverim --	400/-	3.10.
26.p. 6	Kalinski Herman --	350/-	6.10.
26.p. 7	Turner Henrik --	350/-	8.10.
27.p. 8	Rafolt Stanek --	1000/-	15.10.
27.p. 9	Wovak Ivan --	500/-	20.10.
	Pliberšek Franjo --	550/-	20.10.

no akcijo, kopali bomo za vodovod«, vsi so prišli, med delom so se znali tudi pošaliti, si narediti »malo veselico« in z veliko dobre volje so v enem letu naredili prvi skupni vaški vodovod.

Od novembra 1967. leta do spomladi leta 1968 so se naredila zajetja in zgradilo kakšnih osem kilometrov dolg cevovod. Vsaka hiša je namreč imela določeno dolžino izkopa (odvisno od števila članov v gospodinjstvu) in pa prispevek za priklop v višini 100.000 dinarjev, kar je seveda takrat bilo veliko, zato so blagajniku (Anton) plačevali na obroke, a tudi ta višina je bila odvisna od števila stanovalcev na hišni številki. Prvi predsednik odbora je bil Edi Pliberšek, nato Oto Turner in kasneje ob ustanovitvi društva Andrej Klobasa. Finance (blagajnik) je vse od začetka do leta 2000 vodil Anton Kobalej. Skupaj z Otom Turnerjem sta iskala nova zajetja po Pohorju, ter peš prehodela več deset kilometrov in našla 5 novih zajetjih. Na »Hergotovem bregu« stoji prvo veliko zajetje (uporabno še danes), na katerem je vklesan datum odprtja le-tega.

leta 2017 je predsednik odbora Zg. Hoč Vlado Fergola ter Lebe Branko za odbor Reka-Pohorje. Društvo s svojima odboroma skrbi za redni pregled vode (mesečno se opravlja redni pregled vode ZZV Maribor) kot tudi vzdrževanje zajetij in vodovodnih tras – in pohvaliti se moramo, da pijemo čisto in dobro vodo.

Morda se kdo sprašuje »zakaj to piše«, preprosto zato, da je tudi kaj zapisano, preprosto zato, da naši »ta mladi« vidijo in zvejo, kako se je včasih delalo. Res je, to je bilo takrat, zdaj je drugače, edino, kar je ostalo isto, vsi želimo piti in imeti dobro vodo, da le-to imamo, moramo zato tudi nekaj narediti (tako nekoč, kot danes in tudi jutri ...), zato gre zahvala »aktivistom« društva za upravljanje vodovoda.

Podatke sem zbrala in zapisala na podlagi pripovedi g. Antona Kobaleja, za kar se mu lepo zahvaljujem.

➡ Zdenka Trinko

Ne boj za mesta, ampak za cilj

Z ultramaratoncem Zdravkom Čufarjem o nastopu na svetovnem prvenstvu v teku na 100 kilometrov

Ni velikokrat priložnosti, da bi bilo v bližini Slovenije svetovno prvenstvo v teku na 100 kilometrov. Tokrat se je ponudila priložnost v sosednji Hrvaški, pri termah v kraju Sveti Martin na Muri. Na svetovnem prvenstvu so nastopali najboljši tekači in tekačice iz celega sveta, natančneje iz 43 različnih držav. Slovenija je sestavila reprezentanco s petimi moškimi in petimi ženskimi ultraatleti. V izbrani skupini je bil tudi Zdravko Čufar iz naše občine.

Zdravko je ultramaratonec že kar nekaj let. Za seboj ima veliko ultramaratonov, med katerimi je tudi Spartatholon (246 km). Zase meni, da v svoji »tekaški karieri« v Sloveniji in po svetu dokazuje, da ultramaraton ni samo za »tiste« izbrane posameznike vrhunske elite, ampak tudi za »nas«, običajne ljudi, ki imamo voljo in strast do teka. Vsekakor to ne pomeni, da je vsak sposoben teči maraton, kaj šele ultramaraton. Za dosežki, ki jih premore, je veliko ur trdega fizičnega, predvsem pa psihološkega dela. Je človek, ki verjame, da je »vse v glavi«, kar dokazuje iz tekme v tekmo. Svojemu repertoarju ultramaratonov je tako dodal tudi uspešno zaključeno svetovno prvenstvo v teku na 100 km (6. mesto v kategoriji M60).

Pri pogovoru o motivaciji za tek Zdravko pove, da vedno izbira čim daljše teke, ker so mu enostavno všeč. Za njega je ta izbira tako preprosta, kot je izbira palačink in pire krompirja. Kot pri izbiri hrane ne znamo povedati, zakaj nam je všeč in nam ustreza, tudi za svojo izbiro ultramaratona ne najde drugega razloga kot to, da je po njegovem »okusu«. Pravi, da na vsaki tekmi vedno izbere najdaljšo razdaljo, ki je po-

nujena: »Zakaj? Ker sem vzdržljivostni tekač. V zibelko mi je bilo dano, da zmorem več kot večina, da zmorem dolgo teči.«

Trasa teka je bila speljana v krogih, uvodni krog v dolžini poltretji kilometer in potem še 13 krogov po 7,5 kilometra. Razgibana cesta je na enem krogu nabrala kar 60 višinskih metrov, na celotni razdalji pa okrog 800 višinskih metrov, kar predstavlja veliko dodatno breme na celotni razdalji. Med samo tekmo so bile razmere izjemno težke. Na tekmi, kjer je tekmovala svetovna elita v ultramaratonu, je odstopilo ogromno tekačev (46 od 267 tekačev), med njimi tudi najboljši slovenski tekač. O razmerah med tekmo je Zdravko povedal: »Dosti ljudi je odstopilo, ker so bili izjemno težki pogoji. Do polovice je še šlo, do 50 km sem tudi sam menil, da bom lahko šel pod 10 ur. Počutil sem se zelo dobro. Potem pa je začela pripekati vročina. Pri tleh je zrak najbolj vroč (zagreje se lahko tudi do 50 ali 60 stopinj) in tečemo z nogami, meče so pri tleh. Z dihanjem večinoma ni bilo problema, vendar ko mi je veter pihnil naproti, ko se je ta topli zrak dvignil, ko sem želel vdihniti, mi je zaprlo sapo, saj ne moreš vdihovati tako vročega zraka. To so bile razmere, ki so nastopile v nekem trenutku, v tistem najbolj vročem. Takrat so tekači odstopali kot mravlje, eden za drugim.«

Znano je, da se med tekom pogosto ukvarjamo sami s seboj, na dan lahko pridejo razne misli, težave, ideje. Ultramaraton je ekstremni šport, kjer moramo biti psihično še toliko bolj trdni in pripravljeni. O samem psihičnem stanju in težavah med tekmo je dodal: »Na tej tekmi sem razmišljal povsem



drugače kot običajno. Tu se je teklo v krogih (zankah), ki so bili dolgi 7,5 km. V tem krogu sotekače srečaš vedno dvakrat, saj to ni bil pravi krog temveč črta – tečeš tja in nazaj po isti poti. Jaz ogromno od teh ljudi poznam. S pozitivno energijo in dobro voljo se na njih odzivam, jih pozdravljam, jim vzklikam in jih motiviram. Vedno poskušam poklicati njihovo ime. Za glavo je bilo zato na tej tekmi zame zelo enostavno. Moreči sta bili dolžina in vročina, drugače pa je bilo zelo družabno. Dolgi teki običajno niso takšni. Na polovici običajno prideš v neko takšno območje, kjer so vsi hitrejši pred teboj in vsi počasnejši za teboj. Nikogar več ne dohitiš in tebe več nihče ne dohiti, so pa seveda včasih izjeme. Na dolgih tekih, kjer ni teh zank, tako obstaneš v takšnem oblaku samote. Tam se potem lahko ukvarjaš sam s seboj, se postaviš v tisto neko cono, ali cono razmišljanja ali brez razmišljanja, kot temu radi rečemo, da se odklopiš.« Temu je dodal, da njemu med tekmo nikoli ni dolgčas: »Meni osebno nič ni tečno. V glavi si nastavim cilj, npr.: preteči je treba 42 km, 100 km, 6 ur ... Potem mi je čisto vseeno, ali je v krogih ali je ena pot.«

Sodelovanje na takšni veliki tekmi pod reprezentanco je lahko posebna izkušnja. O slovenskem duhu in povezanosti pove: »Malo nas je tekma povezala, večinoma pa smo povezani že prišli. Večino teh ljudi poznam osebno že od prej, saj se srečujemo na raznih dolgih tekih. Slovenska ekipa je bila močna, bili smo ena zaključena celota, kot en jajček.« Biti del slovenske reprezentance je gotovo nekaj, na kar je lahko ponosen, saj kot sam pravi, ni enostavno priti v reprezentanco, za to so potrebne pretekle reference in doseganje norm. Svoje občutke opisuje: »Ponosen sem, da sem lahko zastopal Slovenijo z reprezentančnim dresom. Tudi sicer bi lahko šel na tekmovanje in imel eno izmed svojih majic z napisom Slovenija, vendar to ni isto, kot če si delegiran iz državne repre-

zentance. Občutek je bil izreden. Tukaj gre za cel protokol, dan poprej so se začele predstavitve držav, vse reprezentance so bile oblečene v drese, to je posebej lepo. Je pa res, da ti to vzame cel dan, saj moraš biti na protokolu, nesti pregledatidrese, biti na sestanku s sodniki; vendar je bilo vredno.« Zdravko o svojih občutkih v cilju pravi: »Zmagali smo. Cilj je zmaga. Jaz se ne borim toliko za neka mesta, za neko uvrstitev, ampak za to, da dosežem cilj in imam na koncu občutek, da sem se potrudil.« Prav ima; vsak, ki preteče ultramaraton, bi moral biti na to ponosen. Tukaj gre za premagovanje svojih mej, kot pravi sam zase: »Vedno ko greš na tek, si hočeš dokazati, da to zmoreš.«

O svojih naslednjih ciljih pravi: »Jaz sem že toliko pretekel, da si več ne postavljam naslednjih ciljev. Imam še nekaj želja iz preteklosti. Predvsem imam željo teči dolge teke v okolici, kolikor dolgo se bo dalo. Že nekaj časa imam tudi željo oblikovati tekaško družbo v naši občini, kjer bi ljudem lahko pomagal s svojim znanjem. V naši občini je namreč neizmerno dosti možnosti za tek, veliko je narave, veliko je tudi urejenih poti.« Naj zaključim z Zdravkovo mislijo, ki jo kot njegova hčerka lahko definitivno potrdim. To je nekaj, kar ga žene naprej, ne samo na tekih, ampak tudi v življenju. Je to, zakaj je drugačen in mu vedno uspe. Je nekaj, na kar je lahko ponosen sam in na kar smo ponosni vsi v njegovi okolici: »Mene žene energija. Meni je pozitivna energija zelo velik dejavnik pri dolgih tekih, vedno je bil in vedno bo. Med tekom se poskušam čim večkrat nasmejati, čim več ljudi poskušam pozdraviti in ogovoriti. To mi daje energijo, tudi če me drugi ne pozdravijo.«

➡ Valentina Čufar

”

V zibelko mi je bilo položeno, da zmorem več kot večina, da zmorem dolgo teči.



Srečanje internirank, zapornic in ukradenih otrok

Tradicionalno srečanje v Portorožu in proslava priključitve Primorske Sloveniji v Komnu

Vsako leto je v Portorožu v hotelu Riviera srečanje internirank, zapornic in ukradenih otrok. Srečanje poteka običajno v mesecu septembru od petka do ponedeljka. Letos je bilo srečanje od 14. do 16. septembra. Osrednja proslava je bila 16. septembra. Urnik druženja običajno poteka po ustaljenem programu. V petek je navadno prosti program.

V soboto, 15. septembra, smo se z organiziranim avtobusom odpeljali na Komen. Kraj je ob italijanski meji, blizu Štanjela. Letos je bila občina Komen organizator proslave ob državnem prazniku priključitve Primorske Sloveniji. Letos je potekala proslava pod naslovom Primorska za vedno. Čeprav je občina, ki je letos gostila proslavo, majhna in precej odročna, se je proslave udeležilo več kot 5000 ljudi. Program je bil zelo pester. Na proslavi so nastopili: Drago Mislej - Meh, partizanski pevski zbor iz Ljubljane, partizanski pevski zbor Pinko Tomažič iz Trsta, Lara Jankovič in še mnogi drugi. Slavnostna govornica je bila Ljubica Jelušič, ki je doma iz teh krajev. Po proslavi je imel koncert še pevski zbor Kombinat iz Ljubljane.

Proslava je potekala na travniku ob kraju Komen, kjer je bila pred 40 leti prva proslava v počastitev priključitve Primorske Sloveniji. Med programom so na velikem ekranu občasno predvajali posnetke in fotografije iz tega obdobja.

Po končani proslavi nas je avtobus preko Trsta odpeljal nazaj v Portorož. Popoldne smo še imeli dovolj časa, da smo se šli kopat. V soboto po večerji smo imeli tradicionalno srečanje, kjer smo se pogovarjali o tekoči problematiki in o proslavi, ki je bila naslednji dan. Predsednik taboriščnega odbora nam je nekaterim razdelil zadolžitve, povezane s proslavo.

V nedeljo ob 11. uri je bila proslava v hotelu Slovenija. Hitro po 10. uri so začeli prihajati obiskovalci. Mateja, Lucija in jaz smo bile zadolžene, da smo vsakemu obiskovalcu dale spominsko priponko - Ravensbrück. Občasno pa smo pa smo pospremile kakšnega častnega gosta do njegovega sedeža. Med pova-

bljenimi gosti so bili predsednik države Borut Pahor, evropska poslanka Tanja Fajon, župani nekaterih občin, Breda Pečan, minister za zamejske Slovence, Vlasta Nusdorfer in še nekateri visoki predstavniki.

Proslavo je vodil Domen Valič, nastopili pa so še: Tinkara Kovač, partizanski pevski zbor iz Ljubljane, otroški pevski zbor osnovne šole iz Kopra, baletna skupina in drugi. Pevce je spremljal orkester Slovenske vojske. Proslava je potekala pod naslovom: Rojeni za svobodo. Proslava je bila zelo čustvena. Slavnostna govornica je bila varuhinja človekovih pravic Vlasta Nusdorfer. Po proslavi so bili vsi udeleženci povabljeni na kosilo v hotel Riviero.

➡ Simona Šifrar



Prihajajo inovativne hitrostne ovire

Izgradnja kanalizacijskega sistema na Cesti v Skoke na Rogozi končana, sedaj še preplastitev cestišča

Ob krajevnem prazniku Rogoze so potekale številne prireditve v povezovanju z DU Rogoza, RK Rogoza in ŠD Rogoza. Imeli smo razstavo rokodelskih del, turnir v odbojki, svečano proslavo ter otvoritev prvega Večgeneracijskega centra v Občini Hoče-Slivnica, tako imenovanega »VeGeC-a«. Naš VeGeC je prostor, ki je namenjen vsem občanom naše občine, od najmlajše do starejše generacije. Vljudno vabljeni, da ga obiščete. Zahvala vsem članom KS Rogoza, DU, RK in ŠD Rogoza ter Občini Hoče-Slivnica in TD Hoče za uspešno medsebojno sodelovanje pri izpeljavi krajevnega praznika in dogodkov.

V sklopu krajevnega praznika Rogoze smo izpeljali tudi že tradicionalno Rogoško noč 2018. Prireditve je bila letos prvič v dvodnevni izvedbi in je imela dobrodelno noto, saj smo s pomočjo donatorjev in srečelovom zbirali sredstva za obnovo košarkarskega igrišča. Kljub slabemu vremenu je bila prireditve uspešno izpeljana, v petek, zadnjega avgusta, sta nas zabavali glasbeni skupini »Akustični orgazem« in »Power band«. Zabava je potekala do 2. ure zjutraj. V soboto, 1. septembra, smo imeli celodnevno dogajanje, ki smo ga prilagodili slabemu vremenu, tako da smo športne in animacijske aktivnosti prestavili v Multisport areno Rogoza, kjer je naše najmlajše obiskovalce zabavala animacijska skupina »Svizec športa«. Otroci so se zabavali na največjem igralu v Sloveniji ter v štafetnih igrah. Udeleženci so odigrali tudi prijateljsko tekmo v odojki ter v popoldanskem času v sklopu tradicionalnega »Adaničevega memoriala« nogometno tekmo med NK Roho in NK Slivnica. Prednost domačega terena je prinesla zmago domači ekipi NK Roho. Prav tako je v sklopu prireditve potekalo tekmovanje v kuhanju »Rogoškega lonca«. Med šestimi ekipami je imela komisija zelo težko nalogo, zmaga je pripadala ekipi »Bar Meka«. Iskrene čestitke vsem tekmovalcem. Prireditve je obiskal tudi župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak, ki je skupaj z Liljano Adanič podelil zmagovalne poka le tekmovalcem. Rogoško noč 2018 smo zaključili s koncertom glasbene skupine »Karneval band«, ki je pričaral nepozabno vzdušje med obiskovalci. V imenu Krajevne skupnosti Rogoza bi se zahvalil vsem, ki ste pomagali pri prireditvi, ter

vsem donatorjem in sponzorjem, ki pripomorete k izboljšanju lokalnega okolja ter kakovosti življenja v našem kraju. Sanacija igrišča se bo izvedla spomladi leta 2019.

Kot ste opazili, smo v sklopu projekta »Točke VeGeC«, ki je financiran preko razpisa LAS Lastovica, na Rogozi postavili urbano opremo (klopi in koše). V mesecu septembru je potekala tudi uradna otvoritev Multisport arene Rogoza, ki je v naš kraj prinesla bogato športno pridobitev na področju nogometa, odbojke, badmintona ter otroške animacije. Posebna zahvala investitorju – družini Kokovnik, v imenu Krajevne skupnosti Rogoza vam želimo uspešno poslovanje ter prijetno počutje v našem kraju.

V mesecu oktobru smo imeli pogostitev starejših krajanov. Prijetno druženje s starejšimi je potekalo v prenovljenem kegljišču DU Rogoza, katerega smo v letošnjem letu dodatno izolirali v notranjosti ter prebarvali zunanost objekta. Izrecna zahvala DU Rogoza, ki je samostojno izvedla sanacijo objekta, ter Občini Hoče-Slivnica za nabavo materiala, ki je bil potreben za sanacijo. Na Rogozi smo končali izgradnjo kanalizacijskega sistema v Cesti v Skoke. Po preplastitvi cestišča se bodo v naslednjih dneh namestile tudi nove inovativne hitrostne ovire.

Ob prazniku spomina na mrtve smo imeli tradicionalno položitev vencov pred spomenikom Krajevne skupnosti Rogoza ter obeležju v gozdu med Rogozo in Miklavžem.

Ob koncu leta bomo izvedli še številne dogodke v povezavi z VeGeC-em, čaka nas božični december in obisk dobrega moža. V ta namen smo pred Krajevno skupnostjo Rogoza posadili novoletno smreko, kateri želimo čim hitrejšo rast, da postane naše veliko božično drevo. Prav tako smo v okolico Krajevne skupnosti Rogoza posadili nadomestno lipo.

Dragi krajan, vljudno vabljeni, da se udeležite aktivnosti in prireditve v naši Rogozi ter občini.

➡ Uroš Blažič



Njen hobi so Utrinki

Hočanka Marija Cvetko ima strast iskanja pozabljenih števil Utrinkov, urejanja člankov po tematiki, osebah in dogodkih

Prav poseben hobi – zbiranje in urejanje Utrinkov je potrditev, da so naši Utrinki dobri in pustijo pečat v kraju in ljudeh. Marijo Cvetko odlikuje natančnost, zbranost in želja po zbiranju prispevkov iz Utrinkov. Njen hobi zbiranja Utrinkov je že dolgo prerasel okvire, saj je postala to dnevna in nočna strast iskanja pozabljenih števil Utrinkov, urejanja člankov po tematiki, osebah in dogodkih. Hobi jo je pripeljal tako daleč, da je pripravila več tematskih zbirk, ki bodo ostale na policah uradnega arhiva Občine Hoče-Slivnica in kot posebno, neprecenljivo darilo v rokah posameznikov ter organizacij, ki so prispevali k razvoju Občine Hoče-Slivnica. Iskreno smo hvaležni za njen prispevek k obogatitvi časopisa Utrinki in ohranitvi Utrinkov na prav poseben način.

Gospa Marija, hvala za vaš trud in potrpežljivost pri zbiranju prispevkov.



➡ Vanja Jus

Spomin na zlate čase Tama

Inovator Silvester Gajzer iz Bohove s svojim inovativnim pristopim pomagal, da se je na čistilni akciji opravilo več dela

Silvester Gajzer je prijeten gospod, ki polepša dan sogovorniku in s svojim vnetim pripovedovanjem sogovornika popelje v čas »zlatega Tama«. Občan Občine Hoče-Slivnica, ki je v tovarni TAM delal kot inovator kar 40 let. Ob obujanju spominov na tiste 'zlate čase, čase dišeče po kovini, bencinu in nafti', se natančno spomni številke: "9.590 nas je bilo, jaz sem bil tudi predsednik podružnice in smo imeli izredno skrb za ljudi, niti en mesec se nismo spraševali, ali bo plača ali ne."

Izkušnje, znanje in lepi spomini so ostali na tisti čas in samo želimo si lahko, da bi sedanja generacija okusila takšno gospodarsko rast. Silvester opisuje ta čas kot čas napredka, čas rasti. In prav v tistem času je prejel za svoje delo številne nagrade, priznanja in pohvale. Pa ne samo na službenem področju.

Najbolj vneto pripoveduje o času, ki ga je preživel med prostovoljnimi gasilci. Prav te izkušnje so mu prišle prav, ko je

zagorela (Gorenje) Surovina na Teznu, saj je bil leta 2013 prvi na prizorišču dogodka in je s svojo zbranostjo in znanjem pomagal v izjemno nevarni situaciji. Silvester je še vedno aktiven v okolju in zelo rad pomaga vsem generacijam, kadarkoli. Svojo pomoč ponudi tudi na vsaki čistilni akciji in s svojim inovativnim pristopom pomaga, da se opravi več dela v krajšem času. Brez domišljenih palic si težko predstavljamo čiščenje okolice in verjamemo, da je za čisto okolje in urejen videz Občine Hoče-Slivnica zaslužen prijazni gospod z Bohove. Tudi v prihodnje se veselimo njegovih novih inovativnih rešitev in pogledov na aktualne probleme.

Za njegovo delo in prispevek smo mu izredno hvaležni.

➡ Vanja Jus



Kljub letom še vedno aktivna

Genovefa Simon sredi oktobra praznovala 90 let

Genovefa Simon je 19. oktobra praznovala visoki jubilej 90. rojstni dan. Že kot mlado dekle je morala poprijeti za večino težkih del. Med vojno je morala za dve leti tudi v Avstrijo. Po vojni se je poročila z Mirkom Simonom in v zakonu sta se rodila sin Jaroslav in hčerka Jerica. »Fefka«, kot jo radi kličemo, je izredna športnica, saj je v kegljanju in balinanju dosegla vrsto odličnih rezultatov. Tudi danes ne mine trening ali tekmovalne, da Fefka ni prisotna. Zelo redko se zgodi, da pod njenim metom ostane kakšen kegelj pokonci. Pred leti smo jo vprašali po njenih željah in te so bile, »da bi lahko kegljala vsaj

do devetdesetih«. Njeno praznovanje je dokazalo, kako čila je naša Fefka, še vedno se rada zavrti in ima veliko kondicije. Svojci in prijatelji smo jo občudovali. Vprašanje po receptu za dosežena leta je pri Fefki preprosto: »Spoštuj ljudi, bodi vedno v gibanju, nasmeh podari iz srca in tudi, ko ti je hudo, bodi dobre volje.« Vsi, ki smo bili na tvojem praznovanju, smo prepričani – in to ti vsi iz srca želimo – da še boš vrsto let uživala med hoškimi kegljači in dosegala odlične rezultate.

➡ Konrad Vrhovšek

V slovo

Katica Zavec

V urah slovesa je težko najti prave besede. V začetku septembra smo se poslovili od dolgoletne predsednice DU Rogoza. Vsako slovo je težko, ko pa se poslavljam od sodelavke in prijateljice, s katero sem dolga leta sodelovala v pripravah in izvedbah skupnega delovanja za naše krajanke, mi je še posebej težko.

Draga Katica, čeprav je bila tvoja življenjska pot dolga in je bilo pred teboj še veliko načrtov in dobrih želja, te je prehitela kruta bolezen. Tolaži me misel, da ti je uspelo realizirati projekte, kot so brunarica, tlakovci pred stavbo krajevnih skupnosti Rogoza, ureditev prostorov društva ... Tvojih uspehov je bilo še več, kot sem navedla, vendar tvoje največje veselje je bilo športno druženje v ruskem kegljanju, kjer si z moško in žensko ekipo dosegala zavidljive uspehe. Spominjali se te bomo tudi ob raznih proslavah, tekmah in prireditvah, kjer si znala poskrbeti za lačne in žejne.

Čeprav si bila »čvrsta haloška grča«, si bila čuteča in mehka duša. Ob najinih obiskih starostnikov in bolnikov si ob odhodu z menoj potočila grenko solzo, čeprav sva na zunaj kazali vedri obraz. Tudi poveseliti sva se znali in prijateljsko poklepetati.

Kot si znala skupaj držati društvo, tako si znala živeti s svojo družino, kateri si bila opora v dobrem in slabem.

Tolaži me misel, da tvoje življenjsko delo v društvu upokojencev nadaljuje hčerka Irena ob podpori članov.

Hvala ti, draga sodelavka, za vse lepe trenutke, katere sva skupaj doživeli. Počivaj v miru. Ohranila te bom v lepem spominu.

➡ Anica Koren





OBČINA
HOČE-SLIVNICA
občina z vizijo



PRAVLJIČNA POHORSKA TRŽNICA PRED BOTANIČNIM VRTOM V PIVOLI

Vsako soboto v decembru

(1., 8., 15., 22. in 29. 12. 2018) **med 9.00 in 12.00.**

Vsak obiskovalec se bo lahko pogrel z brezplačnim toplim napitkom (vroč čaj ali kuhano vino) in okrepčal s sladkim prazničnim pecivom. Kuponček prejme vsak kupec in velja za celo družino.

Pravljичno Pohorsko tržnico bo 22. 12. 2018 obiskal tudi dobri mož, ki bo vse otroke obdaroval na svoji pravljичni poti.

Podroben program celotnega pravljичnega decembra v Občini Hoče-Slivnica boste prejeli v zloženki.

Kuponček
prejme
vsak kupec
in velja za
celo družino.

